

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ
บริเวณชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี

โดย

นางกิตติวรรณ จันทร์

วันที่	๒๑ ก.พ. ๒๕๔๖
เลขทะเบียน	๐๘๙๗๐ ๔๔

จำนวน ๓๓๓ หน้า
๑๖๑๔๗
๘,๘๙๐-๔๗๑,
๔.๒

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชานโยบายและการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกริก

พ.ศ. ๒๕๔๕

ISBN 974 - 217- 089 - 4

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกริก

**The Satisfaction of Tourists Towards
Physical Environment of Bangsaen Beach
Chonburi Province**

**By
Mrs.Kittiwan Chanton**

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the
Requirements for the Master Degree of Arts
Department of Resources and Environment Policy and Management
Graduate School
KRIRK UNIVERSITY
2002
ISBN 974 - 217 - 089 - 4**

มหาวิทยาลัยเกริก

บัณฑิตวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์

ของ

นางกิตติวรรณ จันทร์

เรื่อง

ความทึ่งพอยิ่งของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

บริเวณชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี

ได้รับการตรวจสอบ และอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชานโยบาย และการจัดการทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม

เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม พ.ศ. 2545

ประธานกรรมการวิทยานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิไลลักษณ์ รัตนเพียรรัตน์)

กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(ดร.ระเชียด กิตาน้อย)

กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(อาจารย์กิติชัย รัตน์)

กรรมการวิทยานิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุกิน อุดมสุข)

กรรมการวิทยานิพนธ์

(อาจารย์ปรีชา ปิยจันทร์)

หัวหน้าสาขาวิชา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิไลลักษณ์ รัตนเพียรรัตน์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ คงยิ่งศรี)

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทาง กายภาพ บริเวณชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี
ชื่อผู้เขียน	นางกิตติวรรณ จันทร์
สาขาวิชา/คณะ/มหาวิทยาลัย	สาขาวิชานโยบายและการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกริก
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ดร.ละเอียด ศิลปน้อย
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	อาจารย์กิตติรัช รัตนะ
ปีการศึกษา	2545

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ บริเวณชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์คือ 1. เพื่อศึกษาถึงสภาพปัจจุบันของสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน 2. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน 3. เพื่อศึกษาถึงระดับของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วยข้อมูลปฐมภูมิได้จากการเก็บรวมรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มประชากรคือนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสนจำนวน 400 คน ข้อมูลทุติยภูมิจากเอกสารของหน่วยงานของรัฐในระดับท้องถิ่น งานวิจัย และเอกสารอื่นๆที่เกี่ยวข้อง การสุ่มตัวอย่างโดยวิธีแบบบังเอิญ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำใบเครื่องคอมพิวเตอร์ ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS อธิบายด้วยสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาค่าความแตกต่างค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มของตัวแปรต้นกับความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ ทดสอบว่าค่าของอัตราส่วนที่แตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยใช้สถิติ t-test และ one way analysis of variance หรือ ANOVA

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีอายุต่ากว่า 25 ปี ระดับการศึกษาอนุปริญญาหรือปริญญาตรี อาชีพนักงานบริษัทหรือร้านค้า รายได้ต่อเดือนระหว่าง 20,001 – 25,000 บาท ที่อยู่ปัจจุบันอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน และความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง สภาพแวดล้อมทางกายภาพที่กลุ่มตัวอย่างไม่พึงพอใจ ได้แก่ ความสะอาดของชายหาด ความใสสะอาดของน้ำทะเล และความสะอาดของห้องน้ำ

นอกจากนั้นการศึกษาด้านปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ที่อยู่ปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่างไม่มีอิทธิพลแต่อย่างใดต่อความพึงพอใจในสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน และกลุ่มตัวอย่างที่มี เพศ ชาย สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ที่อยู่ปัจจุบัน แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมบริเวณชายหาด บางแสนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า นักท่องเที่ยวที่มี เพศ ชาย สถานภาพ สมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ที่อยู่ปัจจุบัน แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน แตกต่างกัน

สรุปข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพของชายหาดบางแสน เพื่อนำมาพัฒนาปรับปรุงในการยกระดับของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวให้สูงขึ้น สำหรับสภาพ แวดล้อมทางธรรมชาติบริเวณชายหาดบางแสน โดยให้ปรับปรุงความสะอาดของชายหาด และน้ำทะเล บริเวณชายหาดบางแสน โดยทางจัดการกับจะที่เกิดขึ้นบริเวณชายหาดและจะที่โลຍอยู่ในน้ำ ทะเล รณรงค์ให้นักท่องเที่ยวช่วยกันรักษาความสะอาดบริเวณชายหาดบางแสน และสำหรับสภาพ แวดล้อมทางกายภาพที่มนุษย์สร้างขึ้น โดยปรับปรุงความสะอาด และค่านิยการของห้องน้ำ ควบคุม ปริมาณของผู้ประกอบการบนชายหาด ปรับปรุงราคากาหาร ที่พัก เครื่องเล่นเพื่อการนันทนาการทาง น้ำให้เหมาะสม จัดระบบการจราจรบริเวณชายหาดบางแสนให้มีระเบียบเรียบร้อย

The Title	The Satisfaction of Tourists Towards Physical Environment of Bangsaen Beach, Chonburi Province
Author's Name	Mrs.Kittiwan Chanton
Department/	Department of Resources and Environment Policy and Management
Faculty/University	Graduate School/ Krik University
Thesis Advisor	Dr. La-iard Silanoi
Thesis Co-advisor	Mr.Kitichai Rattana
Academic Year	2002

Abstract

A study of the satisfaction of tourists towards physical environment of Bangsaen beach, Chonburi province has the objectives as follows 1. To study the present condition of the physical environment of Bangsaen beach 2. To study the personal factors that influence on the tourist satisfaction 3. To know the degree of tourist satisfaction.

The data of this study consist of a primary data and secondary data. A primary data was collected directly from the samples, a group of 400 local tourists, who came to visit Bangsaen by using the individual questionnaires. A secondary data was collected from local government official documents, research, and other concerned documents.

A sampling was made by means of accidental random sampling. The analysis was processed through a computer window program of SPSS. The results were presented by separate frequency table, statistical methods percentage, arithmetic mean, and standard deviation and then found the differences between the mean of each group of independent variables and the satisfaction on various aspects. Performing statistical test used t-test and one way analysis of variance or ANOVA.

As the result of personal factors study, it showed that most of samples were male tourists, age below 25 ^{years of age} ~~year-of-age~~, a level of education as a bachelor's degree or an associate degree, worked for business companies or trading companies, income between 20,001-25,000 baht a month, and their permanent residences were in Bangkok.

Most of samples satisfied with physical environment towards Bangsaen beach at the middle degree but they dissatisfied with the dirty of a beach, the sea, the toilets and bathrooms.

The result also showed that the personal factors of the samples as sex, age, marital status, level of education, occupation, income, and permanent residence did not influence on the satisfaction of physical environment of Bangsaen beach. The samples, who had the differences of sex, age, marital status, level of education, occupation, income, and permanent residence, did not have the differences of the physical environment satisfaction of Bangsaen beach on various aspects. It showed that this result did not accept a research hypothesis as the tourists, who had the differences of personal factors such as sex, age, marital status, level of education, would have the differences of physical environment satisfaction of Bangsaen beach on various aspects.

For the tourist advises, they could be a guideline for improving the physical environment of Bangsaen beach in order to make the tourist getting more satisfaction. Some advises for improving a natural physical environment were to keep a beach and a sea always clean by collecting the solid waste ^{rubbish} on the beach and in the sea promptly and continuously and campaigning the tourists to keep Bangsaen beach clean. Some advises for improving a man-made physical environment were to make the bathrooms and toilets cleaner, to limit and control the numbers of venders on the beach, to improve and control the prices of services of toilets, bathrooms, water recreation equipment, accommodation, and also the prices of foods to be reasonable for the tourists, and to manage a traffic system around Bangsaen beach much better.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่องนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก ดร.ละเอียด ศิลปิน้อย
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์กิติชัย รัตนะ ที่ปรึกษาร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิไลลักษณ์ รัตน
เพียรชัมมะ ประธานกรรมการวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.สุทธิน อยู่สุข และอาจารย์ปรีชา ปิย
จันทร์ กรรมการวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ตรวจ แก้ไขวิทยานิพนธ์จนถูกต้องและสมบูรณ์ ผู้
เขียนขอขอบคุณทุกท่านอย่างสูงมาก ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ คุณธรีรัตน์ เกตุแก้ว และคุณสมใจ เกตุใหม น้องทั้งสองที่ช่วยพิมพ์วิทยานิพนธ์
จนแล้วเสร็จ ผู้เขียนได้รับกำลังใจจากพี่ เพื่อน และน้องๆ ขอขอบคุณทุกคนที่ให้กำลังใจ

ความดีที่เกิดจากประโภชน์ของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ ขอขอบแต่คุณพ่อวชัย จันทร์ และคุณแม่
แก้วตา จันทร์ ผู้ซึ่งเห็นความสำคัญยิ่งของการศึกษา และสนับสนุนการศึกษาของลูกๆทุกคน

กิตติวรรณ จันทร์

มหาวิทยาลัยเกริก

พ.ศ.2545

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(3)
กติกากรรมประจำ.....	(5)
สารบัญตาราง.....	(8)
สารบัญแผนที่.....	(10)
สารบัญภาพ.....	(11)

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความเป็นมา และความสำคัญของปัจจุบัน.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ในการวิจัย.....	3
1.3 ขอบเขตการวิจัย.....	3
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
1.5 นิยามศัพท์เกี่ยวข้อง.....	6

บทที่ 2 วรรณกรรมเกี่ยวข้อง กรอบแนวความคิด สมมติฐานในการวิจัย

2.1 ร้อมูลพื้นฐานสภาพทั่วไปของเทศบาลเมืองบางแสนฯ และรายหาดบางแสน.....	7
2.2 แนวความคิดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม.....	39
2.3 แนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับการทำท่องเที่ยว.....	41
2.4 แนวความคิดพื้นฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจ.....	45
2.5 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	51
2.6 กรอบแนวความคิด.....	56
2.7 สมมติฐานการวิจัย.....	57

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย

3.1 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	58
3.2 กลุ่มตัวอย่างขนาดของกลุ่มตัวอย่าง และการสุ่มตัวอย่าง.....	59
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	60
3.4 การประมวลผล และวิเคราะห์ข้อมูล.....	61

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.5 วิธีการนำเสนอและรายงานผลการวิจัย.....	64
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
4.1 ข้อมูลพื้นฐานที่นำไปของนักท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง.....	66
4.2 ข้อมูลที่นำไปเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสน...	70
4.3 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพตามธรรมชาติบริเวณชายหาดบางแสน.....	76
4.4 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มนุษย์สร้างขึ้นบริเวณชายหาดบางแสน.....	78
4.5 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน ในด้านต่างๆ	81
4.6 อภิปราชยผล.....	89
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	100
5.2 ข้อเสนอแนะ.....	109
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก. ข้อมูลและแบบสอบถามนักท่องเที่ยว.....	127
บรรณานุกรม.....	140
ประวัติการศึกษาและการทำงานของผู้วิจัย.....	145

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. จำนวนนักท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสน เชิงสามารถ และแหล่งท่องเที่ยว.....	19
2. การคาดประมาณจำนวนประชากรในอนาคต.....	21
3. งานประเพณีในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข.....	22
4. ข้อมูลสถานศึกษาในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข.....	23
5. แสดงการคาดประมาณ ปริมาณรายได้ภายในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข พ.ศ. 2534 – 2549.....	27
6. รายรับ รายจ่าย เทศบาลเมืองแสนสุข ปี พ.ศ. 2541 – 2544.....	29
7. ข้อมูลสถิติการเลือกตั้งในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข.....	30
8. จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของนักท่องเที่ยว.....	66
9. จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสน.....	70
10. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณ ชายหาดบางแสน ในภาพรวม.....	75
11. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพทาง ธรรมชาติบริเวณชายหาดบางแสน.....	76
12. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ มนุษย์สร้างขึ้น.....	78
13. ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน จำแนกตามเพศ.....	81
14. ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของ นักท่องเที่ยวที่มีต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน จำแนกตามอายุ.....	82
15. ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อ สภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน จำแนกตามสถานภาพสมรส...	83
16. ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ที่มีต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน จำแนกตามระดับ	

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
การศึกษา.....		84
17. ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสภาพทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสนจำแนกตามระดับการศึกษา.....		85
18. ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสนจำแนกตามอาชีพ.....		86
19. ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน จำแนกตามรายได้.....		87
20. ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน จำแนกตามที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน.....		88

สารบัญแผนที่

แผนที่ที่	หน้า
1. บริเวณพื้นที่ศึกษาชายหาดบางแสน.....	5
2. เขตเทศบาลเมืองแสนสุข.....	9
3. แนวเขตถนน และชื่อถนนสายต่างๆ เขตเทศบาลเมืองแสนสุข.....	14
4. ผังโครงข่ายการคมนาคมของเขตเทศบาลเมืองแสนสุข.....	15
5. แหล่งท่องเที่ยวบริเวณเทศบาลเมืองแสนสุข.....	20
6. ผังแสดงการกำหนดเขตการใช้ที่ดินบริเวณชายหาดบางแสน.....	33
7. ผังโครงข่ายการคมนาคม บริเวณชายหาดบางแสน.....	34

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1. ความร่วมรื้นของต้นไม้บริเวณชายหาดบางแสน.....	110
2. พื้นที่ว่างสำหรับให้นักท่องเที่ยวทำกิจกรรมบนชายหาดบางแสน.....	110
3. นักท่องเที่ยวกับกิจกรรมต่างๆบนชายหาด.....	111
4. ชายหาดบางแสนช่วงน้ำลง.....	111
5. ผู้เขียนกับการสำรวจกิจกรรมต่างๆบนชายหาดบางแสน.....	112
6. ผู้เขียนกับการสำรวจการจราจรบนถนนบริเวณชายหาดบางแสนในช่วงเทศกาลสงกรานต์.....	112
7. ถนนทางเข้าชายหาดบางแสนในช่วงเทศกาลครุฑ์จีน.....	113
8. ถนนเข้าสู่บริเวณชายหาดบางแสนจากถนนสุนุมวิท.....	113
9. รถโดยสารแบบเข้าเมืองนักท่องเที่ยวเดินทางเข้าสู่ชายหาดบางแสน.....	114
10. บริเวณชายหาดบางแสนในช่วงเทศกาลสงกรานต์.....	114
11. พื้นที่ถนนเลียบชายหาดบางแสน หลังจากถูกขยายให้กว้างขึ้น.....	115
12. ถนนในซอยสามารถเดินได้.....	115
13. ทางเข้าบริเวณที่จอดรถของเอกชน.....	116
14. บริเวณถนนฟุตบอร์ดสามารถใช้เป็นที่จอดรถได้.....	116
15. เขตตั้งเก้าอี้ผ้าใบและร่มชายหาด.....	117
16. พื้นที่ตั้งกองห่วงยางให้เช่า บริเวณชายหาดบางแสน.....	117
17. การปรับปรุงทางสำหรับวิ่ง และถีบจักรยาน บริเวณชายหาดบางแสน.....	118
18. พื้นที่ว่างบริเวณชายหาด อยู่ระหว่างพื้นที่ตั้งเก้าอี้ผ้าใบและทางสำหรับถีบจักรยาน.....	118
19. พื้นที่ตั้งรถเข็นขายอาหารและขายของที่ระลึก.....	119
20. พื้นที่ว่างระหว่างที่จอดรถและที่ขายของที่ระลึก.....	119
21. นักท่องเที่ยวทึ้งขยะไม่เป็นที่.....	120
22. บริเวณที่ตั้งนาบขายอาหารบนชายหาดบางแสน.....	120
23. ตั้งขยะที่ทางเทศบาลเมืองแสนสุขตั้งไว้บริเวณชายหาดบางแสน.....	121
24. ตั้งขยะที่จัดตั้งไว้ไม่เพียงพอต่อปริมาณของขยะ.....	121
25. ตากซ้ายติดทุ่นลอยน้ำในทะเล ส้อมรอบหาดเพื่อกันขยะจากที่อื่นลอยเข้ามา บริเวณชายหาดบางแสน.....	122
26. ป้ายประชาสัมพันธ์บอกนักท่องเที่ยวในการเลือกใช้บริการร้านอาหาร.....	122

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
27. ห้องน้ำ.....	123
28. ห้องอาบน้ำจีด.....	123
29. สถานที่ผัดผ่อนสำหรับนักท่องเที่ยวทางด้านเนื้อของชายหาดบางแสน...	124
30. นักท่องเที่ยวกับกิจกรรมตกปลาทางด้านเนื้อของชายหาดบางแสน.....	124
31. นักท่องเที่ยวตอบแบบสอบถามและให้ข้อเสนอแนะ.....	125
32. ผู้เชี่ยวชาญกับการใช้แบบสอบถามนักท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสน.....	125

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุบัน

ในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับว่าสถานที่ท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ เนื่องจากเป็นสถานที่ที่ใช้ผ่อนคลายความตึงเครียด เพื่อเสริมสร้างสุขภาพที่ดีให้กับร่างกาย และจิตใจในช่วงระยะเวลาที่ว่างจากภาระกิจทั้งปวง “ขายหาดบางแสน” เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายทะเลที่มีความสวยงามและมีชื่อเสียงมาช้านานของจังหวัดชลบุรี และเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจชายทะเลที่เก่าแก่ และมีชื่อเสียงแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกของประเทศไทย ชายหาดบางแสนมีความยาวเพียง 2 กิโลเมตร ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี และอยู่ห่างจากตัวเมืองชลบุรีเพียง 13 กิโลเมตร (เทศบาลเมืองแสนสุข กองวิชาการและแผน, 2539) ชายหาดบางแสนเป็นแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งในอดีตและปัจจุบัน เนื่องจากเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เน้นรับนักท่องเที่ยวที่มีเวลา空余ที่ต้องการพักผ่อนเพียงวันเดียว โดยส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวในท้องถิ่น และจากจังหวัดใกล้เคียงกับจังหวัดชลบุรือ่าง กุ้งเทพมหานคร และยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่ในใกล้จากตัวเมืองตามที่กล่าวข้างต้น การเดินทาง ก็สะดวกรวดเร็ว และยังมีกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวมากมาย อาทิเช่น เล่นน้ำทะเล เล่นกีฬาทางน้ำ เต้นเล่น ชั้งกรวย ถ่ายรูป ตกปลา ปิกนิก เป็นต้น และเนื่องจากชายหาดบางแสนตั้งอยู่ในเขต เมืองแสนสุข ซึ่งยังมีสถานที่ท่องเที่ยวอื่นที่ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยว ได้แก่ แหลมแท่น เรือ สามมุข ศูนย์วิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำ และศูนย์จำหน่ายสินค้าที่นี่เมืองอันลือชื่อ จึงทำให้เศรษฐกิจของเมืองแสนสุขเจริญขึ้นอย่างรวดเร็ว / ต่อมากระทรวงมหาดไทยมีนโยบายให้เทศบาลดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลเพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) เพื่อวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของเทศบาลให้เป็นฐานรองรับ การขยายตัวของการเจริญเติบโตของท้องถิ่น และเพื่อเป็นการกระจายความเจริญออกจากกรุงเทพฯไป สู่ท้องถิ่นให้มากเท่าที่จะมากได้ ดังนั้นเทศบาลเมืองแสนสุข ในฐานะเมืองลักษณะพิเศษ ตามมติ ของคณะกรรมการได้เล็งเห็นความสำคัญที่จะเตรียมการวางแผนทางการดำเนินงานพัฒนาเมืองไว้ล่วงหน้า จึงได้จัดทำแผนพัฒนาเทศบาลระยะ 5 ปี (พ.ศ.2540-2544) ขึ้นเป็นแผนพัฒนาเทศบาลฉบับ

ที่ 2 ต่อจากแผนพัฒนาฉบับที่ 1(พ.ศ. 2535-2539) เพื่อจะเป็นกรอบในการทำงานให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ตามนโยบายของกระทรวงhardtai ไทยและเป็นการรองรับการขยายตัวจากการพัฒนาบริเวณพื้นที่รายฝั่งทะเลภาคตะวันออก และความเจริญทางด้านเศรษฐกิจสังคมของท้องถิ่นให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น ตามรายละเอียดส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาเทศบาลเมืองแสนสุข โดยให้มีการพัฒนาใน 5 สาขา ได้แก่ โครงสร้างพื้นฐาน สิ่งแวดล้อม และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ เศรษฐกิจ สังคมและการเมืองการบริหาร จากแผนพัฒนาฯดังกล่าวทำให้พื้นที่รายหาดบางแสนซึ่งตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองแสนสุขได้รับการพัฒนาไปด้วย (เทศบาลเมืองแสนสุข กองวิชาการและแผน, 2540 : 1-6)

จากสภาพที่กรุดโกร穆ของชายหาดบางแสนในอดีต ได้รับการพัฒนาเพื่อให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย และสะอาด ให้ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น และสามารถให้บริการแก่นักท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อสร้างความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยวให้มากขึ้น และจากการสนับสนุนให้เกิดการลงทุนพัฒนาในพื้นที่ ทั้งในด้านปัจจัยพื้นฐานและการลงทุนสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกด้านที่พักและบริการต่างๆ ตลอดจนการนำร่องรักษากาศภาพแวดล้อมทางธรรมชาติให้ถูงคงdam และให้ได้ระดับมาตรฐานสากล ทั้งนี้เพื่อมให้แหล่งท่องเที่ยวต้องสูญเสียสภาพไป และจากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งในและนอกท้องถิ่นที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสนเป็นจำนวนมาก และมีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มมากยิ่งขึ้นในอนาคต โดยการเพิ่มรั้นของนักท่องเที่ยวเป็นไปอย่างต่อเนื่อง พ布ว่าในปี 2543 บริเวณชายหาดบางแสนมีนักท่องเที่ยว 1,056,278 คน และเพิ่มขึ้นเป็น 1,127,772 คนในปี 2544 (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กองสถิติและวิจัย, 2544) และคาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นในปี 2554 ถึง 3,208,013 คน จากการที่จำนวนนักท่องเที่ยวขยายตัวสูงขึ้นดังกล่าว ก่อให้เกิดการขยายตัวของสิ่งอำนวยความสะดวกและสิ่งบริการนักท่องเที่ยวได้แก่ ที่พัก ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก รวมทั้งกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้บริการแก่นักท่องเที่ยวรวมทั้งการให้บริการรับพื้นฐานได้แก่ ไฟฟ้า น้ำประปา ถนน ที่จอดรถ การเก็บขยะมูลฝอย การนำมัดน้ำเสีย พนักงานทำความสะอาดความปลอดภัย เป็นต้น ด้านกิจกรรมเหล่านี้ไม่เพียงพอ กับจำนวนนักท่องเที่ยวก็จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสน เพราะฉะนั้น การเพิ่มรั้นของจำนวนนักท่องเที่ยวและกระจายตัวของสิ่งอำนวยความสะดวกและสิ่งบริการนักท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสนควรให้ปาราจากผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและสังคม หากหลีกเลี่ยงไม่ได้ควรที่จะให้ผลกระทบน้อยที่สุด การพัฒนาที่ถูกต้องและเหมาะสมโดยต้องให้สอด

1.2 วัตถุประสงค์ในการวิจัย

เพื่อศึกษาถึงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว และสภาพแวดล้อมบริเวณชายหาดบางแสน ดังต่อไปนี้

- 1.2.1 เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของสภาพแวดล้อมทางกายภาพ บริเวณชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี
- 1.2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ บริเวณชายหาดบางแสน
- 1.2.3 เพื่อศึกษาถึงระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ที่มีต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน
- 1.2.4 เพื่อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน ให้มีสภาพแวดล้อมเหมาะสมต่อการรองรับนักท่องเที่ยว ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยว

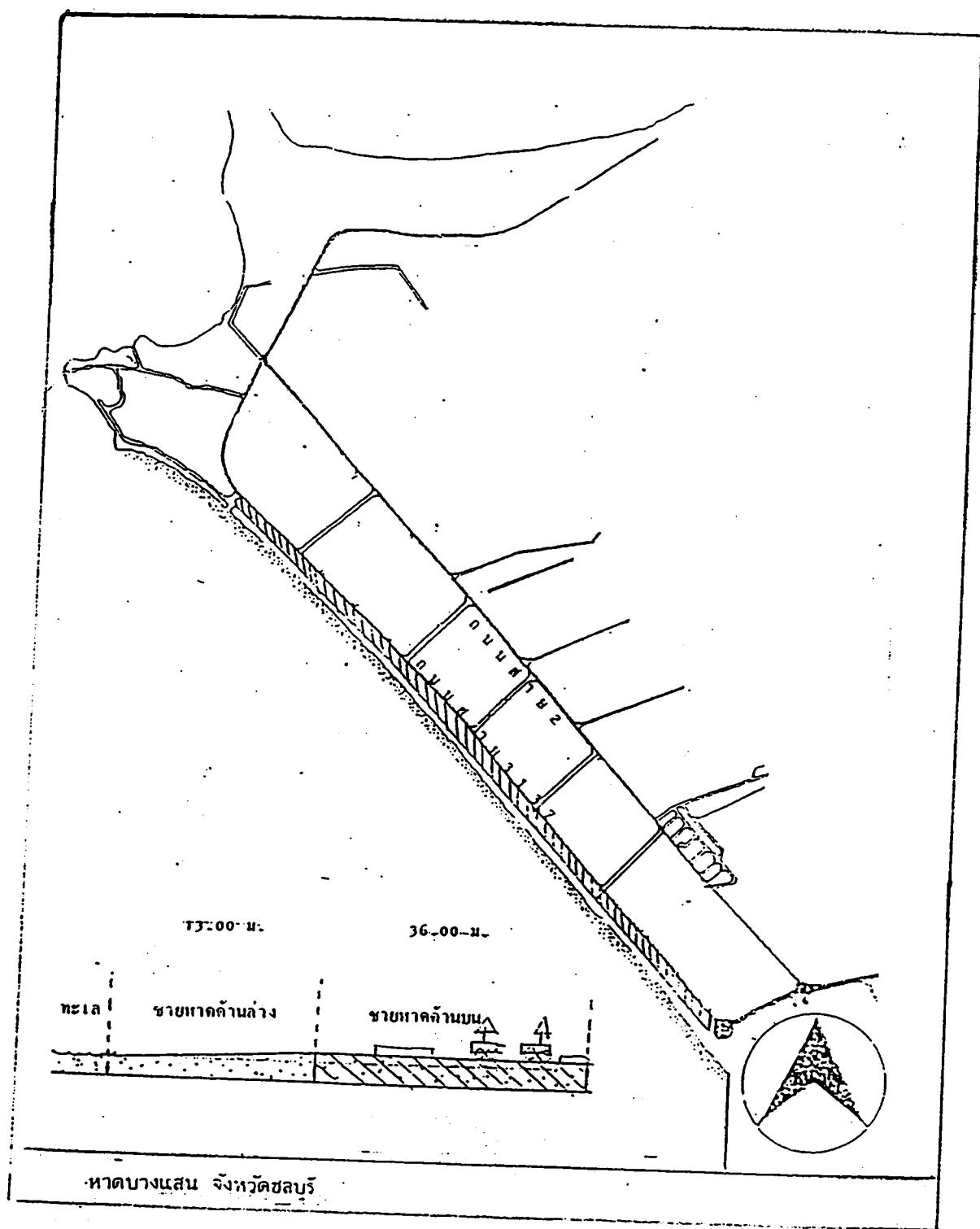
1.3 ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษารั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตการวิจัยคือ

- 1.3.1 พื้นที่ศึกษาคือพื้นที่บริเวณชายหาดบางแสน ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ตั้งแต่บริเวณชายหาดบางแสนที่มีความยาวประมาณ 2 กิโลเมตร ทิศเหนือติดกับแหลมแท่น และด้านทิศใต้ติดกับหาดวนนาก ทิศตะวันตกติดกับชายทะเล ทิศตะวันออกติดกับถนนสายที่ 2 ซึ่งมีแนวถนนยวานานกับถนนสายที่ 1 เป็นถนนที่ยวานานกับถนนริมทะเล (ภาพที่ 1)
- 1.3.2 เนื้อหาของ การวิจัยรั้งนี้จะมุ่งเน้นศึกษาถึงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน และศึกษาถึงตัวแปรต่างๆ เช่น เพศ อายุ สถานภาพ สมรส ระดับการศึกษา อาร์พ รายได้ ที่อยู่ปัจจุบันของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสน จะมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวหรือไม่ โดยพิจารณาตัวแปรต้น (independent

variables) ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส และดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ที่อยู่อาศัยของนักท่องเที่ยว และตัวแปรตาม (dependent variables) ได้แก่ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน ตลอดจนการเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงชายหาดบางแสน

1.3.3 กลุ่มประชากรที่ศึกษา เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้ามาใช้พื้นที่บริเวณชายหาดบางแสน เพื่อการท่องเที่ยวพักผ่อนในช่วงวันธรรมดากล่าวเป็นวันหยุดในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2545

แผนที่ที่ 1 บริเวณพื้นที่ศึกษาชายหาดบางแสน
ที่มา : ศูนย์บริการวิชาการจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540: 6-13

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.4.1 เพื่อทราบถึงสภาพปัจจุบันของสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน
- 1.4.2 เพื่อทราบถึงระดับความพึงพอใจ ของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน
- 1.4.3 เพื่อทราบปัญหา และข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพชายหาดบางแสน
- 1.4.4 ผ่านการศึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางแผนหรือการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว เพื่อให้การท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสนยังยืนต่อไป

1.5 นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่สัมผัสนั้นซึ่งต่อการดำเนินชีวิต หากสภาพแวดล้อมตอบสนองความต้องการ ความรู้สึก จะเป็นทางบวก หรือพึงพอใจหาก สภาพแวดล้อมไม่ตอบสนองความต้องการ ความรู้สึกจะเป็นทางลบ หรือไม่พึงพอใจ ซึ่งในที่นี้จะหมายถึงความรู้สึกของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวประเทศาภัยธรรบบริเวณชายหาดบางแสน

นักท่องเที่ยว ใน การศึกษาครั้งนี้หมายถึงบุคคลชาวไทยที่ไม่ท่องเที่ยว นักอาชีวะ เป็นการดาวยในบริเวณพื้นที่ชายหาดบางแสน ซึ่งเป็นผู้มาเยือนชายหาดบางแสนโดยจะค้างคืนหรือไม่ค้างคืนก็ตาม มีวัตถุประสงค์ใด ๆ ก็ตาม แต่ไม่ได้เพื่อมาประกอบอาชีพหรือหารายได้

สิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง การดำเนินงานที่จะให้การท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจของในการตอบสนองความต้องการในด้านการให้บริการการท่องเที่ยว โดยรักษาระดับมาตรฐานและสิ่งแวดล้อมให้คงความดีดูดีและพัฒนาให้เกิดการขยายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์ในการเดินทาง หมายถึง จุดมุ่งหมายที่นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามายังบริเวณชายหาดบางแสน

ลักษณะการมาเที่ยว หมายถึง การมาท่องเที่ยวหาดบางแสนเป็นมานาคนเดียว หรือมีลักษณะการมาเป็นกลุ่ม เป็นพวง โดยมีวัตถุประสงค์ร่วมกัน

สิ่งจูงใจ หมายถึง สิ่งที่จะทำให้นักท่องเที่ยวอยากระยะเข้ามาท่องเที่ยวในบริเวณชายหาดบางแสน

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง กรอบแนวความคิด และสมมติฐานในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ได้ประมวลแนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน โดยศึกษาค้นคว้าจากเอกสารต่างๆ งานวิจัยต่าง ๆ และวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางและกำหนดแนวคิดการวิจัย รังสูปแนวคิด ประเด็นสำคัญต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- 2.1 ข้อมูลพื้นฐานและสภาพทั่วไปของเทศบาลเมืองแสนสุขและชายหาดบางแสน
- 2.2 แนวความคิดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม
- 2.3 แนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับการทำท่องเที่ยว
- 2.4 แนวความคิดพื้นฐานที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ
- 2.5 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง
- 2.6 กรอบแนวความคิด
- 2.7 สมมติฐานการวิจัย

2.1 ข้อมูลพื้นฐาน และสภาพการท่องเที่ยวในเทศบาลเมืองแสนสุขและชายหาดบางแสน

2.1.1 ประวัติและความเป็นมาของตำบลแสนสุข

นายพรม ติสโตร อคติครุในญะโรงเรียนวัดกลางตอน และเป็นคนแก่แก่ของตำบลแสนสุข เมื่อครั้งมีชีวิตอยู่ ได้เล่าเกี่ยวกับความเป็นมาของตำบลแสนสุขไว้ว่า ตำบลแสนสุข แต่เดิมเรียกว่า “บ้านหนองมนต์” เมื่อคราวที่เสียกรุงศรีอยุธยา ครั้งที่ 2 ให้แก่พม่า ชาวไทยก็แบ่งเป็นชุมชน ในขณะนั้นพระยาตามกมีความคิดที่จะรวมรวมกำลังทางหัวเมืองเมืองตะวันออก เพื่อให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการต่อต้านพม่า จึงยกทัพไปปราบเจ้าเมืองจันทบุรี ในระหว่างทางได้พักที่บ้านหนึ่งแห่งหนึ่ง (รังคิตกัน ถนนสุขุมวิทฝั่งตะวันตก บริเวณใกล้จะถึงทางแยกบางแสน) ณ บ้านนี้มีผู้ได้ทำน้ำมนต์ลงในหนองน้ำ เพื่อจะได้ปลูกใจทหาร และชาวบ้านที่จะไปปราบปราบชุมชนจันทบุรี ต่อมาก็เรียกบบริเวณหนองน้ำนี้ว่า “บ้านหนองมนต์” คำว่า “หนองมนต์” ต่อมาก็ได้กลายเป็น “หนองมน” เนื่องจากการเรียนหนังสือไม่เหมือนกัน บางรายเรียนว่า หนองมน หนองมน หนองมนต์ ทำให้เกิดความยุ่งยากในการเรียน ในที่สุดก็ตกลงเรียนกันเสียใหม่ว่า “หนองมน” รังเปลว่า “หนองน้ำใจ” รังหมายถึงหนองน้ำที่ทหารและชาวบ้านได้มาร่วมน้ำใจกันไปปราบเจ้าเมืองจันทบุรี ต่อมาก็ได้มีการเปลี่ยนคำว่า “หนองมน” เสียใหม่เนื่อง

มาจากการล้อเลียนไปในทางที่ไม่เป็นมงคลของคนด้านลบ จึงได้เปลี่ยนเป็น “แสนสุข” ชื่อสหศลัังก์บางแสนนั้นเอง (เทศบาลเมืองแสนสุข กองวิชาการและแผน, 2540 : 6)

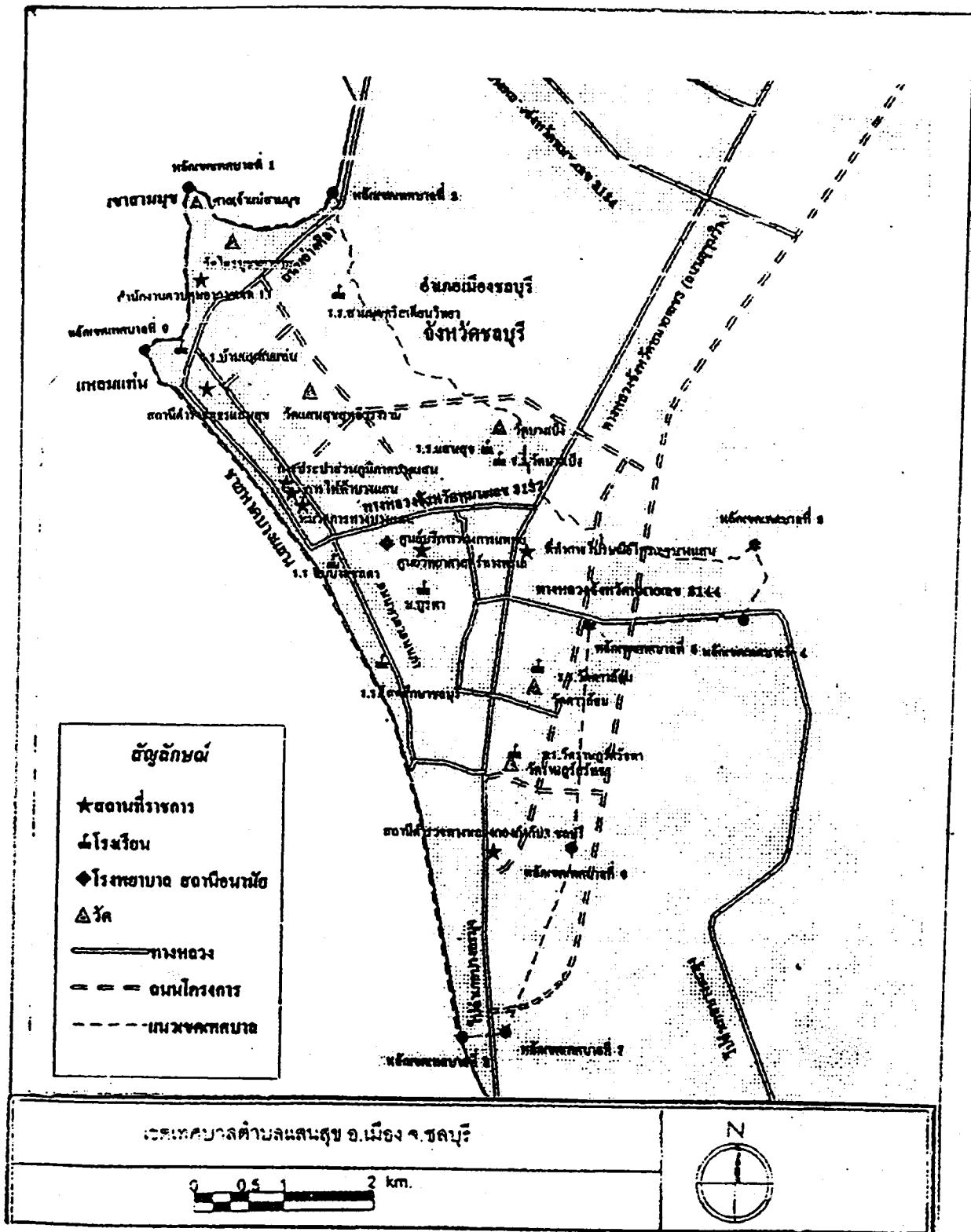
เนื่องจากเขตตำบลเทศบาลแสนสุข มีสถานที่ท่องเที่ยวหลากหลายแห่ง ได้แก่ ชายหาดบางแสน แหลมแท่น เรากามมุข และหน่องมน ซึ่งเป็นศูนย์จำหน่ายสินค้าพื้นเมืองอันลือชื่อทำให้เศรษฐกิจของตำบลแสนสุขเจริญรุ่งเรือง คงคราที่รองรับอยู่ในขนาดนั้นคือ ศูนย์บาลแสนสุขไม่สามารถให้บริการแก่ ประชาชน และนักท่องเที่ยวได้เพียงพอ กับความเจริญดังกล่าวได้ กระทรวงมหาดไทยจึงได้ตราพระราชบัญญัติฯ จัดตั้งเป็นเทศบาลตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2531 รื้น เพื่อยกฐานะ ศูนย์บาล เป็นเทศบาลตำบลแสนสุข เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2531 และจากความหนาแน่นของจำนวนประชากรและรายได้ที่เพิ่มมากขึ้นจึงได้เปลี่ยนมาเป็นเทศบาลเมืองแสนสุขเมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2544 โดยประกาศตามราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่มที่ 118 ตอนที่ 99 ก ประกาศ ณ วันที่ 26 ตุลาคม 2544 (เทศบาลเมืองแสนสุข กองวิชาการและแผน, 2544)

2.1.2. ลักษณะที่ตั้ง

ข้อมูลจากเอกสารของเทศบาลเมืองแสนสุข ให้รายละเอียดไว้ว่า (เทศบาลเมืองแสนสุข, กองวิชาการและแผน, 2544 : 2-1 – 2-14) เทศบาลเมืองแสนสุขตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดชลบุรี อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ เป็นระยะทางประมาณ 74 กิโลเมตร เขตการปกครอง ปักธง มีอาณาเขตติดต่อกับท้องที่ใกล้เคียงกันคือมีพื้นที่ครอบคลุม 3 ตำบล ดังนี้ ตำบลแสนสุขทั้งตำบล (15 หมู่บ้าน) ตำบลเหมืองบางส่วน (หมู่ 1-4) ตำบลห้วยกะปิบางส่วน (หมู่ 5) รวมเป็นพื้นที่ทั้งตื้น 20.268 ตารางกิโลเมตร (12,668 ไร่)

มีอาณาเขตติดต่อกับท้องที่ใกล้เคียงคือ

ทิศเหนือ	ติดต่อกับอำเภอบ้านปีกและตำบลเมืองต ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมืองชลบุรี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับอำเภอห้วยกะปิ อำเภอเมืองชลบุรี
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา
ทิศตะวันตก	จังหวัดอ่าวไทย

แผนที่ที่ 2 เขตเทศบาลเมืองแสนสุข อ. เมือง จ. ชลบุรี

ที่มา : การศึกษาและวิเคราะห์โครงการลงทุนในพื้นที่บางแสน, 2540 : 3-3

2.1.3 ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศเทศบาลเมืองแสนสุข เป็นพื้นที่ลาดเอียงจากด้านทิศตะวันออก ซึ่งสูงจากระดับน้ำทะเลเฉลี่ยปานกลางประมาณ 3 เมตร ลงสู่ชายฝั่งทะเลทิศตะวันตก และทิศเหนือ ความลาดเอียงโดยเฉลี่ยระหว่างร้อยละ 0.30 – 0.75 พื้นที่ด้านทิศเหนือของเทศบาลฯ บริเวณคลองบางเปี้ยง เป็นพื้นที่คุ้มซึ่งสูงจากระดับน้ำทะเลเฉลี่ยปานกลางประมาณ 1-2 เมตร ดูดสูงสุดของพื้นที่ได้แก่ เรือนมุขซึ่งมีความสูงจากระดับน้ำทะเลเฉลี่ยปานกลางประมาณ 75 เมตร สำหรับ ชายฝั่งทะเลของเทศบาลเมืองแสนสุข แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ จ่าวปากคลองบางปีง จ่าวเรือนมุข และชายหาดบางแสน-วอนนภา

ชายหาดบางแสน-วอนนภา เป็นหาดทรายยาวตั้งแต่แหลมแท่นจนสุดเขตเทศบาลเมืองแสนสุข ความลึกของห้องทะเล 2 เมตร ในระยะห่างจากชายฝั่งตั้งแต่ 600 เมตร จนถึง 2 กิโลเมตรขึ้นไป เอแพะชายหาดบางแสน ซึ่งมีความยาวเพียง 2 กิโลเมตร เป็นหาดสาธารณะถัดจากหาดวอนนภา ซึ่งเป็นที่ดินเอกชน ไม่มีทางสานสาธารณะเข้าไปถึงจนสุดเขตเทศบาลเมืองแสนสุข

2.1.4 การใช้ที่ดินและการควบคุมอาคาร

พื้นที่เทศบาลเมืองแสนสุข อยู่ในเขตดาวังผังเมืองชลบุรี ซึ่งดำเนินการวางแผนและจัดทำโดย สำนักผังเมือง กระทรวงมหาดไทย ได้ประกาศกฎกระทรวง ให้บังคับ ผังเมืองรวมเมืองชลบุรี เมื่อ วันที่ 30 กรกฎาคม พ.ศ.2533 ตามกฎกระทรวงฉบับที่ 86 (พ.ศ.2533) ให้บังคับผังเมืองรวมเมืองชลบุรีโดยปัจจุบันได้หมดอย่างการใช้งานแล้ว ขณะนี้กรรมการผังเมืองได้ดำเนินการจัดวางผังใหม่โดย ได้จำแนกประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตเทศบาลเมืองแสนสุขไว้ 11 ประเภท ได้แก่ ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก ที่ดินประเภทพาณิชยกรรม ที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม ที่ดินประเภทที่ลงเพื่อนันทนาการ และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดินประเภทอนุรักษ์ประเภทแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยว ที่ดินประเภทสถาบันการศึกษา ที่ดินประเภทสถาบันศาสนา และที่ดินประเภทสถาบันราชการ การสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ และที่ดินประเภทโครงสร้างคมนาคมร่นสิ้น

การใช้ที่ดินของเทศบาลเมืองแสนสุขในปัจจุบัน พบว่าพื้นที่ปลูกสร้างอาคารของเทศบาลเมืองแสนสุข มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 7.9538 ตารางกิโลเมตร (4,971 ไร่) คิดเป็นร้อยละ 37.26 ของพื้นที่เทศบาลฯ พื้นที่ส่วนที่เหลือเป็นเกษตรกรรม พื้นที่ว่าง และพื้นที่อื่นๆ พื้นที่ปลูกสร้างอาคารส่วนใหญ่ เป็นบ้านพักอาศัย 2.8553 ตารางกิโลเมตร (1,785 ไร่) รองลงมาได้แก่สถาบันการศึกษา 1.2992

ตารางกิโลเมตร (812 ไร่) ย่านการค้า 0.8542 ตารางกิโลเมตร (533 ไร่) ศานสตาน 0.3486 ตารางกิโลเมตร (217 ไร่) ตามลำดับ ส่วนที่เหลือเป็นที่ราชการ โภตั้งสินค้า และเลี้ยงสัตว์ ลักษณะ การใช้ที่ดินเกษตรกรรมเป็นแนววยา 2 บริเวณ คือ บริเวณรายฝั่งทะเล ได้แก่ บ้านสามมุข บ้านแรมแห่น บ้านบางแสนบน และบ้านบางแสนล่าง การใช้ที่ดินในบริเวณนี้ส่วนใหญ่ เป็นย่านพักอาศัย ย่าน พานิชกรรมและโรงงานอุตสาหกรรม อีกบริเวณหนึ่ง ได้แก่ บริเวณที่สั่งตั้งวันออกของถนน สุขุมวิท การใช้ที่ดินบริเวณนี้ส่วนใหญ่เป็นบ้านพักอาศัย ย่านเกษตรกรรม และโรงงานอุตสาหกรรม

2.1.5 โครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค

2.1.5.1 ระบบการคมนาคมและขนส่ง

1.) โครงข่ายการคมนาคม

การขนส่งสาธารณะในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข ประกอบด้วยรถโดยสารประจำทาง รถแท็กซี่ และรถรับจ้างขนาดเล็กอื่นๆ การคมนาคม สามารถติดต่อกับพื้นที่ และจังหวัด ใกล้เคียงได้ทั้งทางบก (ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 ถนนสุขุมวิท) และทางน้ำ (ทะเล) แต่เนื่องจาก เส้นทางการคมนาคมทางบก มีความสะดวกและรวดเร็ว ประชาชนและนักท่องเที่ยว จึงนิยมเดินทางด้วยรถยนต์กันเป็นส่วนใหญ่ สำหรับประเภทถนนในเขตเทศบาล แยกเป็น ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก 88 สาย ยาวประมาณ 44.13 กิโลเมตร ถนนยางแอสฟัลติก 16 สาย ยาวประมาณ 30.84 กิโลเมตร ถนนดูกรังคิน 31 สาย ยาวประมาณ 5.69 กิโลเมตร โครงข่ายถนน ประกอบด้วยที่มีอยู่แล้วในปัจจุบัน และถนนที่กำหนดให้ไว้ในผังเมืองรวมเมืองชาลุน ระบบถนนในพื้นที่วางแผนแบ่งเป็น 4 ระดับ ตามหน้าที่ ความสำคัญ ความเหมาะสม และสอดคล้องกับกิจกรรมในแต่ละย่านการใช้ประโยชน์ที่ดินดังนี้

(1) ถนนสายประธาน ได้แก่ ถนนบางแสนสายที่ 1 เป็นถนนเลียบชายหาดที่มีความสำคัญสูงมีปริมาณการจราจร และจำนวนนักท่องเที่ยวใช้สันทางนี้จำนวนมาก กำหนดให้เป็นถนนขนาดเขตทางกว้าง 30 เมตร รองรับการจราจรที่มีความเร็วต่ำ มีช่องทางจราจรไป-กลับ กว้างซ่อนละ 3 เมตร 4 ช่องจราจร สำหรับจอดรถรับส่งกรณีฉุกเฉิน 2 ช่องทาง กว้าง 2 เมตร 1 ช่องทาง มีเกาะกลางถนนกว้าง 3 เมตร และเกาะกันซ่องจักรยาน กว้าง 1 เมตร พร้อมทางเข้าและปลูกต้นไม้ กว้าง 4 เมตรทั้งสองข้างทาง

(2) ถนนสายหลัก ได้แก่ ทางหลวงจังหวัด หมายเลข 3134, 3137 และถนนบางแสนสาย 2 ถนนสายในชานเมืองกับถนนเลียบชายหาดเป็นถนนเพื่อการท่องเที่ยวที่สำคัญ รองรับการจราจรที่จะเร้าอกรากพื้นที่ชายหาดบางแสน รวมทั้งการจราจรประเภทผ่านเมืองที่มี ความเร็วสูงปะปนกับจราจรภายในชุมชนซึ่งมีความเร็วต่ำ กำหนดให้เป็นถนนขนาดเขตกว้าง 30 เมตร

ประกอบด้วยช่องทางจราจรไป-กลับ กว้างช่องละ 3.50 เมตร จำนวน 4 ช่องทาง ช่องทางจราจรสำหรับรถจักรยานยนต์และรับส่งในกรณีฉุกเฉิน กว้างช่องละ 2.50 เมตร 2 ช่องทาง มีเกาะกลางถนนกว้าง 3 เมตร พร้อมทางเท้าและปููกันไม้ กว้าง 4 เมตร ทั้งสองข้าง

(3) ถนนสายรอง ได้แก่ โครงการถนนตัดสายใหม่ สาย C และสาย C7 และ ฯ 13 ตามผังเมืองรวมเมืองชลบุรี ทำหน้าที่รองรับการจราจรจากถนนสายหลัก ถนนสายประชานและในอนาคตยังสามารถเชื่อมต่อกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 (ถนนสุขุมวิท) ตั้งนั้นจึงสามารถพัฒนาให้มีความสำคัญด้านการท่องเที่ยวและการคมนาคม ติดต่อภายนอกในท้องถิ่นได้ กำหนดเป็นถนนเขตทางกว้าง 20 เมตร ประกอบด้วยช่องทางจราจรไป-กลับ กว้างช่องละ 3 เมตร จำนวน 2 ช่องทาง ช่องทางจราจรสำหรับรถจักรยานยนต์และรับส่งในกรณีฉุกเฉิน กว้างช่องละ 2.50 เมตร จำนวน 2 ช่องทาง มีเกาะกลางถนนกว้าง 2 เมตร พร้อมทางเท้าและปููกันไม้ กว้าง 3.50 เมตร ทั้งสองข้างทาง

(4) ถนนสายย่อยได้แก่ถนนสายที่เชื่อมต่อระหว่างถนนสายประชาน (ถนนบางแสนสาย 1) เข้ากับถนนสายหลัก (ถนนบางแสนสาย 2) และถนนโครงการตัดใหม่เชื่อมต่อจากถนนบางแสนสาย 1 อ้อมแหลมแท่นไปบรรจบกับถนนบางแสนสาย 2 และถนนรอบเข้าสามมุข เป็นถนนที่เชื่อมต่อแหล่งท่องเที่ยว บริเวณชายหาดบางแสนเข้าด้วยกัน กำหนดให้เป็นถนนเขตทางกว้าง 16 เมตร ประกอบด้วย ช่องทางจราจรไป-กลับ กว้างช่องละ 3 เมตร จำนวน 2 ช่องทาง ช่องทางจราจรสำหรับรถจักรยานยนต์และรับส่งในกรณีฉุกเฉิน กว้างช่องละ 2.50 เมตร จำนวน 2 ช่องทาง พร้อมทางเท้าและปููกันไม้ กว้าง 2.50 เมตร ทั้งสองข้างทาง

2) ทางเดินเท้าและจักรยาน

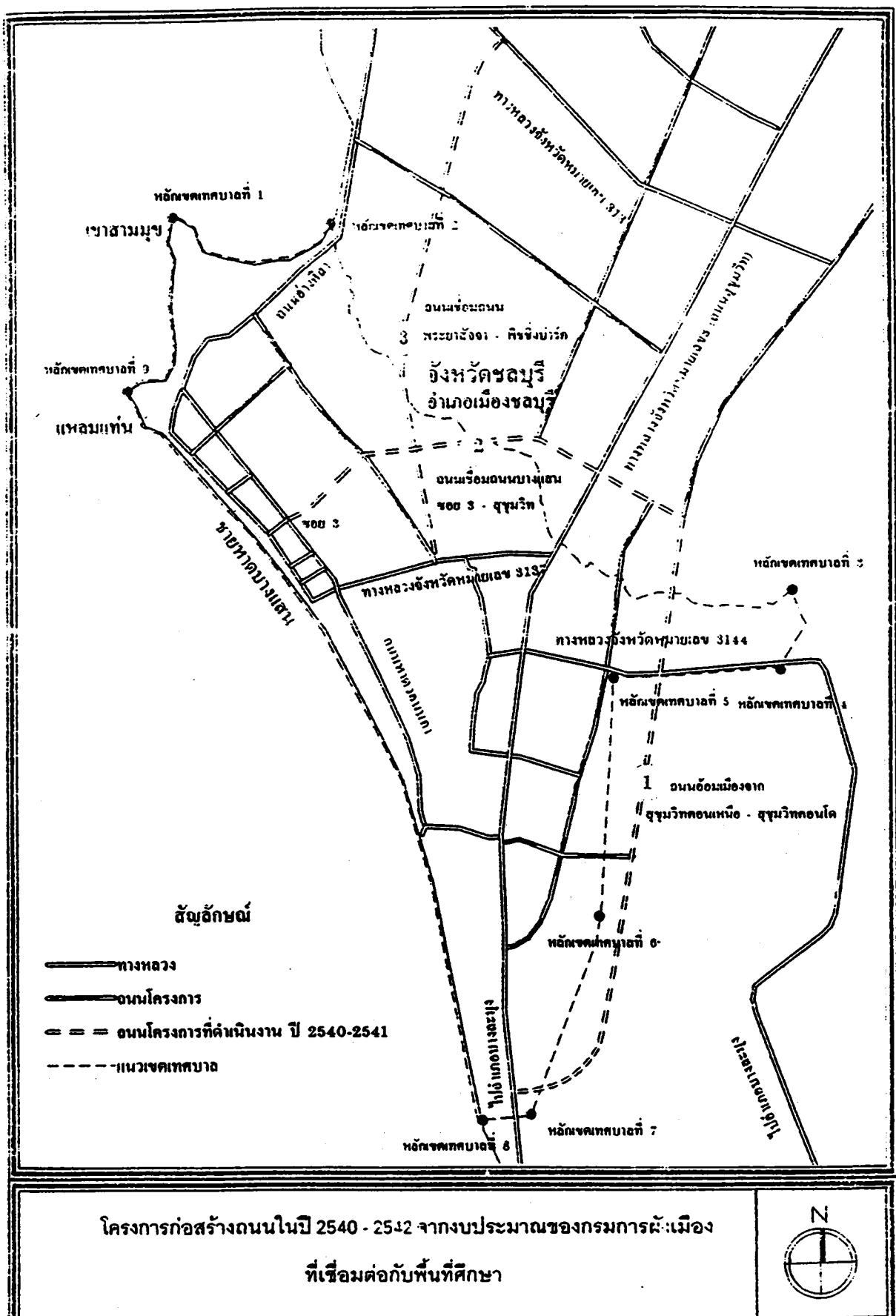
ทางเดินเท้าจะกำหนดควบคู่กันไปกับถนน โดยกระจายอยู่ทั่วถึง ทางเดินเท้าที่มีความสำคัญสูง ได้แก่ ทางเดินเท้าริมถนนสายประชาน บริเวณชายหาดบางแสน และทางเดินเท้าพิเศษบริเวณด้านในชายหาด (ห้ามรถยก จักรยานยนต์ และจักรยาน)

2.1.5.2 การจัดการขนส่งมวลชน

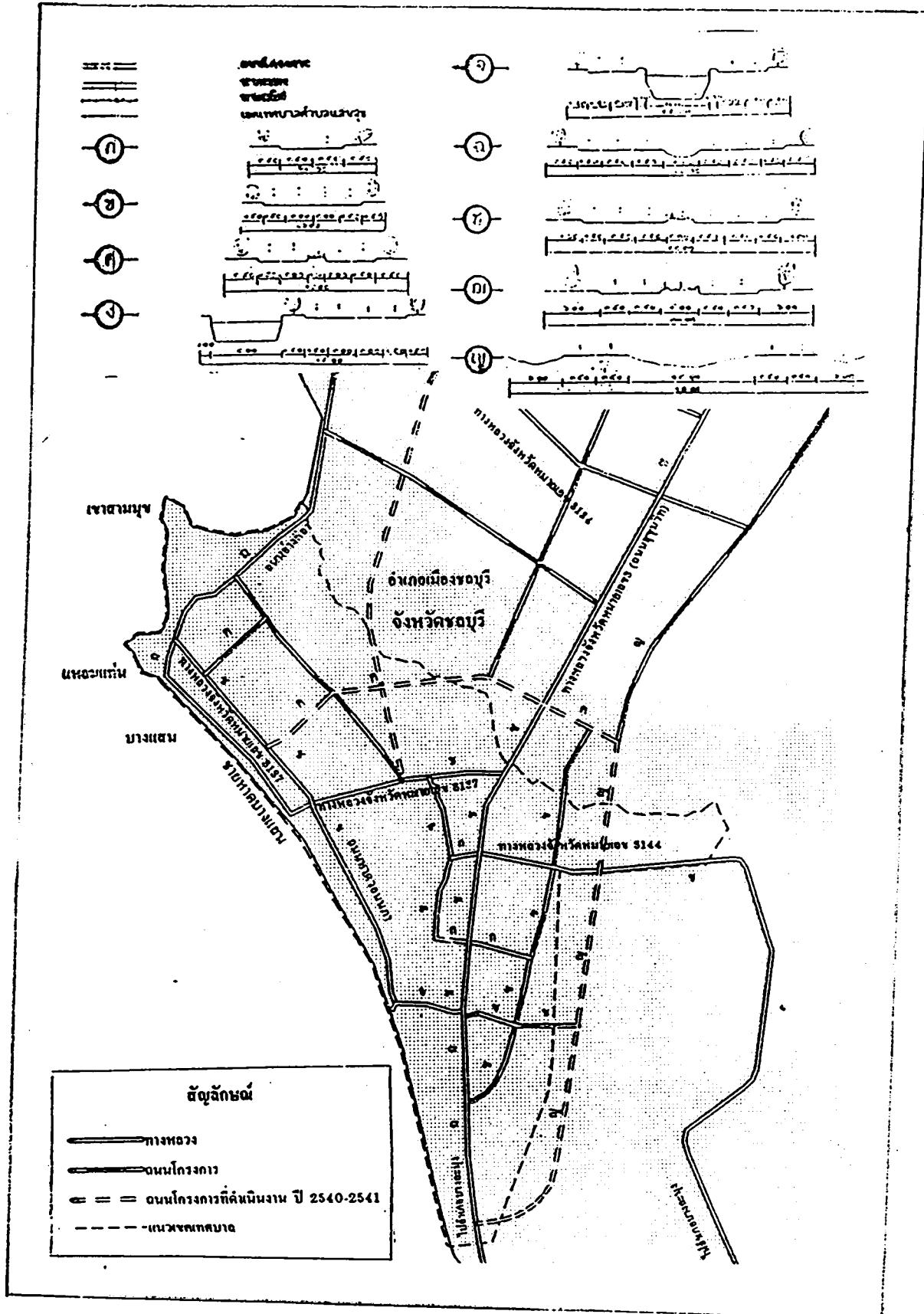
การจัดการขนส่งมวลชนภายใต้เทศบาลเมืองแสนสุข ประกอบด้วย รถโดยสารประจำทาง และรถรับจ้างขนาดเล็กอีก ๑

2.1.5.3 การจราจร

สภาพการจราจรในเขตเทศบาลส่วนใหญ่ในช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์และวันนักขัตฤกษ์ จะมีปริมาณคนแน่นมาก เนื่องจากประชาชนและนักท่องเที่ยวได้เดินทางมาซื้อสินค้าที่ตลาดหน่องมนและพักผ่อนบริเวณชายหาดบางแสน แหล่งท่องเที่ยวและเขากาามบุรุษ เป็นจำนวนมาก ส่วนในวันปกติรถจะเบาบาง การจราจรคล่องตัว

แผนที่ที่ 3 แนวเขตถนน และชื่อถนนสายต่างๆ เขตเทศบาลเมืองแสนสุข
ที่มา : การศึกษาและวิเคราะห์โครงการลงทุนในพื้นที่บางแสน, 2540 : 6-13

แผนที่ที่ 4 ผังโครงการศึกษาความชื้นของเขตเทศบาลเมืองแสนสุข
ที่มา : การศึกษาและวิเคราะห์โครงการลงทุนในพื้นที่บางแสน, 2540 : 3-18

2.1.5.4 ระบบสาธารณูปโภค

1) การประปาบางแสน เทศบาลเมืองแสนสุข มีการประปาแสนสุข ซึ่งอยู่ภายใต้การดำเนินการของกิจการประปาส่วนภูมิภาคจังหวัดชลบุรี ให้บริการน้ำประปา โดยอาศัยน้ำดิบจากอ่างเก็บน้ำบางพระและหนองค้อ ผลิตน้ำจากโรงกรองน้ำบางพระ 1, 2 ประมาณ 80,000 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน จ่ายให้แก่กิจการประปาชลบุรี การประปาบางแสนและการประปาศรีราชา เป้าหมายการจำหน่ายน้ำจำนวน 1,833,200 ลูกบาศก์เมตร / ต่อเดือนสามารถให้บริการน้ำได้ 23,000 หลังคาเรือน ซึ่งเพียงพอการให้บริการประชาชั�ในเขตเทศบาล จากการคาดประมาณจำนวนประชากรในอนาคตภายในเขตเทศบาลเมืองแสนสุขจะมีประชากรประมาณ 41,000 คน ใน พ.ศ.2549 หากกำหนดให้ประชากรทุกคนได้รับบริการน้ำประปาตัวหนึ่ง โดยเฉลี่ยการใช้น้ำ 250 ลิตร ต่อคน ต่อวัน จะทำให้มีความต้องการน้ำโดยเฉลี่ย 10,250 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

2) ไฟฟ้า การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคบางแสน เป็นหน่วยงานให้บริการครอบคลุมพื้นที่เทศบาลเมืองแสนสุข ตำบลอ่องศิลา ตำบลห้วยกะปิ และตำบลเหมือง ในส่วนของเขตเทศบาลเมืองแสนสุข มีผู้ใช้ไฟฟ้าประมาณอยู่อาศัย จำนวน 10,428 ราย ใช้กระแสไฟ 2,109,938 หน่วย/เดือน และให้บริการไฟฟ้าสาธารณะ จำนวน 57 ราย ใช้กระแสไฟฟ้า 122,692 หน่วย/เดือน สำหรับไฟฟ้าสองสว่างมีจำนวน 1,951 ราย ครอบคลุมถนน 82 สาย เป็นระยะทาง 66,884 กิโลเมตร

2.1.5.5 การสื่อสาร

1) โทรศัพท์ อยู่ภายใต้การดำเนินการของ สำนักงานบริการโทรศัพท์บางแสน ซึ่งให้บริการครอบคลุมพื้นที่เขตเทศบาลเมืองแสนสุข ตำบลอ่องศิลา ตำบลห้วยกะปิ และตำบลเหมืองในปัจจุบันให้บริการเฉพาะในเขตเทศบาลประมาณ 12,000 เลขหมาย มีผู้ใช้บริการประมาณ 4,154 เลขหมาย

2) ไปรษณีย์ ที่ทำการไปรษณีย์ในเขตเทศบาล มีจำนวน 2 แห่ง ตั้งอยู่ในมหาวิทยาลัยบูรพา และบริเวณถนนสุรุ่มวิท

2.1.6 ด้านเศรษฐกิจ

2.1.6.1 โครงสร้างทางเศรษฐกิจ/รายได้ประชากรเทศบาลเมืองแสนสุขมีศักยภาพเป็นชุมชนทางการศึกษา การท่องเที่ยว และที่พักอาศัย ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขาย เศรษฐกิจส่วนใหญ่โดยรวมจึงขึ้นอยู่กับการพาณิชยกรรม กิจกรรมด้านการค้าตั้งอยู่หนาแน่นบริเวณ

ตลาดหน่องมนและบริเวณชายหาดบางแสน นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาบางแสนประมาณปีละ 2,500,000 คน จะใช้จ่ายเฉลี่ยประมาณ 400 บาท / คน จึงทำให้เศรษฐกิจในเขตเทศบาลเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว นอกจากร้านค้าที่มีอาชีพอื่นๆ ที่เสริมสร้างเศรษฐกิจของชุมชน ได้แก่ อาชีพประมง ทำสวนมะพร้าว พาร์คกิ้ง รับจ้าง และรวมถึงกิจการที่เกี่ยวเนื่องกับการบริการด้านการท่องเที่ยว

2.1.6.2 การพาณิชยกรรม พื้นที่พาณิชยกรรมของเทศบาลฯ ตั้งอยู่บริเวณชายหาดบางแสน และริมสองข้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 3 (ถนนสุขุมวิท) บริเวณหน่องมน กิจกรรมทางด้านพาณิชย์ในเขตเทศบาลฯ มีร้านค้าทั่วไป 1,819 ราย ประกอบด้วยร้านค้าเครื่องสำอาง 182 ร้าน ร้านอาหาร-เครื่องดื่ม 248 ร้าน ร้านขายเสื้อผ้า 27 ร้าน ร้านบริการเสริมสวย 99 ร้าน ร้านอุปกรณ์เครื่องเหล็ก - เครื่องยนต์ 45 ร้าน ร้านขายสินค้าเฉพาะอย่างเช่นฯ 170 ร้าน แผงลอย 1,048 ราย มีสถานประกอบการ ด้านพาณิชยกรรม ได้แก่ห้างสรรพสินค้า 1 แห่ง สถานีบริการน้ำมัน 5 แห่ง และสถานประกอบเทศพาณิชย์ มีดังนี้ ทำเตียงเรือ 2 แห่ง โรงม่าสัตร 1 แห่ง มีตตลาดสดเอกชน 2 แห่ง ตลาดนัด 1 แห่ง ตลาดสดของเทศบาล 1 แห่ง

2.1.6.3 การอุตสาหกรรม โรงงานอุตสาหกรรมในเขตเทศบาลฯ มีจำนวน 45 แห่ง ส่วนใหญ่เป็นโรงงานขนาดเล็ก ซึ่งกระจายอยู่ทั่วไป ได้แก่ โรงงานซ่อมสร้างเครื่องยนต์ 25 แห่ง โรงงานอื่นๆ ที่เหลือได้แก่ โรงสี โรงเลื่อยไม้ นอกจากนี้ยังมี โรงงานอุตสาหกรรม ที่ตอบสนองอุปสงค์ในด้านการผลิตและบริโภคของชุมชน เช่น โรงงานแม่พิมพ์ โรงงานผลิตน้ำปลาและซีอสปรุงรส และโรงม่าสัตร เป็นต้น

2.1.6.4 การบริการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และกิจกรรมที่เกี่ยวเนื่องของเทศบาล เมืองแสนสุข มีการขยายตัวอย่างรวดเร็วทั้งนี้ เนื่องมาจากเป็นพื้นที่ที่ภูมิประเทศ และทิวทัศน์ทางธรรมชาติที่สวยงาม พื้นที่ติดกับชายฝั่งทะเลและอยู่ไม่ห่างจากกรุงเทพมหานครนัก การคมนาคมสะดวก ทำให้สะดวกในการท่องเที่ยวและมีสถานที่พักประกอบด้วย

โรงแรม	8 แห่ง	จำนวน 683 ห้อง
รีสอร์ฟ	1 แห่ง	จำนวน 131 ห้อง
บ้านพักตากอากาศ	2 แห่ง	จำนวน 683 ห้อง
เกสท์เฮาส์	5 แห่ง	จำนวน 125 ห้อง
ธนาคาร	10 แห่ง	

2.1.6.5 การท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่สำคัญทางเศรษฐกิจ ของ เทศบาลเมืองแคนสุข เนื่องจากการท่องเที่ยวทำให้ประชากรมีรายได้ มีการสร้างงาน สร้างอาชีพ มีการ กระจายรายได้และช่วยกระตุ้นให้เกิดการลงทุนทั้งการผลิต สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญและมีชื่อเสียงใน เขตเทศบาลเมืองแคนสุข ประกอบด้วย

1) สถาบันวิทยาศาสตร์ทางทะเล ตั้งอยู่ในบริเวณมหาวิทยาลัยนูรุพา
ประกอบด้วยพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำประจำต่างๆ และสถานีสัตว์น้ำเดิม เพื่อการศึกษาและวิจัยซึ่งเปิด^{ให้นักท่องเที่ยวเข้าชมได้ทุกวัน ยกเว้น วันจันทร์ โดยมีเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำแก่ผู้เข้าชมด้วย}

2) ชายหาดบางแสน - วอนนภา เป็นชายหาดที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในหมู่นักท่องเที่ยวจำนวนมาก อยู่ห่างจากตัวเมืองชลบุรีประมาณ 13 กิโลเมตร บริเวณชายหาดยาวประมาณ 4 กิโลเมตร มีถนนเลียบทะเลที่ได้ปรับปูใหม่ ให้เป็นระเบียงเรียบร้อย ประกอบด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น สะพานคนเดินที่ทอดยาวไปตามแนวชายฝั่ง ลานจอดรถ สถานที่พักผ่อน ร้านอาหารทะเล และอุปกรณ์กีฬาทางน้ำ เช่น เรือกอลุย สกีตเตอร์ ห่วงยาง จักรยานเช่า ชายหาดบางแสน - วอนนภา ในปัจจุบันได้รับการพัฒนาเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสะอาด ร่มรื่น สวยงาม เป็นระเบียงเรียบร้อย เหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการมาพักผ่อน และสัมผัสกับบรรยากาศแบบธรรมชาติอย่างแท้จริง

3) แหลมแท่น เป็นสถานที่รับรองชาติที่สวยงามอีกบริเวณหนึ่ง อยู่ถัดจากชายหาดบางแสน ไปทางทิศเหนือ ณ ที่แห่งนี้มีปูม้ากรุบที่ชนะเดิมการประกรดซึ่งถือเป็นเอกลักษณ์ของแหลมแท่น นอกจากนี้ยังมีศาลาเฉลิมพระเกียรติฯ ที่ด้านมหาดไทยไปในทະເລ ເພື່ອໃຫ້ກ່ອງເຖິງເຫຼືດເຫຼີນໄປກັບອຣມາຕີແລະບ່ອຍາການທີ່ສູງຈານ ບຣິເວັນໄກລ໌ເຕີຍເປັນນ້ຳນັກຄາກາຕີຂອງໜ່ວຍງານຮາຊາກວາຫລາຍແໜ່ງ

4) เข้าสามมุข ตั้งอยู่ทางด้านหนึ่งของชายหาดบางแสน มีศาลาเจ้าแม่สามมุขเป็นที่เคารพสักการะของคนทั่วไป ตรงบริเวณน้ำผาเริมทะเล ซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีด้านน้ำแห่งความรักของหมุ่นสาวที่จบชีวิตลงตามกันตามที่ได้สถาบันรักกันไว้ บริเวณเข้าสามมุขนี้ มีลิงป่าอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก นักท่องเที่ยวที่ไปเยือนหาดบางแสนมักจะแวะชมลิงป่าที่ลงมารับกล้วยและเข้าสักการะเจ้าแม่สามมุข หรือรับประทานอาหารทะเลก่อนที่จะเดินทางกลับ

5) หนองมน เป็นตลาดจำหน่ายสินค้าพื้นเมือง และของที่ระลึกที่มีชื่อของจังหวัดชลบุรี ได้แก่ อาหาร ทະเบURRE หังชนิดต่างๆ และของฝากที่รู้จักกันดี คือ ข้าวหลาม ห่อหมก น้อยจืด และขนมต่างๆ ตั้งอยู่ริมถนนสุรุ่ววิท ทางแยกเข้าจากทางหลวงหมายเลข

6) วัสดุสนับสนุน เป็นแหล่งท่องเที่ยวของเอกชนที่มีรูปจำลองของสวนพุทธคเณสวรรค์ เมืองนราฯ ซึ่งเป็นอุทิศตนให้ทุกคนสำนึกรักและตระหนักรักในการละเว้นความชั่ว ยึดมั่นในพระพุทธศาสนา เป็นแหล่งท่องเที่ยวสำหรับผู้ที่สนใจมุ่งหาหลักธรรมในชีวิตอีกแบบหนึ่ง

จำนวนนักท่องเที่ยว สำนักบริการวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ประมาณการจำนวนนักท่องเที่ยว และผู้เยี่ยมเยียน ที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางแสนและเข้าสามมุขในช่วง พ.ศ. 2532 - 2549 เพิ่มร้านในอัตรา้อยละ 4.16 ต่อปี ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยเนื่องจากจะสะดวกเดินทางใกล้ตัวกับปลอดภัย

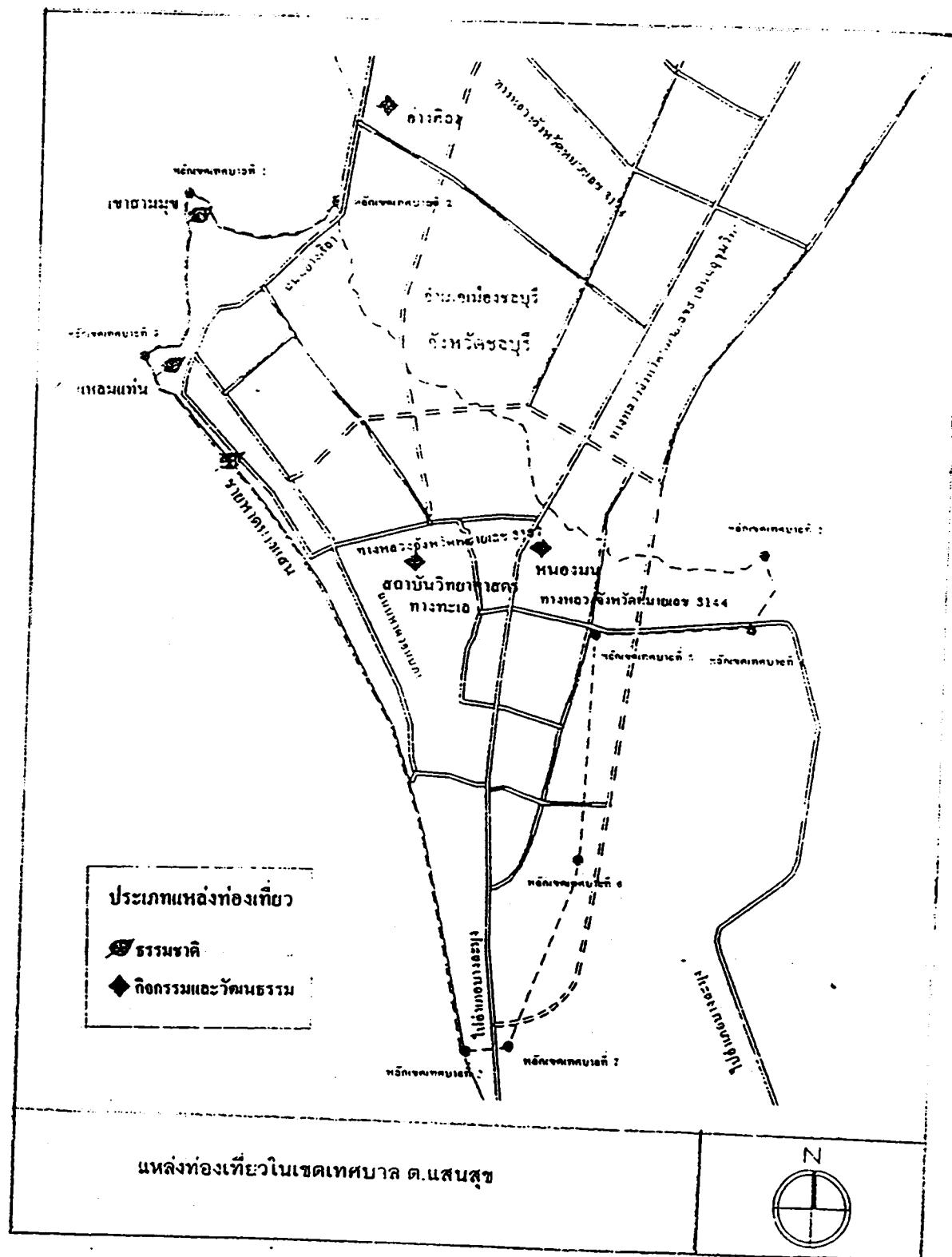
ตารางที่ 1 จำนวนนักท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสน เข้าสามมุข และแหลมแท่น

หน่วย : คน

ปี พ.ศ.	2534	2539	2544	2549
จำนวนนักท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสน เข้าสามมุข และแหลมแท่น	1,624,200	2,081,000	2,537,800	2,994,600

ที่มา : งานวิเคราะห์นโยบายและแผน กองวิชาการและแผนงาน เทศบาลเมืองแสนสุข, 2540 : 11

ปัจจุบันมีนักท่องเที่ยวมาเยี่ยมเยียนบางแสนปีละประมาณ 2,000,000 คน รายจ่ายเฉลี่ยต่อหัวประมาณ 300 บาท

แผนที่ที่ 5 แหล่งท่องเที่ยวบริเวณเทศบาลเมืองแสนสุข
ที่มา : การศึกษาและวิเคราะห์โครงการลงทุนในพื้นที่บางแสน, 2540 : 3-33

6) การเกษตรกรรม ชุมชนในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข เดิมเป็นชุมชนเกษตรกรรม โดยมีการเพาะปลูก เพาะเลี้ยงชายฝั่งและทำการประมงเป็นหลัก ปัจจุบันสภาพชุมชนเปลี่ยนไป ทำให้ภาคเกษตรกรรมลดความสำคัญลงไปมาก อาชีพที่ยังอยู่ในชุมชน ได้แก่การประมง และการเพาะเลี้ยงชายฝั่ง ซึ่งจะอยู่บริเวณแหล่งแม่น้ำต่อเนื่องไปจนถึงเขตเทศบาลตำบลอ่างศิลา นอกจากนี้ยังมีอาชีพทำสวนมะพร้าว พาร์ก Güng และปศุสัตว์อีก ฯ อีกเดือนอยู่ ส่วนใหญ่เป็นการเสริมรายได้ในครัวเรือนมากกว่าเป็นอาชีพ

2.1.7 ค้านสังคม

2.1.7.1 จำนวนประชากร ณ สิ้นเดือนกุมภาพันธ์ 2545 เทศบาลเมืองแสนสุข มีประชากรทั้งสิ้น 39,590 คน เป็นเพศชาย 18,577 คน เพศหญิง 20,193 คน จำนวนบ้าน 17,985 หลัง ค่าเรือน จำนวนครัวเรือน 7,215 ครัวเรือน จำนวนประชากรต่อครัวเรือน 6 คน มีผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 30,309 คน

ความหนาแน่นของประชากรภายในเขตเทศบาลเมืองแสนสุขเฉลี่ย 1,953 คนต่อตารางกิโลเมตร ประชากรส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในบริเวณชายฝั่งทะเล ตั้งแต่ปากคลองบางปะรุงจนถึงหาดวอนนา และสองริมทางถนนคนเดินที่สำคัญ ได้แก่ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 (ถนนสุรุ่ยวิท) บริเวณตลาดนองมนและทางหลวงจังหวัดหมายเลข 3137 ซึ่งแยกจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 เข้าสู่ชายหาดบางแสน

ตารางที่ 2 การคาดประมาณจำนวนประชากรในอนาคต

ล็อตปี พ.ศ.	2549	2554	2559
ประชากร / คน	50,853	61,573	72,293

ที่มา : งานวิเคราะห์นโยบายและแผนกองวิชาการ และแผนงาน เทศบาลเมืองแสนสุข 2544 : 2 - 1

2.1.7.2 ชุมชน จำนวน 6 แห่ง ได้แก่

- ชุมชนหมู่บ้านโชคดี
- ชุมชนบ้านแหลมแท่น
- ชุมชนบ้านเหมือง
- ชุมชนท้ายตลาด

วันที่..... ๒๑ ก.พ. ๒๕๔๖
เลขทะเบียน..... ๐๘๒๗๐ ๙๙๙

๑๗.
๓๓๓.๗๘
ก ๖๗๔๗
๘.๗๖.๔๔๒,
๘.๙

- ชุมชนเข้าสัมมุข
- ชุมชนหาดวอนนภา

2.1.7.3 อาชีพ อาชีพของประชากรส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพค้าขาย ทำการประมง ทำสวนมะพร้าว ฟาร์มกุ้ง โรงงานน้ำปลา รับจ้าง

2.1.7.4 เชื้อชาติ ประชากรในเขตเทศบาลเมืองแสนสุขส่วนใหญ่มีเชื้อชาติไทย

2.1.7.5 ศาสนา ประชากรในเขตเทศบาลเมืองแสนสุขมีผู้นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 90 ของประชากรทั้งหมด มีวัดจำนวน 6 วัด ผู้นับถือศาสนาคริสต์ ร้อยละ 10 ของประชากรทั้งหมด มีโบสถ์คริสต์จำนวน 2 แห่ง

2.1.7.6 ประเพณีและวัฒนธรรม ประเพณีและวัฒนธรรมที่ถือปฏิบัติกันอย่างสม่ำเสมอ毫克เกี่ยวนเนื่องกับเชื้อชาติ และความเชื่อดือทางศาสนา เช่นพิธีทางศาสนา งานฉลองเทศการต่าง ๆ และงานบุญ อุปสมบทเป็นต้น

ตารางที่ 3 งานประเพณีในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข

ประเพณี	ลักษณะกิจกรรม	ช่วงเวลาที่จัดงาน
1. ก่อพระทรายวันไหล	ทำบุญ รดน้ำผู้ใหญ่ ก่อพระทราย	เมษายน
2. ลอยกระทง	ลอยกระทงบริเวณชายหาดบางแสน	พฤศจิกายน
3. แห่เทียนเข้าพรรษา	แห่เทียนไปกวายวัด	กรกฎาคม
4. ทอดกฐิน	ทอดกฐินตามวัดต่าง ๆ	ตุลาคม
5. ทำบุญวันเข็นปีใหม่	ตักบาตรเข้าวัด อาหารแห้ง	มกราคม

ที่มา: งานวิเคราะห์นโยบายและแผนงาน กองวิชาการ และแผนงาน เทศบาลเมืองแสนสุข, 2544 : 2-8

2.1.7.7 การศึกษา

ตารางที่ 4 ข้อมูลสถานศึกษาในเขตเทศบาลเมืองแสลงสุข

สังกัด	ห้องเรียน	สปช.	กรรมสามัญฯ	รวม
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	3	-	-	3
ระดับก่อนประถมศึกษา				
1) จำนวนโรงเรียน	-	4	-	4
2) จำนวนห้องเรียน	-	16	-	16
3) จำนวนนักเรียน	-	475	-	475
4) จำนวนครุ อาจารย์	-	15	-	15
ระดับประถมศึกษา				
1) จำนวนโรงเรียน	-	6	1	7
2) จำนวนห้องเรียน	-	61	39	100
3) จำนวนนักเรียน	-	1,931	181	2,112
4) จำนวนครุ อาจารย์	-	98	34	132
ระดับมัธยมศึกษา				
1) จำนวนโรงเรียน	-	2	2	4
2) จำนวนห้องเรียน	-	12	66	78
3) จำนวนนักเรียน	-	401	1,134	1,535
4) จำนวนครุ อาจารย์	-	20	100	120

ที่มา: เทศบาลเมืองแสลงสุข กองวิชาการ, 2544 : -2 - 8 ถึง 2 - 9

ระดับอุดมศึกษา

1) มหาวิทยาลัยบูรพา สังกัดทบทวนมหาวิทยาลัย

(1.1) คณะที่ทำการสอน

- ระดับปริญญาตรี 7 คณะ

- ระดับปริญญาโท 6 หลักสูตร

- ระดับปริญญาเอก 1 หลักสูตร

(1.2) จำนวนนักศึกษา 11,262 คน

2.1.7.8 กีฬา นันทนาการ / พักผ่อน

- 1) สนามกีฬาเอนกประสงค์ 9 แห่ง
- 2) สวนสาธารณะ 3 แห่ง
- 3) สนามเด็กเล่น 9 แห่ง

2.1.7.9 สาธารณสุข

- 1) โรงพยาบาลในเขตพื้นที่สังกัดมหาวิทยาลัยบูรพา (ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ)
 - เตียงคนไข้ จำนวน 150 เตียง
 - 2) ศูนย์บริการสาธารณสุข 1 แห่ง
 - 3) สถานีอนามัย จำนวน 2 แห่ง
 - 4) บุคลากรทางการแพทย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในเขตพื้นที่
 - แพทย์ 8 คน
 - พยาบาล 57 คน
 - ห้องแม่พยาบาล 2 คน
 - เภสัชกร 4 คน
 - อาสาสมัคร 204 คน
 - 5) ผู้เข้ารับการรักษาพยาบาล รวมจำนวน 83,233 คน / ปี
 - 6) ประเภทการเจ็บป่วยที่เข้ารับการรักษาพยาบาล 5 อันดับแรก
 - (1) โรคเกี่ยวกับระบบการเดินหายใจ
 - (2) โรคเกี่ยวกับระบบทางเดินอาหาร
 - (3) โรคเกี่ยวกับระบบไหลเวียนของเลือด
 - (4) อุบัติเหตุ
 - (5) โรคผิวหนัง
 - 7) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 - 8) สถิติเพลิงไหม้ในรอบปี (1 ม.ค. – 31 ธ.ค.) จำนวน 120 ครั้ง ส่วนใหญ่เป็นไฟไหม้หอถ่าย)

(1) รถดับเพลิง จำนวน 3 คัน

- คันที่ 1	จุ้น้ำได้	2,000 ลิตร
- คันที่ 2	จุ้น้ำได้	2,000 ลิตร
- คันที่ 3	จุ้น้ำได้	4,000 ลิตร

(2) รถบรรทุกน้ำ จำนวน 2 คัน

- คันที่ 1	จุ้น้ำได้	15,000 ลิตร
- คันที่ 1	จุ้น้ำได้	5,000 ลิตร

(3) เครื่องดับเพลิงชนิดหาน้ำ จำนวน 1 เครื่อง

(4) พนักงานดับเพลิง จำนวน 14 คน

(5) อาสาสมัครป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จำนวน 365 คน

(6) การฝึกซ้อมบรรเทาสาธารณภัยบีที่ผ่านมา จำนวน 50 ครั้ง

2.1.8 ทรัพยากรัฐธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม**2.1.8.1 ภูมิอากาศ**

1) อุณหภูมิสูงสุด 34.9 องศาเซลเซียส

- อุณหภูมิเฉลี่ยเดือน มี.ค. - มิ.ย. 29.32 องศาเซลเซียส
- อุณหภูมิเฉลี่ยเดือน ก.ค. - ต.ค. 28.15 องศาเซลเซียส
- อุณหภูมิเฉลี่ยเดือน พ.ย. - ก.พ. 26.60 องศาเซลเซียส

2) ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยสูงสุด 196.27 มม.

ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยต่ำสุด 96.10 มม.

2.1.8.2 ดิน ความเหมาะสมของดิน เพื่อการเกษตรในเขตเทศบาลตำบลแสนสุข แบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่ม มีรายละเอียดดังนี้

1) บริเวณที่มีความเหมาะสมในการทำนาเป็นอย่างยิ่ง กระจายตัวอยู่ใน ตามบริเวณ คือ ทางด้านหน้าอทางหลวงจังหวัด หมายเลข 3137 และ ทางด้านใต้ของเขตเทศบาลฯ อีก 2 บริเวณ เป็นพื้นที่ซึ่งมีความเหมาะสมในการทำนาอย่างยิ่ง สามารถจัดระบบชลประทาน เพื่อให้ที่ดิน ให้ได้ประสิทธิภาพและปลูกพืชได้ตลอดปี ปัจจุบันใช้ทำนาเป็นส่วนใหญ่

2) บริเวณที่เหมาะสมแก่การพัฒนา กระจายตัวอยู่เป็นแนวยาวทางด้านตะวันออกของทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 3 (ถนนสุขุมวิท) จากเขตเทศบาลฯ ด้านทิศเหนือจรดด้านทิศใต้ เป็นพื้นที่ซึ่งมีความเหมาะสมแก่การทำางแต่มีปัญหาเกี่ยวกับเนื้อดินบน เป็นดินร่วนปนทราย และดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ปัจจุบันใช้ทำางเป็นส่วนใหญ่

3) บริเวณที่ควรพัฒนาเป็นทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์แบบถาวร ได้แก่พื้นที่บริเวณสันทรายชายฝั่งทะเล และพื้นที่ส่วนที่เหลือเป็นพื้นที่ซึ่งไม่เหมาะสมต่อการพัฒนา แต่สามารถพัฒนาให้เป็นทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์แบบถาวรได้ ปัจจุบันใช้เป็นสถานที่ท่องเที่ยว ที่ตั้งชุมชนและสวนผลไม้

2.1.8.3 แหล่งน้ำธรรมชาติ แหล่งน้ำธรรมชาติในเขตเทศบาลฯ ได้จากน้ำฝนและน้ำใต้ดินส่วนน้ำท่านั้มีเพียงคลองบางเป็นช่องน้ำเฉพาะในฤดูฝน สำหรับปริมาณน้ำฝนนั้นน้อยมาก ไม่มีสถานีตรวจอากาศภายในเขตเทศบาลฯ จึงได้ใช้สถิติอากาศของจังหวัดชลบุรีแทนเทศบาลเมืองแสนสุรีจะได้รับน้ำฝนปีละ 1,267.5 มิลลิเมตรต่อปี โดยที่ฤดูฝนจะเริ่มต้นในเดือนมิถุนายน ไปสิ้นสุด ระหว่างเดือนตุลาคมส่วนอื่นๆ นั้นจะมีฝนตกน้อยมากจำนวนแหล่งน้ำมี 2 แห่ง ได้แก่ คลองบางป้อรังและคลองน้ำเหม็น

แหล่งน้ำได้ดีมากในเทศบาลฯ จากการศึกษา โดยกรมทรัพยากรธรรมชาติเป็นแหล่งน้ำได้ดีที่ได้จากน้ำของแม่น้ำที่ยังไม่เข้าตัวกันแน่น ซึ่งປะกอนตัวขึ้นดินหนึ่งชั้น กว่า 10 เมตร ทรายของที่นี่ที่รับดินตะกอนใหม่และที่รับน้ำท่วมมีความชารืบชึมต่ำ ความหนาแน่นของรั้นน้ำได้ดินต่ำกว่า 12.00 เมตร ปริมาณน้ำติดแน่นอยู่ระหว่าง 2.5 – 7 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง หากกว่าร้อยละ 60 ของ น้ำ ให้น้ำคุณภาพดี ส่วนที่เหลือให้น้ำคุณภาพเลวเนื่องจากมีเหล็กหรือคลอร์漂白剂ปะปน

2.1.8.4 คุณภาพน้ำทะเล จากการศึกษาสภาพแวดล้อม ในเขตเทศบาลเมืองแสนสุรีและพื้นที่ต่อเนื่องโดยรอบสันนิษฐานว่าดันกำเนิดความสกปรกของน้ำทะเล บริเวณชายหาดบางแสน ส่วนใหญ่มาจากอาคารบ้านเรือน ร้านค้า โรงแรม ย่านธุรกิจและอื่นๆ ที่ตั้งอยู่ตามชายฝั่งทะเล และจากโรงงานอุตสาหกรรม ทั้งในจังหวัดชลบุรี และจังหวัดยะลา บริเวณปากแม่น้ำบางปะกง นอกจากนี้ยังเกิดอิทธิพลของมวลน้ำทะเลที่เขย่งได้ ซึ่งทำให้น้ำทะเลในช่องไทยไหลเวียนทวนเร็วนาฬิกาในฤดูดังกล่าวพร้อมกับพัดพาเอาความสกปรกจากปากแม่น้ำบางปะกง มาปะทะชายหาดบางแสน

2.1.8.5 การระบายน้ำและการป้องกันน้ำเสีย ปัจจุบันเทศบาลเมืองแสนสุรี ได้มีการดำเนินการป้องกันน้ำเสีย โดยกรมโยธาธิการได้ดำเนินการก่อสร้างโรงบำบัดน้ำเสีย 2 แห่ง คือ ที่ริม

คลองบางปะกงและด้านหลังมหาวิทยาลัยนูรพาโดยใช้บันไดประมาณ 800 ล้านบาท ซึ่งสามารถนำน้ำเสียจากเขตเทศบาลทั้งหมด และยังสามารถบำบัดน้ำเสียจากสุขาภิบาลอ่างศิลาอีกด้วย หนึ่งด้วย มีปริมาณน้ำเสีย 25,000 ลูกบาศก์เมตร/วัน ปริมาณน้ำบำบัดได้ 25,000 ลูกบาศก์เมตร/วัน อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบด้วย เครื่องเติมอากาศ เครื่องเป่าอากาศ เครื่องสูบน้ำด้วยสายพาน ตะกอนทราย และเครื่องกรัดตะกอน ระบบน้ำเสียที่ใช้ในปัจจุบันคือคลองงานเวียน (oxidation ditch) รวม 2 แห่ง

2.1.8.6 การกำจัดขยะมูลฝอย ในปัจจุบันเทศบาลเมืองแสนสุข มีประชากร รวมทั้งสิ้น 395,706 คน มีพื้นที่รับผิดชอบ 20,268 ตารางกิโลเมตร มีปริมาณขยะที่เก็บขึ้นได้จำนวนวันละประมาณ 50 – 55 ตัน รถบรรทุกขยะมูลฝอย 23 คัน ที่ดินที่ทิ้งขยะได้รับงบสนับสนุนรื้อที่ดิน 172 ไร่ 98 ตารางวา ตั้งอยู่ที่ ต. บางพระ อ. ศรีราชา จ. ชลบุรี ห่างจากเขตท้องถิ่นมีระยะทาง 20 กิโลเมตร ที่ดินสำหรับกำจัดขยะที่ใช้ไปแล้วจำนวน 23 ไร่ คาดว่าจะสามารถกำจัดขยะได้อีก 10 ปี สภาพการเป็นแข็งของที่ดินสำหรับกำจัดขยะ ท้องถิ่นรื้อเองเมื่อ พ.ศ. 2540 ราคา 97.10 ล้านบาท สำหรับปริมาณขยะที่เกิดจากนักท่องเที่ยวในปีเดียว กادประมาณจากจำนวนนักท่องเที่ยวในวันสุดสัปดาห์ แยกออกเป็นนักท่องเที่ยวประเภทเข้าไปเยือนกลับ ประมาณวันละ 0.5 กิโลกรัมต่อคน และนักท่องเที่ยวประเภทพักแรม ประมาณ 1.0 กิโลกรัมต่อคน ทำกับประชากรที่อยู่ในเขตเทศบาลฯ ดังนั้น จะเกิดขยะจากนักท่องเที่ยวประเภทเข้าไปเยือนกลับ 37,490 คน วันละ 18.97 ตัน และนักท่องเที่ยวประเภทพักแรม 5,160 คน วันละ 5.16 ตัน รวมรายที่จะต้องจัดเก็บ 65.31 ตัน

ตารางที่ 5 แสดงการคาดประมาณ ปริมาณขยะภายในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข พ.ศ. 2534
ถึงปี 2549

ผู้ผลิตขยะ	ปี พ.ศ. : ตัน ต่อ วัน			
	2534	2539	2544	2549
ประชากรในเขตเทศบาล	30.42	33.65	37.22	41.18
นักท่องเที่ยวเข้าไปเยือนกลับ	10.15	13.02	15.88	18.97
นักท่องเที่ยวพักแรม	2.80	3.59	4.38	5.16
รวม	43.38	50.26	57.48	65.31

ที่มา : งานวิเคราะห์นโยบายและแผน กองวิชาการและแผนงาน เทศบาลเมืองแสนสุข 2540 : 11

2.1.9 ด้านการเมืองการบริหาร

2.1.9.1 โครงสร้างและอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานของเทศบาล

1) สภาเทศบาล ประกอบด้วย สมาชิกที่ประธานในเขตเทศบาลเลือกตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล มีภาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี ทำหน้าที่เป็นฝ่ายนิติบัญญัติและตรวจสอบการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหาร ให้เป็นไปตามนโยบาย แผนพัฒนาเทศบาล กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของราชการ

2) นายกเทศมนตรี เป็นผู้ที่ได้รับเลือกตั้งจากประธานในเขตเทศบาลโดยตรง มีภาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี ทำหน้าที่และรับผิดชอบการบริหารงานของเทศบาล ให้เป็นไปตามนโยบาย แผนพัฒนาเทศบาล กฎหมาย ระเบียบ ข้อมูลทางราชการอย่างมีประสิทธิภาพ ออกจากนี้ยังมีรองนายก เทศมนตรีจำนวน 3 คน ทำหน้าที่ช่วยเหลือการปฏิบัติงานของนายกเทศมนตรีตามที่ได้รับมอบหมาย

นอกจากสภาเทศบาลและนายกเทศมนตรี ซึ่งเป็นฝ่ายการเมืองยังมีรัฐการประจำเรียกว่า " พนักงานเทศบาล " โดยมีปลัดเทศบาลเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในงานประจำทั่วไป และแบ่งการบริหารงานออกเป็นส่วนต่าง ๆ 9 ส่วน ตามปริมาณและคุณภาพของงานดังนี้

(1) สำนักปลัดเทศบาล มีหน้าที่ควบคุม ดูแล รับผิดชอบการปฏิบัติงานการบริหารงานบุคคลของเทศบาล งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย งานรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคง การให้บริการประชาชนทางด้านงานทะเบียนราชภาร์ นอกจากนี้ยังควบคุม ดูแล งานสาธารณูปโภค เทศบาล จัดการประชุมสภาเทศบาล และพนักงานเทศบาล จัดเตรียมให้บริการด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ การติดต่อข้าวยความสะดวกต่าง ๆ ด้านงานการเลือกตั้ง และงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

(2) กองวิชาการและแผนงาน มีหน้าที่ควบคุม ดูแล รับผิดชอบการปฏิบัติงานด้านการวิเคราะห์นโยบายและแผนงานการวิจัยและประเมินผล งานนิติการ งานประชาสัมพันธ์ งานจัดทำงบประมาณ และงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

(3) กองคลัง มีหน้าที่ควบคุม ดูแล และรับผิดชอบการปฏิบัติงานในด้านการพัฒนารายได้ งานการเงินและบัญชี งานผลประโยชน์ การจัดเก็บภาษีอากร คำนวณเนียมต่างๆ งานร่วงรัศมัยได้ งานสถิติการคลัง รวมทั้งงานบริการซื้อมุลเห็นที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน การจัดซื้อ - จัดจ้าง การประกวดราคา และงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือรับมอบหมาย

(4) กองช่าง มีหน้าที่ควบคุมดูแลรับผิดชอบการปฏิบัติงานในด้าน การควบคุมอาคารและงานซ่อมแซมปูนเกตุรังสรรค์อาคาร การควบคุมผังเมืองและการจัดทำผังเมือง งานวิศวกรรมโยธา งานสถาปัตยกรรม งานบำรุงรักษาทางและสะพาน งานบำรุงรักษาสาธารณูปการ งานติดตั้งไฟฟ้า งานส่วนราชการและ ผลงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือรับมอบหมาย

(5) กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่ควบคุม ดูแล รับผิดชอบงานด้านการบริการทางการแพทย์ งานวิชาการและแผนงานด้านสาธารณสุข งานรักษาความสะอาด การสุขาภิบาลและอนามัยสิ่งแวดล้อม และงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

(6) กองการศึกษา มีหน้าที่ควบคุมดูแลรับผิดชอบการปฏิบัติงานด้านงานบริหารและวิชาการทางการศึกษา งานการเงินและพัสดุ งานโรงเรียน งานนิเทศการศึกษา งานกิจกรรมนักเรียน งานเผยแพร่และแนะนำการศึกษา และงานการศึกษานอกโรงเรียน และงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

(7) กองการสวัสดิการสังคม มีหน้าที่รับผิดชอบงานด้านสังคม สงเคราะห์งานสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน งานพัฒนาชุมชน และงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

(8) ช่างสุขาภิบาล มีหน้าที่ควบคุม ดูแล รับผิดชอบการปฏิบัติงานด้านงานกำจัดข้อมูลฝอยและลิงปูรุล งานเครื่องจักรกลและซ่อมบำรุง งานแบบแผนและก่อสร้าง งานควบคุมและตรวจสอบการบำบัดน้ำเสีย งานบำรุงรักษาและซ่อมแซม งานวิเคราะห์คุณภาพน้ำ และงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

(9) หน่วยงานตรวจสอบภายใน มีหน้าที่ตรวจสอบ กลั่นกรอง ให้ความเห็นและเสนอแนะแก่ ปลัดเทศบาล เกี่ยวกับงานการเงินของเทศบาล และควบคุมตรวจสอบด้านอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

2.1.9.2 การคลังท้องถิ่น

ตารางที่ 6 รายรับ รายจ่าย เทศบาลเมืองแสนสุข ปี พ.ศ.2541-2544

รายการ	พ.ศ. 2541	พ.ศ. 2542	พ.ศ. 2543	พ.ศ. 2544
1. รายรับ	205,295,992.43	60630962.55	112,612,708.27	189,029,552.02
2. รายจ่าย	199,591,380.89	51,851,010.63	98,792,292.88	160,045,874.83

ที่มา : กองวิชาการ เทศบาลเมืองแสนสุข, 2544: 2-14

1) การดำเนินกิจการพาณิชย์ เพื่อป้องกันการเอาไว้เปรียญจากผู้ประกอบการต่าง ๆ ต่อนักท่องเที่ยว เกี่ยวกับการบริการราคาสินค้า เทศบาลได้ตั้งกลุ่มผู้ประกอบการต่าง ๆ โดยมีตัวแทนกลุ่มฯ เข้าร่วมเป็นกรรมการ ซึ่งกลุ่มผู้ประกอบการมีทั้งหมด 12 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนาบเร่ กลุ่มห่วงยาง กลุ่มเรือให้เช่า กลุ่มเก้าอี้ผ้าใบ กลุ่มแผงลอย กลุ่มล้อเลื่อน กลุ่มร้านกาแฟ กลุ่มผู้ผลิตและจำหน่ายร้านอาหาร กลุ่มแผงลอยถนนสุขุมวิทฝั่งตะวันตก กลุ่มแผงลอยถนนสุขุมวิทฝั่งตะวันออก กลุ่มตลาดหนองมน โดยเทศบาลฯ จะจัดให้มีการประชุมกลุ่มผู้ประกอบการทั้งหมดปีละ 1 ครั้ง

2) บทบาทการมีส่วนร่วมของประชาชน ในกิจกรรมทางการเมืองการบริหาร หลังจากการจุดตั้งเป็นเทศบาล เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2531 จนถึงปัจจุบันยังไม่เคยมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล ทั้งนี้เนื่องจากมีผู้สมัครเท่ากับจำนวนสมาชิกสภาเทศบาลพอดี ส่วนการเลือกตั้งสมาชิกอื่น ๆ มีข้อมูลสถิติการเลือกตั้งดังนี้

ตารางที่ 7 ข้อมูลสถิติการเลือกตั้งในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข

วัน เดือน ปี	ประเภท การ เลือกตั้ง	จำนวนผู้มี สิทธิ	ผู้มาใช้สิทธิ	ผู้ไม่ ประสงค์ลง คะแนน	ร้อยละของผู้มา ^{ใช้สิทธิ}	บัตรเสีย	ร้อยละของ ผู้ไม่มาใช้ สิทธิ
ปี 2533	ส.จ..	17,164	6,557	-	38.20	52	61.80
2 ก.ค. 2538	ส.ส.	22,534	16,288	-	72.28	347	27.72
29 เม.ย. 2543	ส.จ.	29,416	16,033	1,832	54.50	654	45.50
6 ม.ค. 2544	ส.ส.	29,979	22,775	-	75.97	-	24.03

ที่มา: กองวิชาการ เทศบาลเมืองแสนสุข, 2544: 2-14

3) การอำนวยการเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พื้นที่เทศบาลเมืองแสนสุข มีสถานีตำรวจน้ำให้บริการ จำนวน 1 แห่ง นอกจากนี้ยังมีงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลเมืองแสนสุข อยู่ดูแลและรับผิดชอบเกี่ยวกับการป้องกันและระวังอัคคีภัยทั้งในและนอกเขตเทศบาล (กรณีมีการร้องขอ) โดยจัดเตรียมความพร้อมเพื่ออำนวยความสะดวกในการป้องกันและระวัง สาธารณภัยต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น รวมทั้งการให้ความรู้และฝึกอบรมอาสาสมัครป้องกันภัยแก่ประชาชน ให้รู้จักป้องกันและระวังภัยเบื้องต้นในพื้นที่อาศัย และเตรียมแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

2.1.10 สภาพทางกายภาพของหาดบางแสน

2.1.10.1 ขนาดและที่ตั้ง ชายหาดบางแสน ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 104 กิโลเมตร บริเวณที่ตั้งเดิมเป็นชาย

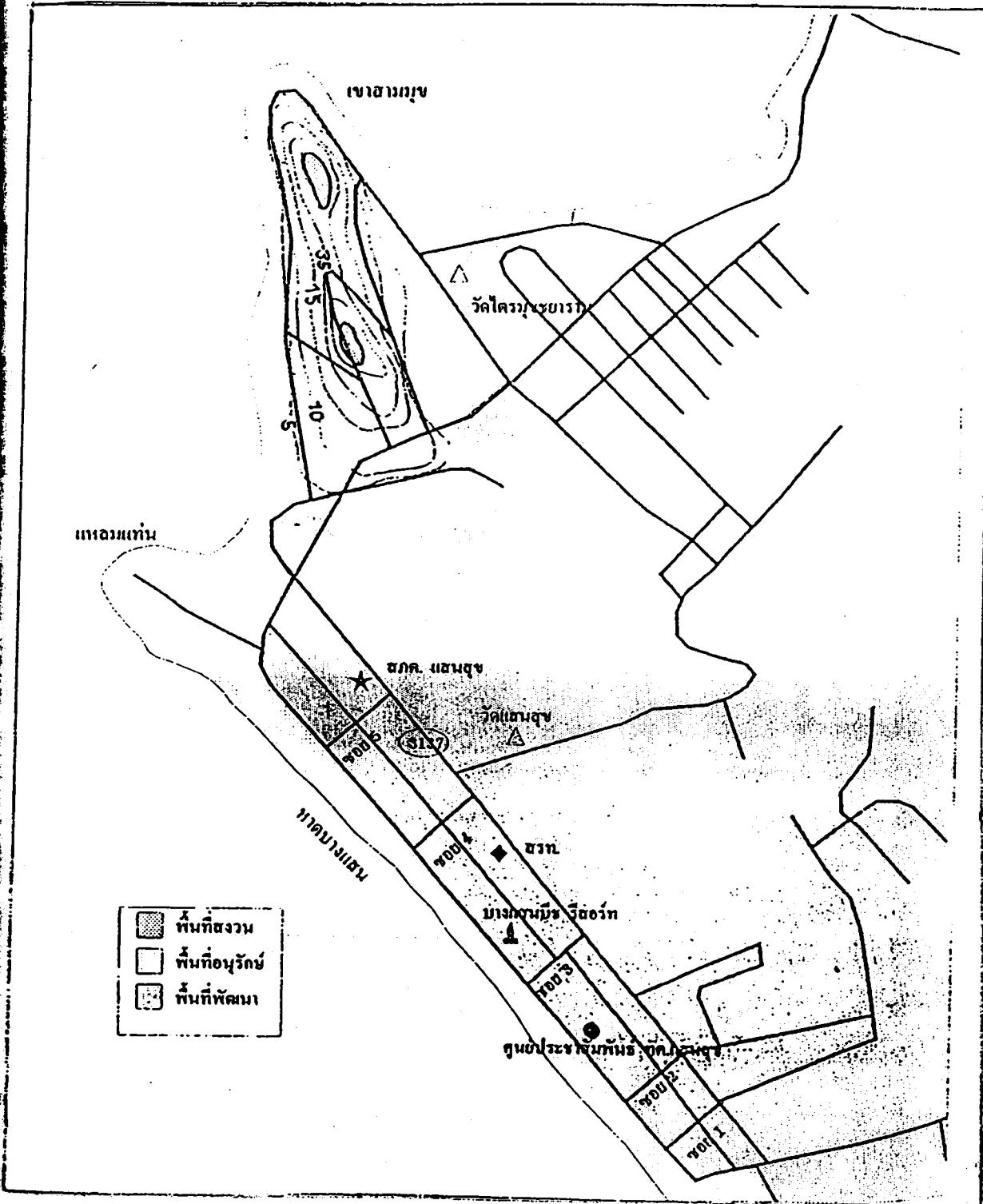
ทะเลร้างว่างเปล่า และเป็นชายทะเลเล็กๆ ที่ไม่มีความเจริญมากนัก จนกระทั่งปี พ.ศ. 2486 จอมพล ป. พิบูลสงคราม ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี เป็นผู้ให้กำเนิดสถานที่ท่องเที่ยวทางภาคบางแสนขึ้นที่ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ในเนื้อที่ชายหาดจำนวน 556 ไร่ 3 งาน 69 ตารางวา และในปี พ.ศ. 2503 ได้เปลี่ยนชื่อเป็นสถานท่องเที่ยวทางภาคบางแสน และให้องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยดำเนินการ

2.1.10.2 ลักษณะภูมิประเทศ ชายหาดบางแสนเป็นหาดทรายขาว

กว้าง 2 กิโลเมตร ความลึกของท้องทะเล 2 เมตร ปะการังในระยะห่างจากชายฝั่งตั้งแต่ 600 เมตร จนถึง 2 กิโลเมตรขึ้นไป และมีความยาวเที่ยง 2 กิโลเมตร กว้าง 50 – 200 เมตร (茱萸江河, มหาวิทยาลัย, 2540) เป็นหาด沙砾海岸อยู่ระหว่างแหลมแท่น และหาดดาวน์มา

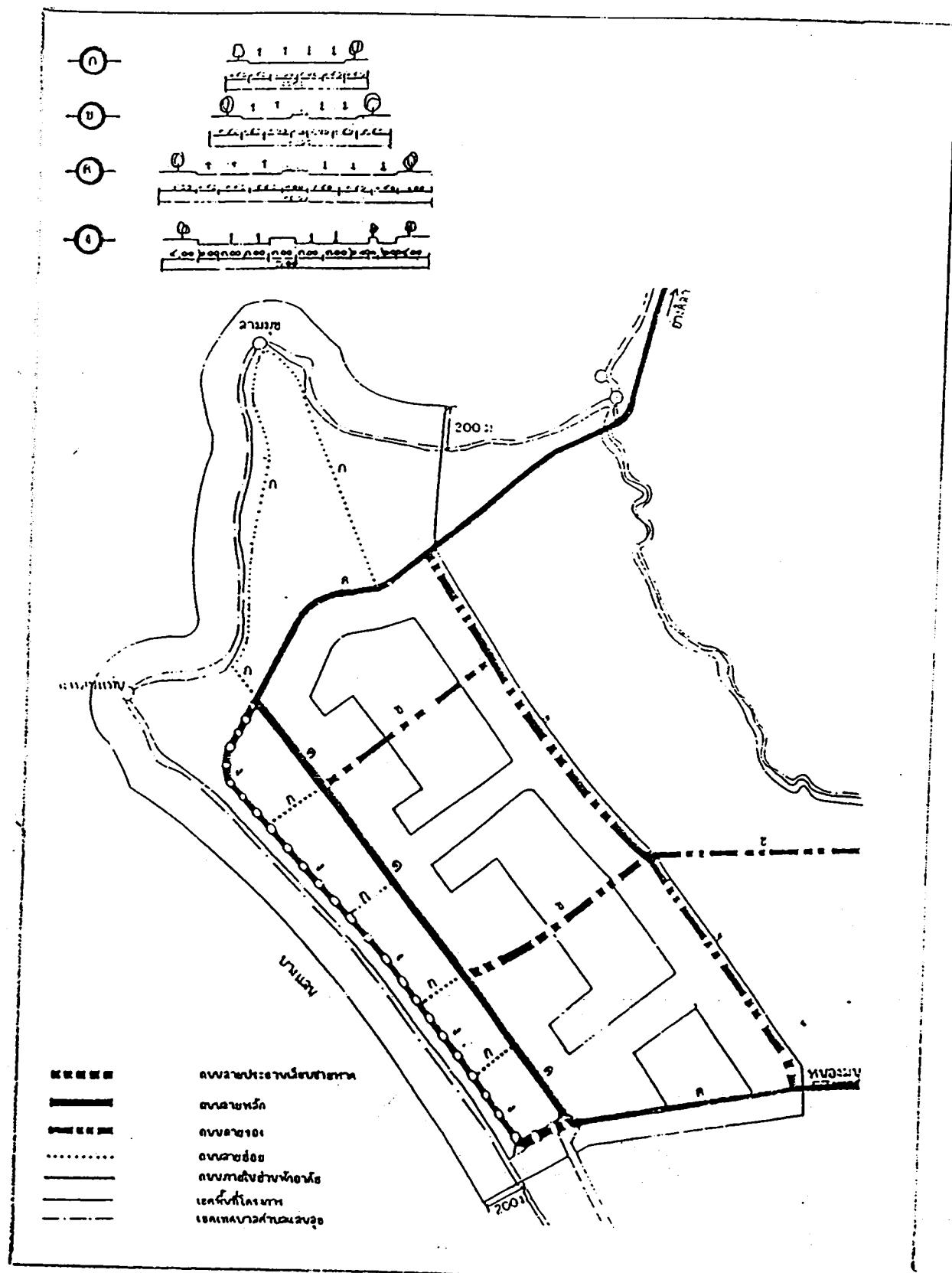
2.1.10.3 การใช้ที่ดิน ลักษณะการใช้ที่ดินที่บีบีเวนชายหาดบางแสน

เป็นที่ดินที่ริบบิ้นบันว่าเป็นทรัพยากรห้องเที่ยวที่สำคัญ มีที่ดินที่รวมประมาณ 76 ไร่ เป็นที่ดินที่มีกิจกรรมนันทนาการต่างๆ ได้แก่ การเดินเล่น พักผ่อน ชมทิวทัศน์ เล่นสกุตเตอร์ กีฬาชายหาด ปั่นจักรยาน มีการแบ่งขอบเขตที่ดินที่กิจกรรมอย่างเด่นชัด ส่วนสภาพบริเวณชายหาดในส่วนติดตันเรียบหาดน้ำท่วมไม่ถึง จะมีการใช้ที่ดินที่ทั้งสองฝั่งถนนที่เกือบจะปิดทัศนียภาพด้านชายหาดทั้งหมด ริมชายหาดทั้งสองฝั่งไม่ถึงแม่น้ำ มีสิ่งก่อสร้างถาวร และกึ่งถาวร เช่น ลานจอดรถ และทางเดินเท้า ตลอดจนระบบไฟฟ้าแสงสว่าง และเป็นที่ติดตั้งจักรยาน นอกเหนือจากนี้จะมีการจัดการใช้ที่ดินที่เป็นสัดส่วน เช่น ที่ดินที่จอดรถ ริมถนน สำหรับที่ดินที่ถูกออกใบอนุญาตบริเวณหาดเบร์-แพร์ ต่อจากนั้นจะเป็นที่ดินที่นั่งพักผ่อน ซึ่งมีร่วมกันเป็นหย่อม ซึ่งต่อกับที่ดินที่ชายหาดในที่สุด บริเวณชายหาดตอนล่างน้ำทะเลท่วมถัง ใช้เป็นที่เล่นกีฬาชายหาด และกีฬาน้ำ สำหรับบริเวณตอนสายรุ้ง ได้แก่ ถนนบางแสนสายสอง และถนนสายย่อย (ซอย) ซึ่งใช้ประโยชน์เป็นส่วนน้อย ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นอาคาร ที่พัก ต่างๆ (茱萸江河, มหาวิทยาลัย, 2540)

แผนที่ที่ 6 ผังแสดงการกำหนดเขตการใช้ที่ดิน บริเวณชายหาดบางแสน

หมายเหตุ : การศึกษาและวิเคราะห์โครงการลงทุนในพื้นที่บางแสน 2540 : 5-18

แผนที่ที่ 7 ผังโครงข่ายการคมนาคม บริเวณชายหาดบางแสน ที่มา : การศึกษาและวิเคราะห์โครงการลงทุนในพื้นที่บางแสน, 2540 : 3-19

2.1.11.2 ระบบสารสนับป์โภค

1) ไฟฟ้า การใช้ไฟฟ้าในบริเวณชายหาดบางแสน ขึ้นอยู่กับการไฟฟ้า ส่วนภูมิภาคบางแสน เป็นหน่วยงานให้บริการครอบคลุมเขตพื้นที่ เทศบาลตำบลแสนสุข ตำบลอ่างศิลา ตำบลหัวยักษ์ และตำบลเหมือง ในส่วนของเขตเทศบาลตำบลแสนสุข มีผู้ใช้ไฟประจำที่อยู่อาศัย จำนวน 23,605 ราย ใช้กระแสไฟ 14,750,119 หน่วย/เดือน และให้บริการไฟฟ้าสาธารณะ จำนวน 76 ราย ใช้กระแสไฟรวม 105,213 หน่วย/เดือน

2) ประปา การใช้น้ำประปาบริเวณชายหาดบางแสน ขึ้นอยู่กับเทศบาลตำบลแสนสุข มีการประปาบางแสน ซึ่งอยู่ภายใต้การดำเนินการของก婆婆าส่วนภูมิภาคจังหวัดชลบุรี ให้บริการน้ำประปา โดยอาศัยน้ำดิบจากอ่างเก็บน้ำบางพะ 1.2 ประมาน 80,000 ลูกบาศก์ เมตรต่อวัน จ่ายให้แก่การประปาชลบุรี การประปาบางแสน และก婆婆าศรีราชา (เทศบาลเมืองแสนสุข, กองวิชาการและแผน, 2539)

2.1.12 การจัดต้านสิ่งแวดล้อม

2.1.12.1 การกำจัดขยะมูลฝอย ในปี 2539 เทศบาลเมืองแสนสุข มีปริมาณขยะเกิดขึ้นประมาณวันละ 43.76 ตัน ซึ่งประกอบด้วยประชากรในเขตเทศบาล ประมาณ 27.62 ตันต่อวัน นักท่องเที่ยวเข้าไปเยือนกลับประมาณ 9.87 ตันต่อวัน และนักท่องเที่ยวพักแรมประมาณ 6.27 ตันต่อวัน โดยมีวัสดุอุบัตกรรม์ ดังนี้ ถ้วยต์บะรุทุกชนิดแบบเบ็ดร้าง (15 ลูกบาศก์/หลา) จำนวน 6 คัน ถ้วยต์บะรุทุกชนิดเล็ก (4 ลูกบาศก์/หลา) จำนวน 4 คัน ถ้วยต์กระเบน 3 คัน ถ้วยต์บะรุทุกชนิดร่อง 1 คัน ถ้วยต์สิงโตคราฟและอีดลังท่อระบายน้ำ 2 คัน ถ้วยต์ร่อง 15 คัน ถ้วยต์สิงป์รูปสัตว์ 2 คัน ถ้วยต์บะรุทุกน้ำ 1 คัน ถ้วยต์ดูดฝุ่น 3 คัน ถ้วยต์ดูดฝุ่น 2 คัน ถังขยะโลลีเอธิลีน 400 ใบ ถังขยะขนาด 200 ลิตร จำนวน 500 ใบ และขนาด 500 ลิตร จำนวน 150 ใบ ตลอดจนถุงจัดระเบียบฯ ราชากันน้ำจำนวน 30 ถุง สำนักงานกันบ้านชัยมีจำนวน 70 คน โดยจะทำการเก็บขยะจำนวน 2 เที่ยวต่อวันต่อครั้ง สำหรับขยะที่เก็บขึ้น และกำจัดได้มีจำนวน 100 และ 90 ลูกบาศก์/หลาต่อวันตามลำดับ การกำจัดที่ใช้มี 2 วิธี คือ กองไว้บนพื้นและฝังกลบอย่างถูกสุขา ลักษณะ ป้ายบันทึกน้ำที่ดินสำหรับกำจัดขยะมีขนาด 5 ไร่ ตั้งที่อยู่ที่อำเภอเมือง อำเภอเมือง อยู่ห่างจากเขตเทศบาลเป็นระยะทาง 15 กิโลเมตร ซึ่งเป็นที่ดินของเอกชนและไม่สามารถรองรับขยะเพิ่มเติมได้อีก หากเทศบาลจึงได้จัดซื้อที่ดินสำรองไว้ในปี พ.ศ. 2531 มีพื้นที่ขนาด 167 ไร่ ตั้งอยู่ที่

ตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา อุณห์ห่างจากเขตเทศบาลเป็นระยะทาง 10 กิโลเมตร รายได้จากการจัดเก็บขยะมูลฝอยประมาณ 1,740,000 บาทต่อปี (อุปารัตน์มหาวิทยาลัย, 2540)

2.1.12.2 การนำบดน้ำเสีย ปัจจุบันเทศบาลเมืองแสนสุข ได้มีการดำเนินการนำบดน้ำเสีย โดยกรมโยธาธิการได้ดำเนินการก่อสร้างโรงบำบัดน้ำเสีย 2 แห่ง คือ ที่ริมคลองบางปรง และด้านหลังมหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งสามารถรองรับน้ำเสียจากเขตเทศบาลทั้งหมด และยังสามารถนำบดน้ำเสียจากสุขาภิบาลชั่วโมงคลิกอีกส่วนหนึ่งด้วย สำหรับการคาดประมาณน้ำเสียภายในเขตเทศบาลแสนสุข ปี 2539 ในส่วนประชากรในเขตเทศบาลประมาณ 6,729.6 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน นักท่องเที่ยวไปเข้าเยือนกลับประมาณ 1,667.2 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน และนักท่องเที่ยวพักแรม 718.4 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน รวมทั้งหมดประมาณ 9,115.2 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

2.1.12.3 คุณภาพน้ำทะเล จากรายงานคุณภาพน้ำทะเลผิวดินออกในปี พ.ศ. 2538 โดยกรมควบคุมมลพิษ พบว่าบริเวณชายหาดบางแสนมีคุณภาพน้ำทะเลอยู่ในระดับพอใช้ และดีกว่าปี พ.ศ. 2537 ประมาณแบบที่เรียกว่ากลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมด มีค่าต่ำอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานคือ ตรวจพบค่าไม่เกิน 1,000 หน่วย โดยค่าต่ำสุดที่ตรวจพบ คือ 2 และสูงสุด 540 หน่วย (มาตรฐานเพื่อประเมินด้านการว่ายน้ำ กำหนดค่าไม่เกินกว่า 1,000 หน่วย) จากการศึกษาสภาพแวดล้อมในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข และพื้นที่ต่อเนื่องโดยรอบสันนิษฐานว่า ดันกำเนิดความสกปรกของน้ำทะเลบริเวณชายหาดบางแสน ส่วนใหญ่มาจากอาคาร บ้านเรือน ร้านค้า โรงแรม ย่านธุรกิจ และอื่นๆ ที่ตั้งอยู่ตามชายฝั่งทะเล และจากโลงแม่น้ำบางปะกง นอกจากนี้ยังเกิดอิทธิพลของลมแรง ตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งทำให้น้ำทะเลในช่วงไทรใหญ่ไหลเวียนทวนเริ่มน้ำทิศทางในทุกดังกล่าวพร้อมกับพัดพาเอาความสกปรกจากปากแม่น้ำบางปะกง มาปะทะชายหาดบางแสน นอกจากนี้ในช่วงต้นเดือนกันยายน พ.ศ. 2540 ได้เกิดปรากฏการณ์น้ำเปลี่ยนสี หรือปรากฏการณ์รีปลาราท (red tide) ซึ่งที่บริเวณชายหาดบางแสน สงผลให้น้ำทะเลเป็นสีเขียวเข้ม มีกลิ่นเหม็นคาว รวมทั้งมีปลาและหอยตายเป็นจำนวนมากต่อเนื่องมาจนถึงอ่างศิลาจะน้อยลง ส่วนในช่วงคลองบางปรงจะพบสีครุน้ำ เชน ปลาช้าง海ยีบ ปลากระบอก ปลากุ้งดำ ลอยคออยู่เหนือผิวน้ำคล้ายขาดออกซิเจน ทั้งนี้ในระยะ 4 - 5 ปีที่ผ่านมา ปรากฏการณ์ดังกล่าวจะเกิดครั้งทุกปี และมีบางปีที่เกิด 1 - 2 ครั้ง โดยเฉพาะในช่วงฤดูฝนจะประมาณ 4 - 5 วัน หรือ 7 วัน จากสภาพณ์ดังกล่าวเป็นผลให้ไม่มีนักท่องเที่ยวมาพักผ่อนบริเวณชายหาดบางแสนในระหว่างที่มีปรากฏการณ์น้ำเปลี่ยนสีเกิดขึ้น

2.1.13 สถานการณ์การท่องเที่ยว และปัญหาที่เกิดขึ้นบริเวณชายหาดบางแสน

นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาพักผ่อนยังชายหาดบางแสน ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยในท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มนักศึกษาที่พักอาศัยในจังหวัดร้างเดียงกับจังหวัดชลบุรีอย่างกรุงเทพฯ เนื่องจากเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่ในใกล้จากตัวเมือง การเดินทางสะดวกรวดเร็ว การเพิ่มรีสอร์ฟนักท่องเที่ยวเป็นไปอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2519 ซึ่งผลจากการศึกษาแนวทางการปรับปรุงคุณภาพสิ่งแวดล้อมหาดบางแสน โดยสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พบว่า มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาเยือนชายหาดบางแสนในช่วงวันหยุดเฉลี่ยประมาณวันละ 15,068 คน ต่อมาในปี พ.ศ. 2533 สำนักบริการวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาความเหมาะสมของการลงทุนสถานที่พักตากอากาศบางแสน เข้าสู่มาตรฐาน และแหล่งท่องเที่ยว พบว่ามีนักท่องเที่ยวเป็นจำนวน 1,374,360 คน โดยมีอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.16 ต่อปี และจากการสำรวจของคณะกรรมการศึกษาในปี พ.ศ. 2539 พบว่ามีนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นถึง 2,188,416 คน ปี พ.ศ. 2543 มีนักท่องเที่ยว 1,056,278 คน ปี พ.ศ. 2544 มีนักท่องเที่ยวเพิ่มเป็น 1,127,772 คน (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, กองสติ๊ดและวิจัย, 2544) จากการวิเคราะห์กลุ่มนักท่องเที่ยวจะเห็นได้อย่างเด่นชัดว่า นักท่องเที่ยว บางแสนจะมาจากการกรุงเทพฯ และเขตปริมณฑลนี้เอง ในสังคมมานะเป็นหมู่คณะขนาดต่างๆ ตลอดจนการมาลักษณะครอบครัว เพื่อการพักผ่อน การท่องเที่ยว และการหาอาหารรับประทาน ซึ่งทั้งนี้เป็น การเดินทางไม่ไกล และจะใช้รถส่วนตัวของ โดยจะเป็นช้านาเงินกลับ และจะมากันทุกปี ซึ่งมี จำนวนไม่น้อยที่มายังประเทศไทย ครั้ง นอกเหนือจากสถานศึกษาของ รศ.ดร. ศิริผันแกล้ว (2533) พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นนักศึกษา (ผู้มาท่องเที่ยวโดยไม่พักแรม) มีรายได้ปานกลาง มีอาชีพ หลากหลาย ส่วนใหญ่เป็นผู้มีการศึกษา และไม่มีครอบครัว เดินทางโดยรถส่วนตัว จากสถานศึกษาของ รัตนโกสินทร์ (2542) ทราบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในบริเวณชายหาดบางแสน มีส่วนร่วม อนุรักษ์สภาพแวดล้อมในระดับปานกลางถึงระดับสูง และจากการศึกษาของ บัญญชิติ สอนคน (2534) จึงให้เห็นว่าสถานการของพื้นที่สามารถรองรับการพัฒนาที่จะเกิดขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะสาขาวิชาการท่องเที่ยว หากได้มีการวางแผนพัฒนา และการวางแผนเมืองที่เหมาะสม ทั้งนี้เนื่องจากลักษณะทางกายภาพ และการครอบครองพื้นที่ยังมีศักยภาพพอที่จะรองรับการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นศูนย์กลางบริการท่องเที่ยว อันจะมีผลให้ชายหาดบางแสน มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

บริเวณชายหาดบางแสนในปัจจุบันมีความหนาแน่นของการใช้ประโยชน์ที่ดินเพิ่มมากขึ้น ทั้งจาก ประชากรทั้งในและนอกท้องถิ่นที่เรามาดูของที่ดินเพื่อการพาณิชย์ และอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณที่มีกิจกรรมหนาแน่น ได้แก่ บริเวณถนนเลียบชายหาด จะมีการใช้พื้นที่ทั้งสองฝั่งถนนที่เกือบจะปิดทัศนียภาพด้านชายหาดทั้งหมด ซึ่งเป็นปัญหาลักษณะเดียวกับปัญหาที่เกิดขึ้น กับพื้นที่ชายหาดในแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ของประเทศไทย กิจกรรม ด้านเรียนชายหาดดึงแม่ tekبالเมืองแสน

สุขจะมีการจัดระเบียบการใช้พื้นที่เป็นสัดส่วน เช่น พื้นที่จอดรถ ริมถนน สำหรับพื้นที่ตัดไปคือบริเวณหาบเร่-แผงลอย ต่อจากนั้นจะเป็นพื้นที่นั่งพักผ่อน ซึ่งมีร่มกลางเป็นหย่อม ซึ่งปัจจุบันมีตักษณ์ที่กระชุดตัวอย่างหนาแน่นมากจนทำให้เกิดความพลุกพล่านทั้งจากยวดยาน และคนเดินถนน รวมทั้งพ่อค้าแม่ค้า ซึ่งใช้พื้นที่ค้าขายในบริเวณนี้ จึงทำให้บริเวณนี้ซึ่งเปรียบเหมือนทางเข้าสู่พื้นที่ ซึ่งควรจะเปิดทิวทัศน์ให้เป็นเอกลักษณ์ และอุดร้ายของการท่องเที่ยวของหาดบางแสนกับถูกบดบังไปโดยสิ้นเชิง ซึ่งข้อมูลจากเทศบาลเมืองแสนสุข จังหวัดชลบุรี (2544) พบว่าก่อนผู้ประกอบการค้าในชายหาดบางแสน ประกอบด้วย แผงลอย ล้อเลื่อน หาบเร่ เก้าอี้ผ้าใบ สกู๊ตเตอร์ เรือย่าง ห่วงยาง จักรยาน ร้านอาหาร ร้านค้าย่อย ร้านขายของที่ระลึก ห้องอาบน้ำจีด เกสต์เฮ้าส์ โรงแรม บังกะโล กัตตาหารจำนวน 1,351 ราย ดังนี้

ผู้ประกอบการชานชาลาเล็ก ได้แก่

แผงลอยชายหาด	120 ราย
ล้อเลื่อน	397 ราย
หาบเร่	111 ราย
เก้าอี้ผ้าใบ	137 ราย
เรือสกู๊ตเตอร์	131 ราย
เรือย่าง	28 ราย
ห่วงยาง	285 ราย
จักรยาน	9 ราย
รวม	1,218 ราย

ผู้ประกอบการชานชาลาดอกลาง ได้แก่

ร้านอาหาร	41 ราย
ร้านค้าย่อย	40 ราย
ร้านขายของที่ระลึก	3 ราย
ห้องอาบน้ำจีด	18 ราย
เกสต์เฮ้าส์	5 ราย
รวม	107 ราย

ผู้ประกอบการชานชาตใหญ่ ได้แก่

โรงแรม	8 แห่ง
รีสอร์ท	1 แห่ง
บังกะโล	3 แห่ง

กัตตาภา

14 แห่ง

รวม

26 ราย

รวมผู้ประกอบการบริเวณชายหาดบางแสนรวมทั้งสิ้น 1,351 ราย

นอกจากนี้แล้วทางด้านโครงสร้างพื้นฐานที่สืบเนื่องมาตั้งแต่สมัยบางแสนยังเป็นสุขาภิบาลได้แก่ ปั�ูนาดอนคันแคน ชำรุดไม่ได้มาตรฐาน, ปัญuhn้ำท่วมรัง, ปัญuhn้ำราตรีคัดในบางพื้นที่, ปัญuhnารัจดีระบบไฟฟ้าแสงสว่างในพื้นที่สาธารณะยังไม่เพียงพอ, ปัญuhnاسภาพแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยว และพื้นที่โดยรวมบางส่วนสื่อมโยนโกรน รวมทั้งปัญuhnทางด้านการจัดการและการบริการ ซึ่งเกิดจากราชยายัตราชองทุ่มชน และการขยายตัวของการทำท่องเที่ยว เช่น ปัญuhnาความเป็นระเบียบ และความสะอาด, ปัญuhnการจัดเก็บและกำจัดขยะมูลฝอย, ปัญuhnาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และนักท่องเที่ยว, ปัญuhnการเอาไว้เดินทางไปรับประทานอาหารท่องเที่ยว, ปัญuhnการให้บริการประชาชนยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร, ปัญuhnการรักษาพื้นที่สาธารณะ และปัญuhnการจัดเก็บรายได้ไม่ทั่วถึง เป็นต้น นับว่าเป็นปัญuhnสำคัญประการหนึ่งในบริเวณชายหาดบางแสน โดยมีสาเหตุมาจากการใช้ที่ดินไม่คุ้มค่า และไม่เหมาะสม จากที่ก่อสร้างต้นได้ส่งผลต่อเนื่องให้เกิดปัญuhnต่างๆ ตามมามากmany เช่น ทำลายแหล่งธรรมชาติที่ควรอนุรักษ์ เช่น การขุดตักหิน เปลี่ยนสภาพทางน้ำสาธารณะ ปล่อยทิ้งของเสีย หรือมลพิษทางทะเล โดยตั้งใจหรือรู้เท่าไม่ถึงกัน ดังนั้นการเบิกพื้นที่บางแสนเป็นแหล่งท่องเที่ยว ทำให้มีนักท่องเที่ยวทั้งในและนอกท้องถิ่นทางเข้ามานเป็นจำนวนมาก และมีแนวโน้มจะขยายตัวมากยิ่งขึ้น ความเสื่อมที่จะเกิดขึ้นแก่ทรัพยากรธรรมชาติจึงเป็นสิ่งที่ทึ่งตะลึง บ้องกันอย่างรอบคอบ และรักกุณ ซึ่งการศึกษาเรื่องความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสนจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเร่งศึกษาวิจัย เพื่อที่จะเรียนรู้วิธีการจัดการกับปัญuhnที่เกิดขึ้น จากการศึกษาของธนากรณ์ เมืองมุกุน (2540) พบว่ากลุ่มผู้ประกอบการค้าขนาดใหญ่ หรือกลุ่มผู้มีรายได้จากการมากกว่าจะมีจิตสำนึกรักษาสภาพแวดล้อมบางแสนสูงกว่ากลุ่มผู้ประกอบการค้าขนาดเล็ก พบว่ากลุ่มผู้ประกอบการค้าที่เป็นหญิงจะมีจิตสำนึกรักษาสภาพแวดล้อมต่ำกว่าชาย ผู้ที่มีอาชญากรรมกว่าจะมีจิตสำนึกรักษาสูงกว่า และผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าจะมีจิตสำนึกรักษาสูงกว่าด้วย นอกจากนี้การเคยเข้าร่วมประชุม หรือเคยได้รับการอบรมสั่งสอนสอดคล้องจะมีผลให้จิตสำนึกรักษาสภาพแวดล้อมมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 แนวความคิดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม

เรื่องฤทธิ์ กิตติวิทยาพงศ์ (2538 : 9) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมทางกายภาพว่าสภาพแวดล้อมทางกายภาพหมายถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ภายในเขตพื้นที่โครงสร้างของบริเวณทุ่มชนชายฝั่งทะเลหัวหิน เพื่อการศึกษาวิจัยครั้งนี้ออกเป็น

2.2.1. สภาพแวดล้อมทางกายภาพความธรรมชาติ ได้แก่ ทรัพยากรที่มีอยู่เดิมภายในเขตบริเวณทุนชนชาวปั้งทะเนหัน เน่น ดิน น้ำทະເລ ชายหาด อาคาร ภูมิประเทศ และที่คืนเมือง

2.2.2 สภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มนุษย์สร้างขึ้น ได้แก่ ปัจจัยต่าง ๆ ที่มนุษย์เป็นผู้กระทำให้เกิดขึ้น รวมทั้งการให้บริการเพื่อธุรกิจในอุตสาหกรรมอาหารท่องเที่ยว เน่น สถานที่พักแรม ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก ท่าเที่ยบเรือประมง เรือน ถนน ทางเดินเท้า ป้ายสื่อความหมาย ถังขยะ และสิ่งปลูกสร้างต่างๆ

Wohwill (ศิรินาภาและพิพิทธ์วัลย์, 2530) ชี้ให้เห็นว่า พฤติกรรมของมนุษย์มีความสัมพันธ์กับชั้งกับสภาพทางกายภาพ สิ่งแวดล้อมจะจำกัดให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่สามารถแสดงได้ และสิ่งแวดล้อมจะเป็นตัวตัดสินดึงพฤติกรรมของบุคคลคือ

1. สิ่งแวดล้อมเป็นตัวตัดสินพฤติกรรมได้
2. ดูนสมบูรณ์ของสิ่งแวดล้อมบางชนิดอาจมีผลกระทำต่อพฤติกรรมและบุคลิกภาพของบุคคล
3. สิ่งแวดล้อมเป็นตัวกระตุ้นแห่งจุใจอย่างหนึ่ง
4. Baker (เสาวนิต ตั้งตะกูล, 2530) ชี้ว่า การพิจารณาด้านสิ่งแวดล้อมนั้นต้องมีการพิจารณาถึงรูปแบบของการออกแบบทางกายภาพ (physical design) ควบคู่กับพฤติกรรมที่แสดงออก ภายนอก (overt behavior) โดยที่พฤติกรรมที่แสดงออกมานั้น คือ ชาփฤติกรรม (behavior setting) ที่มีลักษณะรูปแบบพฤติกรรมที่มักแสดงออกหรือการกระทำที่เกิดขึ้นสอดคล้องกับสถานที่ที่พฤติกรรมเกิดขึ้น ซึ่งมีขอบเขตทางกายภาพและขอบเขตช่วงเวลา สิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อพฤติกรรมมนุษย์จะมีรั้ง ตอนของการเกิดพฤติกรรมดังนี้

1. กระบวนการรับรู้ (perception) คือกระบวนการรับรู้ระหว่างสารหรือสิ่งเร้าจากสิ่งแวดล้อม โดยผ่านระบบประสาทสัมผัส ซึ่งรวมทั้งความรู้สึก (sensation) ต่างๆ อีกด้วย
2. กระบวนการความรู้ (cognition) คือกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางจิต ที่รวมทั้ง การเรียนรู้ การทำ การคิดและการพัฒนา ซึ่งจะเป็นกระบวนการทางปัญญา
3. กระบวนการภูมิพุติกรรมในสภาพแวดล้อม (spatial behavior) คือกระบวนการที่บุคคลแสดงพฤติกรรมในสภาพแวดล้อม ซึ่งสังเกตเห็นได้จากภายนอก

โดยทั้ง 3 กระบวนการนี้ เกิดริบบ์ย่างต่อเนื่องและมีความสัมพันธ์รับซ้อน ซึ่งในบางครั้ง ไม่สามารถแยกขั้นตอนออกมากอ่าย่างเด่นชัด ประกอบกับความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับสภาพแวดล้อมนั้น ไม่เกิดจากสภาพแวดล้อมที่ปักภูเขา แต่เกิดจากจินตภาพแวดล้อมจริงถ่ายทอดออก มาเป็นพฤติกรรมที่เกิดริบบ์ในสิ่งแวดล้อม นั่นคือ ความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างบุคคลกับ สิ่งแวดล้อม จึงควรพิจารณาทั้งในแย่งสถานที่ที่ทำให้เกิดพฤติกรรม และกระบวนการทางพฤติกรรมอีกด้วย

สุนันทา สุวรรณโคง (2527 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพปัจจัยของชุมชนชายฝั่งทะเลในบริเวณช่องไทยตอนใน พบร่วมกับ สภาพแวดล้อมของชุมชนชายฝั่งทะเลเป็นปัจจัยที่สำคัญในระบบبيเควาททางทะเล เนื่องจากประชากรทั้งบนบกและชายฝั่งทะเลเป็นผู้มีส่วนได้ประโยชน์และเสียประโยชน์จากการทรัพยากรทางทะเล นอกจากนี้พฤติกรรมในการใช้ชีวิตของประชากรที่อาศัยอยู่ในบริเวณชายฝั่งทะเลจะมีผลกระทบต่อการรักษาคุณภาพของวิ่งแวดล้อม

2.3 แนวความคิดที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว

2.3.1 ความหมายของการท่องเที่ยว

เนื่องจากการท่องเที่ยวเป็นคำที่มีความหมายกว้างขวาง เพราะมีได้หมายความแต่เฉพาะการเดินทางเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ หรือเพื่อความสนุกสนานบันเทิงเริงร่า ดังที่คนส่วนมากเข้าใจกับการเดินทางเพื่อประชุมสัมมนา เพื่อศึกษาหาความรู้ เพื่อการกีฬา เพื่อการติดต่อธุรกิจ ตลอดจนการเยี่ยมเยือนญาติพี่น้อง นับว่าเป็นการท่องเที่ยวทั้งสิ้น อย่างไรก็ตามการท่องเที่ยวประกอบด้วยองค์ประกอบต่างๆดังนี้คือ เป็นการเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว และเป็นการเดินทางด้วยความสมัครใจ รวมทั้งเป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใดก็ตามที่ไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพ หรือหารายได้

McIntosh and Goeldner (1984) ให้สรุปว่า การท่องเที่ยว (tourism) หมายถึง ผลกระทบของปรากฏการณ์ต่างๆ และความสัมพันธ์ที่เกิดริบบ์จากปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยวกับธุรกิจและบริการ ต่างๆ รวมทั้งกับรัฐบาลประเทศเจ้าภาพ และประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องอยู่ในกิจกรรมหรือกระบวนการในการดึงดูด ด้วยการให้การต้อนรับท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว

2.3.2 เหตุจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยว

มูลเหตุจูงใจที่นักท่องเที่ยวสามารถแบ่งออกได้เป็นมูลเหตุจูงใจเพื่อการภาพ เพื่อวัฒนธรรม เพื่อความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และเพื่อสถานภาพและเกียรติภูมิ ดังต่อไปนี้

จากบทความในวารสาร ASTA Travel News ซึ่งเขียนโดย John A. Thomas ได้กล่าวไว้ว่า มูลเหตุจูงใจที่สำคัญๆ ที่กระตุ้นให้คนเดินทางท่องเที่ยวนั้น มีดังต่อไปนี้คือ

(ก) เพื่อการศึกษา และวัฒนธรรม

- 1) เพื่อที่จะศึกษาว่าคนในประเทศอื่นๆ เผื้อชาติอื่นๆ เกราะชีวิตอยู่ ทำงานและเล่นอย่างไร
- 2) เพื่อไปศูนย์หนึ่งสิ่งใดที่สนใจ
- 3) เพื่อไปดูให้เห็นจริงและเร้าใจต่อเหตุการณ์ต่างๆ ที่ตกเป็นข่าวอยู่ในปัจจุบัน

(ข) เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ

- 1) เพื่อนลีกเลี้ยงจากการงานจำเจและยุ่งยาก
- 2) เพื่อไปพานมุนลงบ
- 3) เพื่อแสงหนาความสุขทางเพศที่แปลกลใหม่

(ค) เพื่อการเยี่ยมเยียน

- 1) เพื่อไปเยี่ยมถินกำเนิด สถาบันที่ไปเรียนหรือศึกษาอยู่
- 2) เพื่อไปเที่ยวในสถานที่ที่ครอบครัวหรือเพื่อนเคยไป และสมานเชิงขอบ หรือมาแนะนำให้ไปเที่ยว

(ง) อื่นๆ ได้แก่

- 1) เพื่อนำออกจากสภาพของอากาศ เช่น อากาศหนาว
- 2) เพื่อสุขภาพ เช่น อาบแดด แช่น้ำแร่
- 3) เพื่อการกีฬา เช่น ว่ายน้ำ เล่นสกี ตกปลา และเรือใบ
- 4) เพื่อเหตุผลทางเศรษฐกิจ
- 5) เพื่อการพจญภัย หรือหาประสบการณ์ใหม่ๆ
- 6) เพื่อการศึกษา หรือฝึกงาน
- 7) เพื่อทำตามคนอื่นๆ
- 8) เพื่อไปร่วมกิจกรรมทางประวัติศาสตร์ เช่น ชมโบราณสถาน ชมการแสดงแสงและเสียง
- 9) เพื่อสังคม

H. Robinson (1976 :130) ได้ทำการศึกษาและได้ระบุว่ามูลเหตุจุ่งใจในการท่องเที่ยวมี 6 ประการคือ

- 1) เพื่อพื้นที่สุขภาพและร่างกาย ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีความจำเป็นในการดำรงชีวิตในโลกที่แกร่งแย่งกัน และเต็มไปด้วยความอุกฤษณาและความเครียด
- 2) เพื่อสุขภาพอนามัย เพื่อสูดอากาศบริสุทธิ์ อาบแดด อาบน้ำแล้วตามบ่อน้ำร่องต่างๆ
- 3) เพื่อไปร่วมการแข่งขันกีฬา เช่น ไตรเช ล่นสกี แล่นเรือใบ ตกปลา เป็นต้น
- 4) เพื่อไปร่วมหรือไปชมลิ่งที่แปลกใหม่ในต่างประเทศ เช่น สิ่งที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม การแสดงดนตรี เป็นต้น
- 5) เพื่อความรื่นเริงบันทิงใจ ความสนุกสนาน ความสดชื่น เพื่อการพักผ่อน
- 6) เพื่อเหตุผลส่วนตัว เช่น ไปเยี่ยมญาติ ไปพบเพื่อนใหม่ หรือเพื่อนสนิทจากสั่งจำเจ
- 7) เพื่อการศาสนา โดยเฉพาะการเดินทางไปนมัสการสถานที่ เช่น การไปเยี่ยมเยียนที่ตั้งของศาสนจักรของพากชาติ หรือการเดินทางไปบูรณะสถานที่ท่องเที่ยว อิสลาม เป็นต้น
- 8) เพื่ออาชีพและธุรกิจ เช่น การเดินทางไปทำธุรกิจ การไปร่วมประชุมแสดงผลงานวิจัย และการเดินทางไปศึกษาความรู้

2.3.3 การวางแผนระบบการท่องเที่ยว

2.3.3.1 ทรัพยากรการท่องเที่ยว (tourism resource) หมายถึง สิ่งใดๆ ก็ได้ที่สำคัญที่ก่อให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยว เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ ความเพลิดเพลินสนุกสนาน เพิ่มทูนความรู้ ตลอดจนทัศนคติที่หวังชรา ประกอบด้วยแหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนทรัพยากรที่เกี่ยวข้อง กับแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ และเป็นทรัพยากรที่ควรจะสงวนไว้ สามารถจำแนกออกเป็น 2 ประเภทดังนี้

- 1) ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวที่มีความสวยงาม หรือน่าสนใจ เช่น ภูเขา ป่าไม้ ลำธาร ทะเลสาบ หาดทราย ทะเล เกาะ ช่องเก็บน้ำ ภูมิทัศน์ และระบบนิเวศน์โดยรวมเป็นต้น
- 2) ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 2 ประเภทดังนี้

(1) ทรัพยากรการท่องเที่ยวในภาคคติ ประวัติศาสตร์ ศาสนา โบราณวัตถุ และโบราณสถาน ที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ เช่น วัด สถานที่โบราณ อนุสรณ์สถาน เป็นต้น

(2) ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และ

กิจกรรม ที่เป็นรูปแบบการดำเนินเรื่องของผู้คนในสังคม และการประพฤติปฏิบัติที่ยึดถือสืบทอดกันต่อมา ตลอดจนกิจกรรมต่างๆที่มีผลต่อการตึงดุจใจทางการท่องเที่ยว เช่น สปาชีวิตริมแม่น้ำลำคลอง ตลาดน้ำ เรือนแพ หมู่บ้านชาวเขา ศูนย์วัฒนธรรม สวนสนุก งานเทศกาลประจำเดือนต่างๆ การแข่งขันเรือยาว การพื้อน้ำ และศิลปะการแสดง เป็นต้น

ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่กล่าวมาข้างต้น จะสามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวได้มากน้อยเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญดังต่อไปนี้

ก. ความสามารถในการดึงดูดใจ เป็นปัจจัยที่สำคัญมากในการที่จะดึงดูดให้นักท่องเที่ยวสนใจต่างกันไปในแต่ละคน หรือกลุ่มคน หรือแต่ละชนชาติ เป็นต้น สิ่งที่ดึงดูดใจอาจจะเป็นศิลปวัฒนธรรม โบราณวัตถุ หาดทราย ภูเขา สถานที่ทางประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ เป็นต้น

๗. สิ่งอันวายความสะดวก เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของทรัพยากร การท่องเที่ยว สิ่งอันวายความสะดวกนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญ หรือปัจจัยที่จะบันดาลให้สถานที่แห่งใดแห่งหนึ่งอยู่ในความนิยมของนักท่องเที่ยว ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้คือ โรงแรมและที่พัก ร้านค้า สถานบริการ ร้านอาหาร สถานที่แลกเปลี่ยนเงินตรา รวมทั้งสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ เป็นต้น

ค. การเข้าถึงจุดการท่องเที่ยว จุดท่องเที่ยวหรือศูนย์กลางของการท่องเที่ยวนั้น จะต้องมีเส้นทาง หรือโครงข่ายการคมนาคม เพื่อเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ศูนย์กลางของการท่องเที่ยว จุดท่องเที่ยว รวมทั้งจะต้องสามารถเชื่อมโยงกันระหว่างพื้นที่ หรือบริเวณใกล้เคียง หรือเป็นศูนย์กลางการคมนาคมทุกรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นรถยนต์ รถไฟฟ้า เครื่องบิน เป็นต้น ล้วนแล้วแต่มีความจำเป็น จุดท่องเที่ยวหรือศูนย์กลางการท่องเที่ยวได้ก็ตาม ถ้าขาดเสียช่องเส้นทางคมนาคมที่จะเข้าถึงได้แล้ว สถานที่ท่องเที่ยวนั้นไม่ว่าจะด้วยงาม แปลกดูประทับใจเพียงใดก็ตาม ย่อมจะทำให้ไม่เกิดความค่า

2.3.3.2 การบริการท่องเที่ยว (tourism services) เป็นบริการต่างๆ ที่ให้แก่นักท่องเที่ยวในบริเวณพื้นที่ท่องเที่ยว ได้แก่ พาหนะรับส่งนักท่องเที่ยว บริษัทจัดนำเที่ยว บริการเรือและรถยนต์ให้เช่า ห้องน้ำ และห้องอาบน้ำ สถานที่จอดรถ บริการให้เช่าอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อการสนับสนุนการ

2.3.3.3 ตลาดการท่องเที่ยว (tourism market) หมายถึง จำนวนนักท่องเที่ยว
หรือผู้มาเยือน นอกจากนี้ยังหมายรวมถึง รูปแบบกิจกรรมและทัศนคติของนักท่องเที่ยว หรือกระบวนการ
การ ท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ตลาดการท่องเที่ยวเป็นอุปสงค์ (demand) ที่มีต่อการท่องเที่ยวในพื้นที่
หนึ่งๆ

ระบบการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับวัชร่องกับสิ่งแวดล้อมของระบบที่ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพที่ไปปะองแหล่งท่องเที่ยว ภูมิอากาศ ชุมชน กิจกรรมทางสังคม กิจกรรมทางเศรษฐกิจในพื้นที่ระบบเศรษฐกิจในพื้นที่ นิเวศนิวัติยานนบก ในน้ำ และอากาศ เป็นต้น (สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่ง

ประเทศไทย, 2537 : 2-2 -2-2) สิ่งแวดล้อมนอกระบบดังกล่าว นอกจากรากมีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวทางชั้นนำแล้ว ยังอาจจะได้รับผลกระทบจากการท่องเที่ยวทั้งโดยตรงและทางอ้อม

2.4 แนวความคิดพื้นฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจ

2.4.1 ความหมายของความพึงพอใจ มีผู้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ดังต่อไปนี้

Benjamin B. and Wolman (1973 : 384) กล่าวว่าความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึก (feeling) มีความสุขเมื่อคนเราได้รับผลสำเร็จตามดุลย์หมาย (goal) ความต้องการ(wants)หรือแรงจูงใจ (Motivation) หรือ เป็นความสุขความสนบายนิ่งที่ได้เห็น หรือได้ร่วมกิจกรรม

Tiffin and McCormic (1965 : 349) กล่าวว่าความพึงพอใจเป็นแรงจูงใจของมนุษย์ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐาน (basic needs) มีความเกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิดกับผลสัมฤทธิ์และสิ่งจูงใจ (incentive) และพยายามหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ต้องการ

Krech and Crutchfield (962 : 77-84 ข้างต้นใน สิริวัติ อินทร์กำแหง ณ.ราชสีมา, 2538 : 12) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้น เมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองพร้อมกับบรรลุความหมาย (goal) ที่ตั้งไว้ระดับหนึ่ง

วิมลสิทธิ์ นราฯงค์ (2526 : 74) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นการให้ค่าความรู้สึกของคนเราที่สัมพันธ์กับโลกทัศน์ที่เกี่ยวกับความหมายของสภาพแวดล้อม ค่าความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสภาวะแวดล้อม จะแตกต่างกัน เช่น ความรู้สึก ตี-ເລາ หอย-ไม่หอย สนใจ-ไม่สนใจ เป็นต้น

หลุยส์ จำปาเทศ (2533: ข้างต้นใน รศวนทร์ เกรียงสินยศ, 2538 : 36) กล่าวว่าความพึงพอใจ หมายถึงความต้องการ (Needs) ได้บรรลุเป้าหมาย พฤติกรรมที่แสดงออกมาก็จะมีความสุข สังเกตได้จากสายตา คำพูด และการแสดงออก

สิริวัติ อินทร์กำแหง ณ ราชสีมา (2538 : 13) ได้สรุปความหมายของความพึงพอใจ หมายถึงสภาพความรู้สึกทางจิตใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งและความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อได้รับการตอบสนองต่อความต้องการ จะเห็นได้ว่า ทัศนคติ ความพึงพอใจ และความคิดเห็นนั้นจะมีส่วนใกล้

เคียงกันมาก จนเกือบจะเป็นเรื่องเดียวกัน เพราะผู้ที่มีทัศนคติในทางบวกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็จะมีความพึงพอใจต่อสิ่งนั้นด้วย

Powell (1983 : อ้างถึงใน ป้องศักดิ์ ทองเนื้อแข็ง, 2543 : 7) ให้ความหมายของความพึงพอใจว่าหมายถึงความสามารถของบุคคลในการดำเนินชีวิตอย่างเป็นสุข สนุกสนานปราศจากความรู้สึกเป็นทุกข์ ทั้งนี้ ไม่ได้หมายความว่าบุคคลจะได้รับการตอบสนองอย่างสมบูรณ์ในทุกสิ่งที่ต้องการ แต่ความพึงพอใจนั้น จะหมายถึงความสุขที่เกิดจากการปรับตัวของบุคคลต่อสิ่งแวดล้อม

Phillip Applewhite (1956 : 6 อ้างถึงใน ป้องศักดิ์ ทองเนื้อแข็ง, 2543 : 8) ได้ให้ความหมายของความพึงใจไว้ว่า เป็นความสุขความสนายที่ได้รับจากสภาพแวดล้อมทางกายภาพเป็นความสุขความสนายที่เกิดจากการเข้าร่วม ได้รู้ได้เห็นในกิจกรรมนั้น ๆ

สุเชษฐ์ ทรัพย์สินเสริม (2541 : 8 อ้างถึงใน ป้องศักดิ์ ทองเนื้อแข็ง, 2543 : 8) สรุปความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า เป็นความรู้สึกของบุคคลในทางบวก ความชอบ ความสนายใจ ความสุกใจต่อสภาพแวดล้อมในด้านต่าง ๆ

Mores (1955 : 27 อ้างถึงใน ป้องศักดิ์ ทองเนื้อแข็ง, 2543 : 8) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า เป็นสิ่งใดก็ตามที่สามารถลดความตึงเครียดของมนุษย์ให้น้อยลงและความตึงเครียดนี้เป็นผลจากความต้องการของมนุษย์ เมื่อมนุษย์มีความต้องการมากก็จะเกิดปฏิกิริยาเรียกร้อง เมื่อความต้องการได้รับการตอบสนอง ความตึงเครียดก็จะน้อยลงหรือหมดไป และก่อให้เกิดความพึงพอใจได้

Bleem และ Taylor (1968 : 364 อ้างถึงใน ป้องศักดิ์ ทองเนื้อแข็ง, 2543 : 8) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า เป็นทัศนคติซึ่งเป็นผลมาจากการแวดล้อม

ทวีชัย วิริยะโภเศ (2531 : 19 อ้างถึงใน ป้องศักดิ์ ทองเนื้อแข็ง, 2543 : 8) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่าเป็นความรู้สึกที่จะผลักดันให้บุคคลบรรลุความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งใจ

Victor K. Vroom (1964 : อ้างถึงใน ป้องศักดิ์ ทองเนื้อแข็ง, 2543 : 8) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่าเป็นผลจากบุคคลนั้นๆเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือเข้าไปรับรู้แล้วพอใจ โดย

ความหมายของความพึงพอใจ สามารถแทนความหมายของทัศนคติได้ ซึ่งบางทีเรียกว่าทฤษฎี V.I.E เนื่องจากองค์ประกอบทฤษฎีที่สำคัญคือ

1. V มาจากคำว่า Valence หมายถึง ความพึงพอใจ
2. I มาจากคำว่า Instrumental หมายถึง สื่อ เครื่องมือ วิธีทางนำไปสู่ความพึงพอใจ
3. E มาจากคำว่า Expectancy หมายถึง ความคาดหวังภายในตัวบุคคลนั้น ๆ ซึ่งบุคคลมีความต้องการ และมีความคาดหวังในหลายสิ่งหลายอย่าง ดังนั้นจึงต้องกระทำด้วยวิธีหนึ่งวิธีใด เพื่อตอบสนองความต้องการหรือสิ่งที่คาดหวังเอาไว้ ซึ่งเมื่อได้รับการตอบสนองแล้วตามทั้งความหวังหรือคาดหวังเอาไว้นั้น บุคคลก็จะได้รับความพึงพอใจ และในขณะเดียวกันก็จะคาดหวังในสิ่งที่สูงขึ้นไปเรื่อย ๆ ซึ่งอาจจะแสดงในรูปสมการได้ดังนี้

$$\text{แรงจูงใจ} = \text{ผลของความพึงพอใจ} + \text{ความคาดหมาย}$$

นั่นหมายถึง แรงจูงใจของบุคคลใดบุคคลหนึ่งต่อการกระทำการใดสิ่งหนึ่ง เป็นต่อการประเมินผลงานขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของตน หรือแรงจูงใจที่บุคคลจะเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรใด จะเป็นผลที่เกิดจากทัศนคติองค์กร หรือการทำงานขององค์กรนั้นรวมกับความคาดหวังที่เขามาด้วยกัน ถ้ามีทัศนคติที่ดีต่อองค์กร ต่อผลงานขององค์กร และได้รับการตอบสนองทั้งรูปธรรม และนามธรรม เป็นไปตามที่คาดหมายไว้ แรงจูงใจที่จะมีความรู้สึกพึงพอใจก็จะสูงแต่ในทางกลับกัน ถ้ามีทัศนคติในเชิงลบต่องาน และการตอบสนองไม่เป็นไปตามที่คาดหมายแรงจูงใจที่จะมีความรู้สึกพึงพอใจก็จะต่ำไปด้วย

จากความหมายของความพึงพอใจข้างต้นที่รวมรวมมาพอที่จะสรุปได้ว่า ความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกของบุคคลในทางบวก ได้แก่ความชอบ ความสนับสนุน ความสุขใจต่อการที่ได้รับสิ่งที่ต้องการ ในสภาวะแวดล้อมด้านต่างๆ

2.4.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

อุดมศักดิ์ แนวจิตรา (2544 : 28) กล่าวว่าความพึงพอใจ (satisfaction) ว่าทัศนคติอย่างหนึ่งที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่าบุคคลใดมีความพึงพอใจหรือไม่สามารถสังเกตได้จากการแสดงออกที่ค่อนข้างสับซ้อน จึงเป็นการยากที่จะวัดความพึงพอใจ โดยตรงแต่สามารถวัดได้โดยทางอ้อม โดยการวัดความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้น และการแสดงความคิดเห็นนั้นจะต้องตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงความสามารถวัดความพึงพอใจนั้นได้

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ มิตันนี

ทฤษฎีลำดับความต้องการของ Maslow

Maslow (1954 : 80-84 จัดถึงใน จราชา สุวรรณทัศ, 2528 : 182) ได้เสนอแนวความคิดของการลำดับชั้นของความต้องการ (hierarchy of needs) โดย Maslow มีความเชื่อว่าความต้องการของมนุษย์นั้นมีลำดับชั้นตอนที่แน่นอน รึ่งบุคคลมีความปราณາที่สูงสุดคือการที่จะรู้จักตนเองที่แท้จริง แต่การที่มนุษย์จะเกิดความต้องการในแต่ละชั้นนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่บุคคลจะต้องได้รับการสนับสนุนตามความต้องการในระดับที่ต่ำกว่าเสียก่อนจึงจะเกิดความต้องการในระดับชั้นที่สูงขึ้นไปได้ รึ่งความพ่อใจในการสนับสนุนความต้องการนั้นไม่ได้มายความว่าจะต้องเกิดความพึงพอใจทั้งหมดเพียงแต่ว่าขอให้ได้รับความพึงพอใจบางส่วนก็สามารถที่จะไฟนาความต้องการในระดับที่สูงกว่าได้ต่อ และ Maslow ยังเชื่อว่ามนุษย์ส่วนใหญ่ ไม่สามารถบรรลุความต้องการในระดับชั้นความต้องการที่จะรู้จักตนเองที่แท้จริงได้

Maslow ได้แบ่งความต้องการออกเป็น 5 ชั้นใหญ่ ๆ คือ

1. ความต้องการทางกาย (Physiological needs)
2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety and security needs)
3. ความต้องการความรักและความต้องการเป็นพวกเดียวกัน (Love and belongingness needs)
4. ความต้องการรู้จักคุณค่าของตนเอง (Need for self-esteem)
5. ความต้องการที่จะรู้สึกสำภាពที่แท้จริงของตนเอง (Need for self actualization)

ทฤษฎีความพึงพอใจของ Maynard W. Shelley

คือทฤษฎีว่าด้วยความรู้ 2 แบบของมนุษย์ คือ ความรู้สึกในทางบวกและความรู้สึกในทางลบ

Shelly (1975 : 252-268 จัดถึงใน เสารานิต ตั้งตะกูล, 2533 : 9-10) ได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจได้สรุปไว้ว่าทฤษฎี ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกในทางบวกและความรู้สึกในทางลบ ความรู้สึกในทางบวกเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นแล้วจะทำให้มีความสุข ความรู้สึกนี้เป็นความรู้สึกที่มีระบบย้อนหลัง ความสุขสามารถทำให้เกิดความสุขหรือความรู้สึกในทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีก ดังนั้น จะเห็นได้ว่าความสุขจะมีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกทางบวกอื่นๆ

ความรู้สึกทางบวก ความรู้สึกทางลบ และความสุขมีความสัมพันธ์กันอย่างสลับซับซ้อน และระบบความสัมพันธ์ของความรู้สึกทั้งสามนี้ เรียกว่า ระบบความพึงพอใจ โดยความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อมีความรู้สึกทางบวกมากกว่าความรู้สึกทางลบ ความพ่อใจสามารถแสดงออกมากในรูป

ของความรู้สึกทางบวกแบบต่างๆได้ และความรู้สึกทางบวกนี้ยังเป็นตัวช่วยให้เกิดความพึงพอใจเพิ่มขึ้นได้อีก

สิ่งที่ทำให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจของมนุษย์ได้แก่ทรัพยากร (resources) หรือสิ่งเร้า (stimuli) การวิเคราะห์ระบบความพึงพอใจคือ การศึกษาว่าทรัพยากร หรือสิ่งเร้าแบบใดเป็นสิ่งที่ต้องการจะทำให้เกิดความพึงพอใจและความสุรุ่ยแกร่งมนุษย์ ความพึงพอใจจะเกิดได้มากที่สุด เมื่อมีทรัพยากรทุกอย่างที่เป็นที่ต้องการครบถ้วน

ทฤษฎีของ Sandra J. Newman (1977 : 182-188 ข้างต้นใน สารคดีทัศน เติยาบรรณ, 2540 : 10-11)

Newman เสนอแนวคิดในเรื่องของความพอใจในสภาพแวดล้อมทางกายภาพนั้น เกิดขึ้นได้อย่างไร ได้ดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสภาพสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ สามารถศึกษาได้เจน เมื่อแยกออกเป็น การตอบรับ (response) และปฏิกิริยา (reaction) ของมนุษย์ต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ปฏิกิริยาต่อสภาพแวดล้อม หมายถึง การเปลี่ยนแปลงทางชีวภาพหรือสรีระ ซึ่งสามารถวัดได้ ง่าย เช่นการเปลี่ยนแปลงของอัตราการเต้นของหัวใจ อุณหภูมิของร่างกาย ฯลฯ ในขณะที่การตอบรับ หมายถึง การรับรู้ ทัศนคติ และทัศนคติที่แสดงออกซึ่งรวมเรียกว่า การตอบรับทางสังคม-จิตวิทยา และพฤติกรรม (social-psychological response)

ปัจจัยต่างๆที่ทำให้เกิดการตอบรับในสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่

ลักษณะของบุคคลผู้รับสภาพแวดล้อม

ลักษณะของสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ทำให้เกิดการตอบรับ

การรับรู้ของบุคคล

การประเมินสภาพแวดล้อมของบุคคลนั้น

ความพอใจในสภาพแวดล้อม

พฤติกรรมของบุคคลเนื่องมาจากการรับรู้

ปัจจัย 2 ปัจจัยแรกเป็นสิ่งที่ป้อนเข้าระบบ โดยลักษณะของบุคคลรวมถึงปัจจัยต่างๆ ด้านประชากรศาสตร์ พื้นฐานทางสังคมเศรษฐกิจและรูปแบบทางเศรษฐกิจ ส่วนปัจจัย 4 กลุ่มนี้ล้วนเป็นผลที่ออกมาระบบทั่วไป การที่บุคคลจะรับสภาพแวดล้อมได้ ฯ ขึ้นอยู่กับลักษณะทางกายภาพและมาตรฐานของบุคคลนั้น การประเมินผลความพอใจในสภาพแวดล้อมของบุคคลเกิดตามมาจากการรับรู้ พฤติกรรมการแสดงออกบุคคล

ก็เกิดตามมาจากการรับรู้ การประเมินผลการแสดงออกนี้ จะสะท้อนว่าบุคคลนั้นมีความพอใจสภาพแวดล้อมทางกายภาพนั้นหรือไม่

ทฤษฎีของ Heberlein (สลักฤทธิ์ เดียวตระกูล, 2540 : 11)

Heberlein ได้ใช้ความพึงพอใจเป็นพื้นฐานในการวัดความสามารถในการรองรับทางสังคม หรือทางจิตวิทยา หมายถึงการที่นักท่องเที่ยวได้รับความพอใจในสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวได้รับความพอใจในสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุดโดยนำระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวหลาย ๆ คนรวมกัน ทั้งความพึงพอใจที่เพิ่มขึ้นและลดลง

การศึกษาถึง ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมนั้นสามารถนำไปสู่การพัฒนาการคุณภาพของสภาพแวดล้อมนั้น ให้ตรงต่อความพึงพอใจของผู้ใช้สภาพแวดล้อมอย่างมีระบบที่ดี จะได้มาริ่งข้อมูลพื้นฐานในการตัดสินใจ วางแผนเพื่อการพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการ และถ้ามีการศึกษาอย่างต่อเนื่องในระยะเวลาพอสมควรแล้ว การศึกษาเหล่านี้จะเป็นเครื่องกระตุ้นให้นักวิจัยหันมาสนใจเรื่องทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมไม่ให้เกิดปัญหาขึ้นได้ในอนาคต

ทฤษฎีของ M.J. Rosenberg และ C.I. Novland (1960:1 ข้างด้านใน ศศิธร พูลสุข, 2538:25)

ให้วัดทักษะคติออกเป็น 3 ส่วน คือ

องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก (Affective component) เป็นลักษณะทางความรู้สึก หรืออารมณ์ของบุคคล มี 2 ลักษณะ คือ ความรู้สึกทางบวก (positive) ได้แก่ ชอบ พอใจ เห็นใจ และ ความรู้สึกทางลบ (negative) ได้แก่ ไม่ชอบ ไม่พอใจ กลัว รังเกียจ

องค์ประกอบทางด้านความคิด (Cognitive component) เป็นเรื่องของการใช้เหตุผล ของบุคคลในการแยกความแตกต่างของสิ่งต่าง ๆ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ก็คือการที่บุคคลสามารถนำเสนอความค่าทางสังคมที่ได้รับการยอมรับสั่งสอนและถ่ายทอดมาให้ในภาระเชิงพิจารณาประกอบเหตุผล ของการที่ตนจะประเมินสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

องค์ประกอบทางด้านพฤติกรรม (Behavioral component) หมายถึงแนวโน้มของ การที่จะกระทำการ (action tendency) เมื่อมีสิ่งเร้า (stimulant) มากระตุ้น ทั้งนี้จะมีความสัมพันธ์ ต่อเนื่องกับส่วนของความรู้สึกและส่วนของความคิดเหตุผล

ดังนั้นความพึงพอใจจึงเป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึกของทัศนคติ ซึ่งไม่จำเป็นต้องแสดง หรืออธิบายเชิงเหตุผลเสมอไป ก็ได้ กล่าวโดยสรุปแล้ว ความพึงพอใจเป็นเพียงปฏิกิริยาด้านความรู้สึก (reactionary feeling) ต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้น (stimulant) ที่แสดงผลออกมานะ (yield) ในลักษณะของผลลัพธ์สุดท้าย (final outcome) ของกระบวนการประเมิน (evaluative process) โดยบ่งบอกถึงทิศทางของผลการประเมิน (direction of evaluative result) ว่าเป็นลักษณะทิศทางบวก (positive direction) หรือทิศทางลบ (negative direction) หรือไม่มีปฏิกิริยา คือ เนย ๆ (non-reaction) ต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นนั่นก็ได้

คณิต ชัยปัญญา (2542 : 20 อ้างถึงในอุมศักดิ์ แนวคิด, 2544 : 28) ได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจโดยสรุปได้ว่า ความพึงพอใจของบุคคลเป็นความรู้สึกของบุคคลในทางออก ได้แก่ ความชอบ ความสนับสนุน ความสุขใจต่อการที่ได้รับสิ่งที่ต้องการ มุ่งหวัง พึงคาดหวังไว้ ตั้งนั้นความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว จึงเป็นความรู้สึกในทางที่ดี ที่ชอบใจ ประทับใจ จากการได้สัมผัสสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวตามที่ตนคาดหวังไว้ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวแต่ละคน ย่อมแตกต่างกันไปทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความคาดหวังของแต่ละคนในเรื่องนั้น ๆ ว่ามีมากน้อยเพียงใด

2.5 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาด้านกว้าง พบร่วมกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ บริเวณชายหาดบางแสน มีผู้ต้องการศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยว และทางกายภาพ อนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสนดังนี้คือ

เสาวนิต ตั้งตะกูล (2533 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อม ทางกายภาพบริเวณชายหาดหัวหิน พบร่วมกับที่มีอายุ การศึกษา สถานภาพ สมรส อาชีพ ที่อยู่อาศัย และประสบการณ์การท่องเที่ยวชายทะเลต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมบริเวณชายหาดหัวหินแตกต่างกัน ผู้ที่มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่นักท่องเที่ยวไม่พึงพอใจ ได้แก่ ความรุ่มร้นบริเวณชายหาดทางลงสู่ชายหาด อุปสรรคของโขดหินต่อกิจกรรมการพักผ่อน บริเวณดังข้างต้น การตั้งร้านอาหารบนชายหาด จำนวนแผ่นป้ายสื่อความหมาย การเลือกที่ตั้งแผ่นป้าย และการปลูกสร้างเพิ่มริม

-slakutthay เตียวตะกูล (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ที่ส่งผลต่อกลไน์ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว: ศึกษากรณีนักท่องเที่ยวเมืองพัทยา โดยวัดดูประสิทธิภาพ ในการจัดตั้งแหล่งท่องเที่ยวศึกษาสภาพปัจจุบันของสภาพแวดล้อมทางกายภาพของหาดเมืองพัทยา และศึกษาดึง แต่ละปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่มีความสัมพันธ์กับการกำหนดระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวมาก น้อยแค่ไหน ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวที่มาหาดเมืองพัทยาทั้งเพศหญิงและเพศชายมีจำนวนใกล้เคียงกัน โดยมีอายุเฉลี่ย 28.5 ปี มีสถานภาพเป็นโสด มีการศึกษาต่ำกว่าปัจจุบันต่อ มีอาชีพประกอบธุรกิจ การค้า มีรายได้สูงกว่า 8,500 บาทขึ้นไป ส่วนมากมาจากจังหวัดอื่น ๆ และนักท่องเที่ยวส่วนมาก มาจากจังหวัดอื่น ๆ และนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่พึงพอใจ ต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ บริเวณหาด เมืองพัทยา ส่วนสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่นักท่องเที่ยวไม่พึงพอใจได้แก่ ความสะอาดของหาด ทราย ความสะอาดของน้ำทะเล ความสะอาดของที่จอดรถ ความสะอาดของห้องน้ำและห้องอาบน้ำจีด

ปริมาณของดังขยะ จำนวนแผ่นป้ายสื่อความหมายและการปลูกสร้างอาคารเพิ่มรื้น โดยนักท่องเที่ยวที่มีอายุมากมีความพึงพอใจในเรื่องความขาวสะอาดของทราย ความสะอาดของชายหาด ความสะอาดของน้ำทะเลและความตื้น-ลึกของน้ำทะเล ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีอายุน้อยมีความพึงพอใจในเรื่องดังกล่าวมาก ซึ่งตรงกันข้าม กับผู้ที่สูงอายุมาก ตั้งนั้นนักท่องเที่ยวที่มีอายุ การศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ ที่อยู่อาศัยและประสบการณ์การเที่ยวชายทะเล ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมบริเวณหาดเมืองพัทยาต่างกัน

อุดมศักดิ์ แนววิตร (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ต่อการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : กรณีอุทยานแห่งชาติแจ้ช้อน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติแจ้ช้อน จังหวัดลำปาง ศึกษาความคาดหวังและความพึงพอใจ ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อความคาดหวังกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ต่อการจัดสภาพแวดล้อมอุทยานแห่งชาติแจ้ช้อน เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ผลการศึกษาสรุปได้ว่านักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชมอุทยานแห่งชาติแจ้ช้อน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีการศึกษาระดับปฐมวัยฯ และส่วนมากเป็นนักเรียนนักศึกษา รองลงมาคือกลุ่มข้าราชการ/พนักงาน/รัฐวิสาหกิจ ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดลำปางมากสุด รองลงมาคือ กรุงเทพฯ และเรียงใหม่ และนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในระดับมากที่สุด

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคาดหวัง และความพึงพอใจต่อการจัดสภาพแวดล้อมอุทยานฯ ด้านพื้นที่ และการมีส่วนร่วม ในระดับมาก แต่กลับมีความคาดหวังและความพึงพอใจเพียงปานกลาง ต่อการจัดการรวมทุกด้าน และต่อ กิจกรรมเพื่อการศึกษาอ้อมรวมชาติ

ผลการศึกษาด้านปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ภูมิลำเนา และความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ไม่มีผลแต่อย่างใด ต่อความคาดหวัง และความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง ต่อการจัดสภาพแวดล้อม เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังกับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง ต่อการจัดสภาพแวดล้อม เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทั้งทางด้านพื้นที่ ด้านการจัดการ ด้านกิจกรรมเพื่อการศึกษาอ้อมรวมชาติ และด้านการมีส่วนร่วม พบว่า ความคาดหวัง กับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก หรือเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ทั้ง 4 ด้าน

มัลลิกา เกื้อปัญญา (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ต่อการจัดสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านชาวเข้าเฝ่ามัง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของการจัดการสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว หมู่บ้านชาวเข้าเฝ่ามัง อุทยานแห่งชาติสุเทพ-ดอยปุย ความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ต่อการจัดสภาพแวด

ล้อมในแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านชาวเขาเผ่ามัง ความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังและความพึงพอใจ และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ต่อการจัดสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านชาวเขาเผ่ามัง

ผลการศึกษานักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความคาดหวังต่อการจัดสภาพแวดล้อมหมู่บ้านชาวเขาเผ่ามัง ในระดับปานกลาง

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการจัดสภาพแวดล้อมหมู่บ้านชาวเขาเผ่ามัง ในระดับปานกลาง

ความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกทุกรายการนี้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวในด้าน เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษาและภูมิลำเนา ที่มี ความแตกต่างกันมีความคาดหวังต่อการจัดสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว หมู่บ้านชาวเขาเผ่ามัง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวในด้าน อายุ อาชีพ และภูมิลำเนา ที่แตกต่างกันมีความ พึง พิจารณาต่อการจัดสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สรุปปัจจัย ส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวในด้าน เพศ และระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัด สภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว หมู่บ้านชาวเขาเผ่ามัง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมตตา เศวตเดช (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ต่อ แหล่งท่องเที่ยวประเภทนันทนาการ : เอกภารณี สถาณสัตว์ดุสิต วัตถุประมงค์ของมหาวิทยาลัยศรีวิชัย ดึงระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนสัตว์ดุสิตและศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจต่อสวนสัตว์ดุสิต ตลอดจนปัญหาและความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสวนสัตว์ดุสิต

ผลการศึกษาพบว่ามีนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อสวนสัตว์ดุสิตในภาพรวมระดับปานกลาง เมื่อจำแนกความพึงพอใจออกเป็นแต่ละด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อระบะห้างจากกุญช รังแกียงสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และสิ่งอำนวยความสะดวก ในการเดินทาง ในระดับปานกลาง

ผลการวิเคราะห์การผันแปร พบว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อสวนสัตว์ดุสิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 อายุที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อสวนสัตว์ดุสิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ระยะเวลาในการเดินทางแตกต่างกันมี ความพึงพอใจต่อสวนสัตว์ดุสิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัญหาความต้องการของนักท่องเที่ยวมีดังนี้คือ นักท่องเที่ยวบางกลุ่มต้องการให้ขยายพื้นที่ ของสวนสัตว์ดุสิตและเพิ่มจำนวนของสวนสัตว์รัฐบาลให้มากขึ้น และปัญหาอีกประการหนึ่งของการ

พัฒนาส่วนสัตว์คุณิตคือ ได้รับประมวลน้อยหรือบานปีไม่ได้เลย ต้องใช้รายได้จากการจำหน่ายบัตรรวมให้รึ่งทำให้ไม่เพียงพอ กับการพัฒนา

ป้องศักดิ์ ทองเนื้อแข็ง (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ชุมชนบ้านชาวไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความพึงพอใจ ร้อยละและแนวทางการพัฒนา ของบ้านชาวไทยจากนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศต่อการเที่ยวชมบ้านชาวไทย

ผลจากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีความพึงพอใจ ต่อการเที่ยวชมบ้าน ชาวไทยในภาพรวมของทุกปัจจัยหลักอยู่ในระดับพึงพอใจมาก และเมื่อพิจารณาความพึงพอใจของ นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในปัจจัยหลักแต่ละปัจจัยพบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีความพึง พึงพอใจในระดับพึงพอใจมาก เป็นอันดับ 1 ได้แก่ การบริการด้านสถานที่ของบ้านชาวไทย อันดับ 2 ได้ แก่ รายการแสดงในแต่ละรายการของบ้านชาวไทย อันดับ 3 ได้แก่ รูปแบบการแสดงของบ้านชาว ไทย นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีความพึงพอใจใน้อยต่ออัตราค่าบริการต่างๆ ของบ้านชาวไทย และ มีความพึงพอใจใน้อยที่สุดต่อ กิจกรรมส่งเสริมการขยายของบ้านชาวไทย และเมื่อพิจารณาโดยการ จำแนกการศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศตามอายุพบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่าง ประเทศทุกกลุ่มอายุ มีความพึงพอใจมากที่สุดต่อปัจจัยหลักทางด้านการบริการด้านสถานที่ของบ้าน ชาวไทย รายการแสดงในแต่ละรายการของบ้านชาวไทย รูปแบบการแสดงของบ้านชาวไทย นัก ท่องเที่ยวชาวต่างประเทศทุกกลุ่มอายุ มีความพึงพอใจใน้อยต่ออัตราค่าบริการต่างๆ ของบ้านชาวไทย และ มีความพึงพอใจใน้อยที่สุดต่อปัจจัยหลักทางด้านกิจกรรมส่งเสริมการขยายของบ้านชาวไทย

เมื่อพิจารณาโดยจำแนกการศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศตามอาชีพ พนักงานท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ มีความพึงพอใจมากที่สุดต่อปัจจัยหลักทางด้านการบริการด้าน สถานที่ของบ้านชาวไทย รายการแสดงในแต่ละรายการของบ้านชาวไทย รูปแบบการแสดงของ บ้านชาวไทย นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศทุกกลุ่มอาชีพ มีความพึงพอใจใน้อยต่ออัตราค่าบริการ ต่างๆ ของบ้านชาวไทย และ มีความพึงพอใจใน้อยที่สุดต่อปัจจัยหลักทางด้านกิจกรรมส่งเสริมการขยาย ของบ้านชาวไทย

เพื่อให้นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีความพึงพอใจมากที่สุดทุกปัจจัย โดยผู้ศึกษาเสนอแนะ ให้บ้านชาวไทย สร้างมาตรฐานการให้บริการ และทำการประเมินผลการให้บริการจากนักท่องเที่ยว ชาวต่างประเทศ รวมทั้งติดตามผลการทำงานเป็นร่องหนังงานเป็นระยะ

เช่นใจ บุชาธรรตน (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมอนุรักษ์ สภาพแวดล้อม ของผู้ประกอบธุรกิจท่องเที่ยวบริเวณ ชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี โดยมีวัตถุประสงค์ของ การ ศึกษาเพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบธุรกิจท่องเที่ยวโดยศึกษาในบริเวณชายหาดบางแสน

เนื่องมาจากการเคยเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีสภาพแวดล้อมเสื่อมโทรม แต่ในปัจจุบันได้รับการพื้นฟูแก้ไขจนสภาพแวดล้อมดีขึ้น การวิจัยครั้งนี้ศึกษาความเกี่ยวข้องของปัจจัยด้านบุคคลและทำการสัมภาษณ์เชิงลึก

ผลการศึกษาพบว่าผู้ประกอบการมีส่วนร่วมอนุรักษ์สภาพแวดล้อมในระดับปานกลางถึงสูง และพบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านบุคคล ได้แก่ ระยะเวลาดำเนินกิจการ ประเภทกิจการ การอบรม การประชุม หรือสัมมนาเกี่ยวกับการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมและความเกี่ยวข้องกับผู้นำชุมชนในพื้นที่ กับการมีส่วนร่วมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัญหา อุปสรรคของการมีส่วนร่วมคือ การมีเวลาไม่เพียงพอในการปฏิบัติภาระอนุรักษ์สภาพแวดล้อมรายหาด แต่ทั้งนี้ผู้ประกอบการยังได้จ่ายเงินในจำนวนที่เหมาะสมในกรณีที่มีการขอความร่วมมือเพื่อสนับสนุนการอนุรักษ์สภาพแวดล้อม

ปัญญาโซนคุ (2534 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายหาดบางแสน พบว่าในการพัฒนาพื้นที่องค์ประกอบต่างๆ ด้วยปัจจัยที่เกี่ยวข้อง อาจสรุประดับชัดจำกัดในการรองรับนักท่องเที่ยวได้ ดังนี้

1. น้ำทะเลเขียวผ่องมีความสามารถในการรองรับของเสียจากนักท่องเที่ยวได้สูงมาก ภายใต้การจัดการปัจจุบันและถ้าหากเสียถูกปล่อยลงคลอง และทะเลโดยตรง โดยยังไม่ได้มีการบำบัดน้ำเสียแล้ว จะทำให้คุณภาพของน้ำทะเลไม่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้นในอนาคตได้

2. บริเวณชายหาดในปัจจุบัน ความหนาแน่นของนักท่องเที่ยวประมาณ 170.8 คน/ไร่ (จากนักท่องเที่ยว 17,000 คน) และคาดว่าในปี 2549 จำนวนนักท่องเที่ยวประมาณ 5,000 คน/วัน ซึ่งความหนาแน่นจะเป็น 351 คน/ไร่ จะเห็นว่าระดับความหนาแน่นดังกล่าวอยู่ในระดับสูง ซึ่งจำเป็นต้องมีการเพิ่มภาระในพื้นที่ส่วนบน (เขตพัฒนา) เพื่อเป็นการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้รุ่นไปใช้บริการในบริเวณนั้น แทนที่จะอยู่บริเวณชายหาดทั้งหมด

3. พื้นที่บริการ ควรมีรูปแบบที่รักษาบรรยากาศของชายหาดบางแสน คือ มีพื้นที่โล่งทางธรรมชาติไม่น้อยกว่า 30% สำหรับการพัฒนาธรรมชาติ และไม่เกิน 60% สำหรับชายหาดพัฒนาภายน้ำ ในขณะที่ปัจจุบันมีค่าเพียงร้อยละ 23

สำหรับด้านปัจจัยอื่นๆ ยังสามารถขยายการรองรับได้ กล่าวโดยสรุป จัดความสามารถในการรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวของพื้นที่ชายหาดบางแสน เมื่อพัฒนาจากปัจจัยต่างๆ แล้ว สามารถประเมินได้ว่า ยังมีกำลังรับการขยายตัวของนักท่องเที่ยว แม้ว่าภายใต้การจัดการปัจจุบันในเรื่องระยะมูลฝอย และน้ำใช้ ซึ่งกำลังเกินขีดความสามารถในการรองรับ แต่ปัจจัยดังกล่าวสามารถขยายการจัดการได้

2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย ผู้วิจัยเริ่มจากการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง กับการศึกษาครั้งนี้ โดยการค้นคว้าจากเอกสารต่างๆ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และขอรับข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน รวมทั้งการเก็บรับข้อมูลจากแบบสอบถามที่ใช้การสัมภาษณ์นักท่องเที่ยว

สำหรับกรอบแนวคิดในการวิจัยนั้น หลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆ ทั้งข้อมูลปฐมภูมิ และข้อมูลทุติยภูมิได้แล้ว ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ เพื่อประเมินสถานการณ์การท่องเที่ยวในปัจจุบัน โดยตัวแปรที่ใช้วิจัย และศึกษาครั้งนี้ คือ ตัวแปรต้น(independent variables) ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ที่อยู่ปัจจุบัน ตัวแปรตาม(dependent variables) คือความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน

กรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ถือว่าความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับตัวแปรของส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ ที่อยู่ปัจจุบัน ซึ่งกรอบแนวความคิดนี้สรุปได้ดัง

ตัวแปรต้น (independent variables)

เพศ
อายุ
สถานภาพสมรส
ระดับการศึกษาสูงสุด
อาชีพ
รายได้
ที่อยู่ปัจจุบัน

ตัวแปรตาม (dependent variables)

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาด บางแสน
- สภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มีมนุษย์ ธรรมชาติ
- สภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ไม่มีมนุษย์ สร้างขึ้น

2.7 สมมติฐานการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดสมมติฐานเพื่อใช้เป็นแนวทางในการการวิจัย จำนวน 7 สมมติฐานหลัก ดังนี้คือ

1. นักท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกัน จะมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสนแตกต่างกัน
2. นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกัน จะมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ บริเวณชายหาดบางแสนแตกต่างกัน
3. นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ บริเวณชายหาดบางแสนแตกต่างกัน
4. นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ บริเวณชายหาดบางแสน แตกต่างกัน
5. นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ บริเวณชายหาดบางแสน แตกต่างกัน
6. นักท่องเที่ยวที่มีรายได้แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ บริเวณชายหาดบางแสน แตกต่างกัน
7. นักท่องเที่ยวที่มีถิ่นที่อยู่ปัจจุบันแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ บริเวณชายหาดบางแสน แตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อม ทางกายภาพ บริเวณชายหาดบางแสน มีระเบียบการวิจัยดังนี้

- 3.1 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.2 กลุ่มตัวอย่าง ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง และการสุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การประมวลผล และการวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 วิธีการนำเสนอ และรายงานผลการวิจัย

3.1 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1.1 ข้อมูลและแหล่งข้อมูล

ข้อมูลที่จำเป็นในการศึกษารั้งนี้ประกอบด้วย

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน
2. ข้อมูลปัจจุบันส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวได้แก่ เพศ อายุ สภาพการสมรส ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน อาชีพ ที่อยู่ปัจจุบัน
3. ข้อมูลด้านความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ บริเวณชายหาดบางแสน ได้แก่ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว สภาพแวดล้อมทางกายภาพทางธรรมชาติ บริเวณชายหาดบางแสน และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มนุษย์สร้างขึ้น บริเวณชายหาดบางแสน
4. ข้อมูลของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพ บริเวณชายหาดบางแสน

3.1.2 แหล่งข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลทั้งจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิคือ

1 แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ หมายถึง แหล่งข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูลโดยตรงจากนักท่องเที่ยว ภาคสนาม โดยการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยว และให้นักท่องเที่ยวกรอกแบบสอบถามเกี่ยวกับเรื่องราวและ

2. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากเอกสารของหน่วยงานของรัฐในระดับท้องถิ่น ตลอดจนงานวิจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

3.2 กลุ่มตัวอย่าง ขนาดของกลุ่มตัวอย่างและการสุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างหรือประชากรเป้าหมายของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้คือนักท่องเที่ยวชาวไทยผู้เดินทางมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสนในช่วงวันธรรมดากล่าวันหยุด ซึ่งจำนวนชาวต่างด้าวของกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางในปี พ.ศ. 2544 มีจำนวน 1,127,772 คน (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, กองสถิติและวิจัย, 2544) มาคำนวณโดยใช้สูตรของ Taro Yamane (1967) โดยสูตรกำหนดความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 0.05 (อุดมศักดิ์ แนววิตร, 2544) ดังนี้

$$\text{จากสูตร} \quad n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

โดย n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

e = ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ (ในที่นี้ใช้ 0.05)

แทนค่าจากสูตร

$$n = \frac{1,127,772}{1 + 1,127,772(0.05)^2} = 399.86 \text{ หรือ } 400 \text{ ราย}$$

๓๙๐๒๕ ๗๗๑๔.๘๓
๗๗๑๔.๘๓ ๗๗๑๔.๘๓
๗๗๑๔.๘๓ ๗๗๑๔.๘๓

๖๐๖๐

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างคือนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสนจำนวน 400 คน การสุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสนโดยไม่จำกัดเพศ และอายุ ตลอดจนการรักษาความพูดคุย และ

สังเกตการณ์ กับผู้ที่เกี่ยวข้อง วิธีการเก็บข้อมูลใช้เวลาในการเก็บข้อมูลตลอดทั้งรายหาดบางแสนเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นไปตามโอกาสทางสถิติ (non - probability sampling) แบบโดยบังเอิญ (accidental sampling) โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) ภายใน 1 สัปดาห์ ในวันธรรมชาติได้แก่ วันจันทร์ วันพุธ วันศุกร์ จำนวนวันละ 45 ราย ในวันเสาร์ – วันอาทิตย์จำนวนวันละ 133 ราย ตั้งแต่เวลา 09.00 – 12.00 น. และ 13.00 – 17.00 น.

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบสอบถาม มีคำถาม ทั้งปลายปิดและปลายเปิด (closed – ended question) ตามความเหมาะสม แบบสอบถามสำหรับนักท่องเที่ยวมี 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป เกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว เป็นข้อมูลพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจสังคม ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้ ต่อเดือน อาชีพ ที่อยู่ปัจจุบัน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวรวมทั้งกิจกรรมการพักผ่อนของนักท่องเที่ยว ได้แก่ วัตถุประสงค์ของการเดินทางมาท่องเที่ยว สิ่งที่จูงใจให้เดินทางมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสน สิ่งซึ่ก็จูงให้เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ลักษณะของการมาเที่ยว จำนวนครั้งที่มาเที่ยว กิจกรรมที่ทำขณะอยู่ที่ชายหาดบางแสน ประสบการณ์ในการเดินทางท่องเที่ยวชายทะเลหรือชายหาดอื่นๆ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน

- สภาพแวดล้อมทางกายภาพทางธรรมชาติ ได้แก่ ความร่มรื่นของต้นไม้ ความกว้างของหาดทราย ความใสสะอาดของน้ำทะเล ความสะอาดของหาดทราย ความตื้นลึกของน้ำทะเลต่อการเล่นน้ำ ปริมาณแสงแดดในขณะที่อยู่บนชายหาดบางแสน ความเจียบสงบนิเวณชายหาด ความปลดภัย ของการเล่นเครื่องเล่นทางน้ำ ความปลอดภัยในการเล่นน้ำทะเลบริเวณชายหาด

- สภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มนุษย์สร้างขึ้น ได้แก่ การดูแลเรื่องของบริเวณชายหาดบางแสน จำนวนถังขยะที่มีไว้บริการ ความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินเมื่ออยู่ในบริเวณชายหาดบางแสน การกำจัดน้ำเสียของผู้ประกอบการร้านอาหารบริเวณใกล้เคียงชายหาดบางแสน จำนวนรถรับจ้างที่ให้บริการนำนักท่องเที่ยวเข้าสู่บริเวณชายหาดบางแสน ประมาณพื้นที่ถนน แสงสว่างของไฟฟ้า ประมาณน้ำประปา ร้อยละร่วงสารที่กระจายเสียงบริเวณชายหาดบางแสน จำนวนที่นั่งที่ไว้ในการจอดรถ การจัดระเบียบรถเข็นขายอาหาร ขายของที่ระลึก จำนวนห้องน้ำที่ให้บริการ จำนวนห้องอาบน้ำจีด ความสะอาดของห้องน้ำ ห้องอาบน้ำจีด แนวการตั้งร่ม และเก้าอี้ผ้าใบ บริเวณชายหาดบางแสน การวางกองห่วงยางให้เข้า จำนวนแผ่นป้ายสัญญาลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการรณรงค์รักษาความสะอาด จำนวนผู้คนที่เข้ามาต้องการพักผ่อนบริเวณชายหาดบางแสน กิจกรรมของนักท่องเที่ยวกลุ่มร้างเดี่ยว การดำเนินงานเกี่ยวกับชนิดน้ำ ทำการสำรวจการท่องเที่ยว สาธารณูปโภค สถานที่จอดรถ จำนวนและความสะอาดของห้องน้ำ / ห้องอาบน้ำ ความหนาแน่นของผู้คนที่มาท่องเที่ยวบริเวณชายหาด เป็นต้น

ส่วนที่ 4 เป็นคำจำกัดความเปิดที่จะสอบถามนักท่องเที่ยวรวมทั้งการให้ร้อยเส้นแบ่งต่าง ๆ จากนักท่องเที่ยว

สำหรับการเก็บข้อมูลจะเป็นการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ หรือความน่าจะเป็นที่แต่ละหน่วยถูกเลือกขึ้นมาเป็นตัวอย่าง (accidental random sampling)

3.4 การประเมินผล และการวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1 การประเมินผลข้อมูล

หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามแล้วได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบจำนวนแบบสอบถาม ความครบถ้วน และความสมบูรณ์ของคำตอบในแบบสอบถาม
2. ทำการลงรหัสข้อมูล

3. ลักษณะคำถ้าที่ใช้ในการศึกษาด้านความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างเป็นคำถ้าแบบปaley เปิด โดยกำหนดคำตอบให้เลือกตามความต้องการ คำถ้าที่ให้นักท่องเที่ยวเลือกเพื่อให้แสดงถึงความพอใจอย่างยิ่ง ต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพทางธรรมชาติ และสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มนุษย์สร้างขึ้น

4. เกณฑ์การให้คะแนนความพึงพอใจ มีดังนี้

พอใจมาก	ให้	5	คะแนน
พอใจ	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ไม่พอใจ	ให้	2	คะแนน
ไม่พอใจอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน

สำหรับเกณฑ์การประมวลผลในภาระน้ำหนักของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสนได้กำหนดเกณฑ์ประมวลผลโดยใช้การแบ่งช่วงคะแนน จากระดับชั้น 5 ชั้น (คะแนน 1 - 5) และคำนวณได้จากสูตรดังนี้ (ป้องค์กิต ทองเนื้อแข็ง, 2543 : 27)

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับชั้น}} = \frac{5 - 1}{5}$$

การประเมินความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว กำหนดดังนี้
คำว่า อยู่ระหว่าง

1.00	-	1.80	แสดงว่า	ไม่พอใจอย่างยิ่ง
1.81	-	2.60	แสดงว่า	ไม่พอใจ
2.61	-	3.40	แสดงว่า	ปานกลาง
3.41	-	4.20	แสดงว่า	พอใจ
4.21	-	5.00	แสดงว่า	พอใจมาก

5. ทำการประมวลผลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

3.4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

แบบสอบถามมีทั้งหมดจำนวน 400 ชุด การเก็บข้อมูลครั้งนี้จะนำมาวิเคราะห์โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Sciences/Personal Computer Plus (SPSS/PC)) รึการวิเคราะห์จะใช้จำนวนค่าร้อยละค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และสถิติ ANOVA

3.4.2.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง อธิบายด้วย อัตราส่วนร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
2. ความพึงพอใจของประชาชนต่อการเทียบชายหาดบางแสน อธิบายด้วย อัตราส่วนร้อยละ (percentage)
3. หากความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มของตัวแปรอิสระกับความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ และทดสอบว่าค่าของอัตราส่วนที่แตกต่างกันนั้นมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกทางเดียว (one way analysis of variance)

3.4.2.2 การสร้างเครื่องมือ และคุณภาพของเครื่องมือ

แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยอาศัยการศึกษาจากทฤษฎี งานวิจัย วิทยานิพนธ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยนำมาเรียนเรียงให้เหมาะสมกับงานวิจัยในครั้งนี้ จากนั้นก็ได้นำแบบสอบถามไปให้ผู้ที่มีความชำนาญในการวิจัยได้ตรวจสอบ แก้ไข และปรับปรุง แล้วนำไปทดสอบ (pretest) กับกลุ่มประชากรที่บางแสน จำนวน 40 ราย หลังจากนั้นนำแบบสอบถามดังกล่าวมาตรวจสอบให้คะแนน เพื่อวิเคราะห์หาค่าความเชื่อถือได้ (reliability) ของแบบสอบถามทั้งชุด โดยวิธีหาค่าสมประสิทธิ์แอลfa (coefficient of alpha) ตามวิธีของ cronbach (Cronbach, 1970: 161) โดยใช้เกณฑ์ค่าดัชนีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ ใกล้ 1.00 คือตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป หมายความว่าแบบสอบถามไม่ต้องแก้ไข แต่ถ้าดัชนีของมาต่ำกว่า 0.70 จะต้องปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม รึมีสูตรในการคำนวณดังนี้

$$\alpha = \frac{(K)}{K-1} \cdot \frac{(1 - \sum s_i^2)}{s_t^2}$$

α = ความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบทั้งฉบับ

K = จำนวนข้อความของแบบทดสอบตามทั้งหมด

s_i^2 = ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละตัว (single item variance)

s_t^2 = ความแปรปรวนของข้อสอบทั้งหมด (total test variance)

ค่าความเชื่อถือได้ (reliability) ของแบบทดสอบตามฉบับทดสอบเท่ากับ 0.8934 หลังจากนั้นผู้วิจัยได้แก้ไขปรับปรุงแบบทดสอบตามให้เป็นฉบับสมบูรณ์ และนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อที่จะใช้ในการวิจัยครั้งนี้

3.5 วิธีการนำเสนอ และรายงานผลการวิจัย

ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ทั้งหมดจะนำมาตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วน โดยวิธีการนำเสนอและการรายงานผลวิจัยครั้งนี้ จะแสดงในรูปแบบตารางข้อมูล (tabulation) โดยแบ่งแยก ข้อมูลให้เป็นหมวดหมู่ในตาราง เพื่อสะดวกในการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ รวมทั้งการใช้สถิติพรรณนาร่วมด้วย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน ได้ทำการศึกษากลุ่มประชากรที่เป็นนักท่องเที่ยวจำนวน 400 คน และได้แบ่งผลการวิจัยออกเป็น 6 ชั้นตอนด้วยกัน คือ

- 4.1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของนักท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
- 4.2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสน
- 4.3 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวด้วยสภาพแวดล้อมทางกายภาพรวมชาติบริเวณชายหาดบางแสน
- 4.4 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวด้วยสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มีนุษย์สร้างขึ้นบริเวณชายหาดบางแสน
- 4.5 ผลวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวด้วยสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน ในด้านต่าง ๆ
- 4.6 อภิปภาคผล

4.1 ข้อมูลพื้นฐานที่ว่าไปของนักท่องเที่ยวในรีเวณชายหาดบางแสนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของนักท่องเที่ยว

ลักษณะที่ว่าไปของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน(N=400)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	226	56.5
หญิง	174	43.5
อายุ		
ต่ำกว่า 25 ปี	133	33.3
25 - 34 ปี	109	27.3
35 - 44 ปี	91	22.8
45 - 54 ปี	51	12.8
55 ปีขึ้นไป	16	4.0
สถานภาพ		
โสด(อยู่ตามลำพัง)	186	46.5
สมรส(ใช้ชีวิตคู่)	214	53.5
ระดับการศึกษาสูงสุด		
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	75	18.7
มัธยมศึกษาตอนต้นหรือตอนปลาย	58	14.5
อนุปริญญาตรีหรือปริญญาตรี	188	47.0
สูงกว่าปริญญาตรี	79	19.8

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน(N=400)	ร้อยละ
อาชีพ		
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	80	20.0
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	68	17.0
พนักงานบริษัท / ร้านค้า	104	26.0
ผู้ใช้แรงงาน / ผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน	32	8.0
อาชีพอิสระ	40	10.0
นักศึกษา / นักเรียน	48	12.0
แม่บ้าน	27	6.8
อื่น ๆ (กลาสสีเรือง)	1	0.2
รายได้		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	31	7.8
ระหว่าง 5,001 - 10,000 บาท	56	14.0
ระหว่าง 10,001 - 15,000 บาท	91	22.8
ระหว่าง 15,001 - 20,000 บาท	70	17.5
ระหว่าง 20,001 - 25,000 บาท	96	24.0
ระหว่าง 25,001 - 30,000 บาท	30	7.5
มากกว่า 30,000 บาท ขึ้นไป	10	2.5
อื่น ๆ (รายได้ไม่แน่นอน)	16	4.0
ที่อยู่ปัจจุบัน		
กรุงเทพมหานคร	102	25.5
ภาคกลางที่ไม่ใช่กรุงเทพมหานคร	53	13.3
ภาคตะวันออก	77	19.1
ภาคเหนือ	76	19.0
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	67	16.8
ภาคใต้	25	6.3

จากตารางที่ 8 สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1) เพศ

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นเพศชาย จำนวนร้อยละ 56.5 และเป็นเพศหญิง จำนวนร้อยละ 43.5 จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นเพศชาย

2) อายุ

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาส่วนมาก มีอายุต่ำกว่า 25 ปี รองลงมา มีอายุระหว่าง 25 - 34 ปี อีกจำนวนร้อยละ 27.3 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่อายุ 55 ปี ขึ้นไป จะมีจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 4.0 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุน้อยจะมีจำนวนมากกว่ากลุ่มที่มีอายุมากเรียงตามลำดับจากกลุ่มอายุมากไปหากรุ่มอายุน้อย

3) จากการศึกษาเกี่ยวกับครอบครัว

จากการศึกษาเกี่ยวกับสถานภาพครอบครัว พบว่า ส่วนมากสมรสแล้ว จำนวนร้อยละ 53.5 และยังเป็นโสดจำนวนร้อยละ 46.5 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่มาห้องเที่ยวบินร่วมชรา habitats จะมีสถานภาพสมรสใกล้เคียงกัน ทั้งกลุ่มที่สมรสแล้วและกลุ่มที่ยังเป็นโสด โดยกลุ่มที่สมรสแล้วมีจำนวนมากกว่ากลุ่มที่มีอายุน้อย

4) การศึกษา

จากการศึกษาระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนมากจบการศึกษาในระดับอนุปริญญาและปริญญาตรี จำนวนร้อยละ 47.0 รองลงมาเป็นกลุ่มที่จบการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรีอีกร้อยละ 19.8 ส่วนระดับที่ 3 และที่ 4 เป็นกลุ่มที่สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา ตอนต้นและตอนปลาย และกลุ่มที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย อีกจำนวนร้อยละ 18.7 และ 14.5 ตามลำดับ

5) อาชีพ

จากการศึกษาเกี่ยวกับอาชีพของผู้มาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสน พบว่า ส่วนมากประกอบอาชีพพนักงานบริษัท/ร้านค้า จำนวนร้อยละ 26.0 รองลงมาประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวจำนวนร้อยละ 20.0 สำหรับกลุ่มที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ มีจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 0.2

6) รายได้

จากการศึกษาเกี่ยวกับรายได้ของนักท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนมากมีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 20,001 - 25,000 บาท จำนวนร้อยละ 24.0 รองลงมา มีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,000 - 15,000 บาท ส่วนกลุ่มที่มีรายได้มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป มีจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 2.5

7) ที่อยู่ปัจจุบัน

จากการศึกษาเกี่ยวกับที่อยู่ปัจจุบันของนักท่องเที่ยวที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนมากมีที่พักอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวนร้อยละ 25.5 รองลงมาเป็นกลุ่มที่พักอาศัยอยู่ในภาคตะวันออก อีกจำนวนร้อยละ 19.1 ซึ่งใกล้เคียงกับกลุ่มที่พักอาศัยอยู่ในภาคเหนือจำนวนร้อยละ 19.0 ส่วนกลุ่มที่พักอาศัยอยู่ในภาคใต้เป็นกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 6.3

4.2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสน

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสน

ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน(N=400)	ร้อยละ
วัตถุประสงค์ของการเดินทาง		
ท่องเที่ยว / พักผ่อน	214	53.4
มาเยี่ยมญาติหรือเยี่ยมเพื่อน	62	15.5
ประชุม / สัมมนา/ราชการ	40	10.0
ติดต่อธุรกิจ	48	12.0
แข่งขันกีฬา	5	1.3
ศึกษา	31	7.8
สิ่งจูงใจที่ให้น้ำเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสน		
ชายหาด/ทะเลและใกล้ที่พัก	91	22.8
บรรยากาศที่วิป泶มี趣	68	17.0
การเดินทางสะดวก	162	40.4
สถานที่พักไม่แพง	59	14.8
อาหารราคาถูก	16	4.0
สถานบันเทิงเหมาะสม	2	0.5
อื่น ๆ (ไม่ระบุ)	2	0.5
สิ่งที่ซักจุ่นให้มาชายหาดบางแสน		
ตัดสินใจมาเอง	38	9.5
เพื่อน / ญาติ ชวนมา	172	43.0
ครอบครัว(บิดา มารดา บุตร สามี ภรรยา)ชวนมา	103	25.7
มาติดต่อธุรกิจและแวดวงเที่ยว	49	12.3
ประชุมสัมมนาและแวดวงเที่ยว	38	9.5

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน(N=400)	ร้อยละ
พนักงานในการเดินทาง		
รถยนต์ส่วนตัว	176	44.0
รถโดยสารประจำทาง	81	20.2
รถรับจ้าง	123	30.8
รถมอเตอร์ไซค์	19	4.8
อื่น ๆ (ระบุ)	1	0.2
ลักษณะของการมาท่องเที่ยว		
มาคนเดียว	26	6.5
มากับกลุ่มเพื่อน	229	57.2
มากับครอบครัว	145	36.3
จำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยวบินรีเวนชายน้ำดามบานังassen		
มาครั้งแรก	33	8.2
มา 2 - 5 ครั้ง	141	35.3
มากกว่า 5 ครั้ง	226	56.5
กิจกรรมที่ทำขณะอยู่ที่บินรีเวนชายน้ำดามบานังassen (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
เล่นน้ำทะเล	169	42.2
เดินเล่นชายหาด	169	42.2
นั่ง-นอนพักบินรีเวนชายน้ำ	342	85.5
เล่นนานาชนิด/สกู๊ตเตอร์/วินเดรฟ์	103	25.8
ปิกนิก/รับประทานอาหาร	168	42.0
ตกปลา	19	4.8
เล่นเกมส์ / ร้องเพลง / สังสรรค์	21	5.2
ซื้อของที่ระลึก	91	22.8

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน(N=400)	ร้อยละ
ประสบการณ์ในการท่องเที่ยวขายทะเบียนhardtที่อื่น เคย	398	99.5
ไม่เคย	2	0.5

จากตารางที่ 9 สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1) วัตถุประสงค์ในการมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสน

จากการศึกษาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสน ส่วนมากมาท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนจำนวนร้อยละ 53.5 รองลงมาเป็นกลุ่มที่มาเยี่ยมญาติ/เยี่ยมเพื่อน จำนวนร้อยละ 15.5 ส่วนกลุ่มที่มาด้วยวัตถุประสงค์อื่นๆ ไม่มี และกลุ่มที่มาแข่งขันกีฬามีจำนวนน้อยที่สุดเทียงร้อยละ 1.3

2) สิ่งจูงใจที่ให้มาระยะชายหาดบางแสน

จากการศึกษาเกี่ยวกับสิ่งจูงใจที่ให้มาระยะชายหาดบางแสน ส่วนมากเป็นการเดินทางสะดวกจำนวนร้อยละ 40.5 รองลงมาเป็นแพะรายหาด/ทะเลօຢູໃກລ້າທີ່ກັກ อีกจำนวนร้อยละ 22.8 ส่วนกลุ่มที่เห็นว่าสถานบันเทิงเหมาะสมและกลุ่มที่เห็นว่าสิ่งอื่นๆ เป็นสิ่งจูงใจให้มาระยะเที่ยว มีจำนวนน้อยที่สุด เพียงร้อยละ 0.5

3) สิ่งที่ชักจูงให้มาระยะชายหาดบางแสน

จากการศึกษาเกี่ยวกับอะไรเป็นสิ่งที่ชักจูงให้มาระยะชายหาดบางแสน พบร่วมกันมากเพื่อนญาติชักชวนมา จำนวนร้อยละ 43.0 รองลงมาเป็นกลุ่มที่ครอบครัวชักชวนมาจำนวนร้อยละ 25.8

ส่วนกลุ่มที่มีสิ่งรักภูมามาไม่มีเลย และกลุ่มที่ตัดสินใจมาเอง กับ กลุ่มที่มาประชุมสัมมนาและแนะนำ เที่ยววีจำนวนเท่ากันร้อยละ 9.5

4) พาหนะในการเดินทาง

จากการศึกษาเกี่ยวกับพาหนะในการเดินทาง พบว่า ส่วนมากเดินทางมาโดยรถยนต์ส่วนตัว จำนวนร้อยละ 44.0 รองลงมาเดินทางโดยรถรับจ้างอีกจำนวนร้อยละ 30.8 ส่วนกลุ่มที่ใช้พาหนะในการเดินทางอื่น ๆ ไม่ว่าบุ มีจำนวนน้อยที่สุดเทียบจำนวนร้อยละ 0.2

5) ลักษณะของการมาท่องเที่ยว

จากการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะการมาท่องเที่ยว พบว่า ส่วนมากมากับกลุ่มเพื่อนจำนวนร้อยละ 57.2 รองลงมาเป็นกลุ่มที่มา กับครอบครัวอีกจำนวนร้อยละ 36.3 ส่วนกลุ่มที่มาคนเดียว มีจำนวนน้อยที่สุดเทียบร้อยละ 6.5

6) จำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน

จากการศึกษาเกี่ยวกับจำนวนครั้งที่มาเที่ยวชายหาดบางแสน พบว่า ส่วนมากเคยมาเที่ยวชายหาดบางแสนมากกว่า 5 ครั้งขึ้นไป รองลงมา เคยมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน 2 - 5 ครั้ง อีกจำนวนร้อยละ 35.3 ส่วนกลุ่มผู้ที่มาเป็นครั้งแรกมีจำนวนน้อยที่สุดเทียบร้อยละ 8.2

7) กิจกรรมที่ทำขณะท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสน

จากการศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำขณะอยู่บริเวณชายหาดบางแสน พบว่านักท่องเที่ยว ลงเล่นน้ำทะเล จำนวนร้อยละ 42.3 เต้นรำสายหาด จำนวนร้อยละ 42.3 นั่งนอนพักบริเวณชายหาดจำนวนร้อยละ 85.5 เล่นนานาน่าโน๊ต/สกู๊ตเตอร์/วินเชิร์ฟ จำนวนร้อยละ 25.8 ปิกนิค/รับประทานอาหาร จำนวนร้อยละ 42.0 ตกปลา จำนวนร้อยละ 4.7 เล่นเกมส์/ร้องเพลง/สังสรรค์ จำนวนร้อยละ 5.2 ซื้อของที่ระลึกบริเวณชายหาด จำนวนร้อยละ 22.7

8) ประสบการณ์การท่องเที่ยวรายทะเล/ชายหาดที่อื่น ๆ

จากการศึกษาเกี่ยวกับประสบการณ์ในการเดินทางท่องเที่ยวรายทะเล/ชายหาดที่อื่นๆ ของนักท่องเที่ยวมาก่อนหรือไม่นั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเคยท่องเที่ยวชายทะเลชายหาดที่อื่น ๆ มา ก่อน จำนวนร้อยละ 99.5 ส่วนอีกจำนวนร้อยละ 0.5 ไม่เคยท่องเที่ยวชายทะเลชายหาดที่อื่น ๆ มา ก่อน

ตารางที่ 10 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาด
บางแสน ในภาครวม

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อม บริเวณชายหาดบางแสนในด้าน	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
1. สภาพแวดล้อมทางกายภาพธรรมชาติ	3.01	0.47	ปานกลาง
2. สภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มนุษย์สร้างขึ้น	2.89	0.50	ปานกลาง
ในภาครวมทุกด้าน	2.94	0.43	ปานกลาง

จากตารางที่ 10 สามารถวิเคราะห์ได้ว่า ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งในภาครวมและในรายด้านทุกด้านทั้งในด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพธรรมชาติ และด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มนุษย์สร้างขึ้น

4.3 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพตามธรรมชาติบริเวณชายหาดบางแสน

ตารางที่ 11 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพทางธรรมชาติบริเวณชายหาดบางแสน

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพธรรมชาติ	ระดับความพึงพอใจ					\bar{X}	S.D.	ความพึงพอใจ	ระดับ
	มาก	พอใช้	ปานกลาง	ไม่พอใจ	ไม่พอใจอย่างยิ่ง				
1. ความร่มรื่นของต้นไม้	22 (5.4)	131 (32.8)	192 (48.0)	51 (12.8)	4 (1.0)	3.29	0.80	ปานกลาง	
2. ความกรีงของชายหาด	35 (8.7)	175 (43.7)	151 (37.8)	36 (9.0)	3 (0.8)	3.51	0.81	พอใช้	
3. ความสะอาดของชายหาด	3 (0.8)	47 (11.5)	160 (40.0)	146 (36.4)	44 (11.0)	2.55	0.87	ไม่พอใจ	
4. ความใส่องน้ำทะเล	4 (5.4)	46 (32.8)	152 (48.0)	150 (12.8)	48 (1.0)	2.52	0.88	ไม่พอใจ	
5. ความดีน้ำกีดของน้ำทะเล	13 (5.4)	135 (32.8)	221 (48.0)	29 (12.8)	2 (1.0)	3.32	0.68	ปานกลาง	
6. ปริมาณของแสงแดด	7 (1.8)	98 (24.5)	186 (46.4)	89 (22.3)	20 (5.0)	2.96	0.86	ปานกลาง	
7. ความเงียบสงบของชายหาด	8 (5.4)	56 (32.8)	173 (48.0)	128 (12.8)	35 (1.0)	2.69	0.89	ปานกลาง	
8. ความปลอดภัยในการเล่นเครื่องเล่น	23 (5.8)	118 (29.5)	180 (45.0)	65 (16.2)	14 (3.5)	3.18	0.89	ปานกลาง	
9. ความปลอดภัยในการเล่นน้ำทะเล	11 (2.8)	112 (28.0)	209 (52.2)	55 (13.7)	13 (3.3)	3.13	0.80	ปานกลาง	

ในภาพรวมทุกด้าน

3.01 0.47 ปานกลาง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 11 พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพรวมชาติบริเวณชายหาดบางแสนอยู่ในระดับปานกลางในทุก ๆ เรื่อง นอกจากนี้ยังพบว่า เกี่ยวกับข้อมูลความพึงพอใจในเรื่องต่าง ๆ ที่ก่อสูมตัวอย่างเดือดอนมากที่สุด ดังนี้

ในเรื่องความร่มรื่นของต้นไม้ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 48.0 ความกว้างของชายหาดมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจจำนวนร้อยละ 43.7 ความสะอาดของชายหาดมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลางจำนวนร้อยละ 40.0 ความสวยงามน้ำทะเลเมื่อความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลางจำนวนร้อยละ 38.0 ความตื้นลึกของน้ำทะเลในการลงเล่นน้ำมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลางจำนวนร้อยละ 55.2 ปริมาณของแสงแดด มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลางจำนวนร้อยละ 46.4 ความเงียบสงบบริเวณชายหาดมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง จำนวนร้อยละ 43.2 ความปลอดภัยในการเล่นเครื่องเล่น มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลางจำนวนร้อยละ 45.0 และความปลอดภัยในการเล่นน้ำทะเลเมื่อความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลางจำนวนร้อยละ 52.2

4.4 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มุน竹ย์สร้างขึ้นบริเวณช่ายนาดบางแสน

ตารางที่ 12 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มุน竹ย์สร้างขึ้นบริเวณช่ายนาดบางแสน

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มุน竹ย์สร้างขึ้น	ระดับความพึงพอใจ						\bar{x}	S.D.	ความพึงพอใจ
	มาก	พอใช้	ปานกลาง	ไม่พอใช้	อย่างยิ่ง				
					พอใช้	พอใช้	ปานกลาง	ไม่พอใช้	
1. การคุ้มครองและรักษาพื้นที่ธรรมชาติ	14 (5.4)	82 (32.8)	140 (48.0)	131 (12.8)	33 (1.0)	2.78	0.98	ปานกลาง	
2. ความหลากหลายทางชีวภาพ	8 (2.0)	87 (21.8)	174 (43.4)	119 (29.8)	12 (3.0)	2.90	0.84	ปานกลาง	
3. ความปลอดภัยด้านทรัพย์สิน	8 (2.0)	71 (17.8)	197 (49.2)	109 (27.2)	15 (3.8)	2.87	0.82	ปานกลาง	
4. การปลูกป่าและฟื้นฟูธรรมชาติ	16 (4.0)	60 (15.0)	187 (46.8)	103 (25.8)	34 (8.4)	2.80	0.93	ปานกลาง	
5. ประกอบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	17 (4.3)	98 (24.4)	212 (53.0)	64 (16.0)	9 (2.3)	3.13	0.81	ปานกลาง	
6. บริการนักท่องเที่ยว	17 (4.3)	111 (27.8)	198 (49.4)	63 (15.8)	11 (2.8)	3.15	0.83	ปานกลาง	
7. การจราจรและถนนที่ดี	7 (1.7)	100 (25.0)	219 (54.8)	67 (16.8)	7 (1.7)	3.08	0.74	ปานกลาง	
8. สถานที่ท่องเที่ยวที่ดี	13 (3.3)	70 (17.5)	177 (44.2)	115 (28.8)	25 (6.2)	2.83	0.90	ปานกลาง	
9. การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม	17 (4.3)	93 (23.2)	203 (50.7)	66 (16.5)	21 (5.3)	3.05	0.88	ปานกลาง	
10. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่ออาหารท้องถิ่น	4 (10.3)	65 (16.4)	144 (36.0)	146 (36.5)	41 (10.3)	2.61	0.91	ปานกลาง	

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ความพึงพอใจของนัก ท่องเที่ยวต่อสภาพแวด ล้อม ทางกายภาพ ที่มุ่งสร้างขึ้น	ระดับความพึงพอใจ						\bar{X}	S.D.	ความพึง พอใจ
	มาก	พอ น่า	ปาน กลาง	ไม่ พอ ใจ	ไม่ พอ ใจ อย่าง ยิ่ง				
	มาก	พอ	ปาน	ไม่ พอ ใจ	ไม่ พอ ใจ อย่าง ยิ่ง				
11. ความพอดีของห้อง อาบน้ำจี๊ด	7 (1.8)	57 (14.2)	161 (40.3)	134 (33.5)	41 (10.2)		2.64	0.91	ปานกลาง
12. ความสะอาดของห้อง น้ำ	9 (2.3)	45 (11.2)	158 (39.5)	144 (36.0)	44 (11.0)		2.58	0.91	ไม่พอดี
13. ความสะอาดของห้อง อาบน้ำจี๊ด	6 (1.5)	44 (11.0)	178 (44.5)	130 (32.5)	42 (10.5)		2.61	0.87	ปานกลาง
14. การตั้งร่มและเก้าอี้สำหรับ บริเวณชายหาด	14 (3.4)	141 (35.3)	173 (43.3)	60 (15.0)	12 (3.0)		3.21	0.85	ปานกลาง
15. การวางกองห่วงยางให้ เช่า	8 (2.0)	85 (21.2)	213 (53.2)	81 (20.3)	13 (3.3)		2.99	0.79	ปานกลาง
16. จำนวนของป้ายรณรงค์ รักษาระบบน้ำ	18 (4.5)	105 (26.3)	202 (50.4)	67 (16.8)	8 (2.0)		3.15	0.82	ปานกลาง
17. ความหนาแน่นของ ผู้คนบริเวณชายหาด	18 (4.5)	197 (49.3)	84 (21)	54 (13.4)	47 (11.8)		3.21	1.11	ปานกลาง
18. ความรู้สึกว่าค่าญต่อ กิจ กรรมกลุ่มช่างเคียง	3 (0.8)	60 (15.0)	265 (66.3)	63 (15.8)	9 (2.3)		2.96	0.65	ปานกลาง
19. ความพอดีในสภาพ แวดล้อมโดยรวม	17 (4.3)	102 (25.4)	201 (50.3)	61 (15.2)	19 (4.8)		3.09	0.87	ปานกลาง
รวมทุกข้อ							2.89	0.50	ปานกลาง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 12 พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มนุษย์สร้างขึ้นบริเวณชายหาดนา闷แสนอูญในระดับปานกลางในทุก ๆ เรื่อง ยกเว้นในเรื่องความสะอาดของห้องน้ำ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจอยู่ในระดับไม่พอใจ นอกจากนี้ยังพบว่าเกี่ยวกับรั้อมูลความพึงพอใจในเรื่องต่าง ๆ ที่กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบมากที่สุด ดังนี้

นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจ ในเรื่องความหนาแน่นของผู้คนบริเวณชายหาด จำนวนร้อยละ 49.3 และมีความไม่พึงพอใจ ในเรื่องความพอดีของห้องน้ำบริการนักท่องเที่ยวจำนวนร้อยละ 36.5 ส่วนในเรื่องอื่น ๆ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง กล่าวคือ ในเรื่อง การดูแลเรื่องรายะจำนวนร้อยละ 35.0 ความพอดีของดังรายะจำนวนร้อยละ 43.4 ความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินจำนวนร้อยละ 49.2 การปล่อยน้ำเสียของผู้ประกอบการร้านอาหารจำนวนร้อยละ 46.8 บริการรถรับจ้างบริการนักท่องเที่ยวจำนวนร้อยละ 53.0 ความพอดีของสถานที่น้ำตกจำนวนร้อยละ 49.4 การกระจายเสียงรั้อมูลการท่องเที่ยวจำนวนร้อยละ 54.8 ความพอดีของสถานที่จอดรถจำนวนร้อยละ 44.2 การตั้งรถเข็นชายหาด/ของที่ระลึกจำนวนร้อยละ 50.7 ความพอดีของห้องอาบน้ำจีดจำนวนร้อยละ 40.3 ความสะอาดของห้องน้ำจำนวนร้อยละ 39.5 ความสะอาดของห้องอาบน้ำจีดจำนวนร้อยละ 44.5 การตั้งร่มและเก้าอี้ผ้าใบบริเวณชายหาดจำนวนร้อยละ 43.3 การวางกองห่วงยางให้เช่าจำนวนร้อยละ 53.2 จำนวนป้ายรณรงค์รักษาระบบน้ำพุจำนวนร้อยละ 50.4 ความรู้สึกชำนาญต่อ กิจกรรมกสุ่มรังสี เที่ยง จำนวนร้อยละ 66.3 และความพอดีในสภาพแวดล้อมโดยรวมบริเวณชายหาดนา闷แสนจำนวนร้อยละ 50.3

4.5 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน ในด้านต่างๆ

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน จำแนกตามเพศ

ความพึงพอใจ	เพศ	จำนวน	\bar{X}	S.D.	t	df	2-tail sig.
ด้านกายภาพธรรมชาติ	ชาย	226	3.01	0.46	-.096	398	0.924
	หญิง	174	3.01	0.48			
ด้านกายภาพมนุษย์สร้างขึ้น	ชาย	226	2.91	0.46	0.670	398	0.503
	หญิง	174	2.87	0.55			
รวมทุกด้าน	ชาย	226	2.94	0.42	0.459	398	0.646
	หญิง	174	2.92	0.45			

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 13 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งเพศหญิงและเพศชาย มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1 ที่ว่า "นักท่องเที่ยวที่มีเพศที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสนแตกต่างกัน" นั่นคือ เพศไม่ผลต่อความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน จำแนกตามอายุ

ความพึงพอใจ	S	df	SS	MS	F	P
ด้านกายภาพธรรมชาติ	BG	4	1.284	0.321	1.429	0.223
	WG	395	88.685	0.225		
	T	399	89.968			
ด้านกายภาพมนุษย์สร้างขึ้น	BG	4	0.758	0.189	0.732	0.570
	WG	395	102.228	0.259		
	T	399	102.986			
รวมทุกด้าน	BG	4	0.520	0.130	0.763	0.611
	WG	395	76.245	0.193		
	T	399	76.765			

จากตารางที่ 14 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทั้งในภาพรวมและในด้านสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและสภาพแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกันจะมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพแตกต่างกัน นั่นคือ อายุไม่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน จำแนกตามสถานภาพสมรส

ความพึงพอใจ	สถานภาพ	จำนวน	\bar{X}	S.D.	t	df	2-tail sig.
สมรส							
ด้านกายภาพรวมชาติ							
โดยรวม	โดยรวม	186	2.99	0.45	-.928	398	0.354
สมรส	สมรส	214	3.03	0.49			
ด้านกายภาพมนุษย์สร้างขึ้น							
โดยรวม	โดยรวม	186	2.88	0.51	-.387	398	0.699
สมรส	สมรส	214	2.90	0.50			
รวมทุกด้าน							
โดยรวม	โดยรวม	186	2.92	0.43	-.649	398	0.517
สมรส	สมรส	214	2.95	0.44			

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 15 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งที่เป็นโดยรวมและสมรสแล้ว มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3 ที่ว่า "นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรสที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสนแตกต่างกัน" นั่นคือ สถานภาพสมรสไม่ผลต่อความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน จำแนกตามระดับการศึกษา

ความพึงพอใจ	กลุ่ม	N	\bar{X}	S.D.
ด้านกายภาพธรรมชาติ	มัธยมศึกษารือต่ำกว่า	133	3.03	0.45
	อนุปริญญาตรีหรือปริญญาตรี	188	3.06	0.49
	สูงกว่าปริญญาตรี	79	2.87	0.44
รวม		400	3.01	0.47
ด้านกายภาพมนุษย์สร้างขึ้น	มัธยมศึกษารือต่ำกว่า	133	2.87	0.55
	อนุปริญญาตรีหรือปริญญาตรี	188	2.94	0.48
	สูงกว่าปริญญาตรี	79	2.81	0.48
รวม		400	2.89	0.50
รวมทุกด้าน	มัธยมศึกษารือต่ำกว่า	133	2.93	0.43
	อนุปริญญาและปริญญาตรี	188	2.98	0.44
	สูงกว่าปริญญาตรี	79	2.83	0.42
รวม		400	2.94	0.43

จากตารางที่ 16 ผู้วิจัยได้จัดกลุ่มการศึกษาใหม่ โดยได้รวมกลุ่มที่สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาเร้าด้วยกันเป็นกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่สองเป็นกลุ่มที่สำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญาและปริญญาตรี ส่วนกลุ่มที่สามเป็นกลุ่มที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญาและปริญญาตรี มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมบริเวณชายหาดบางแสนมากกว่า กลุ่มที่สิ้นการศึกษาระดับอื่น ๆ ทั้งในภาพรวมและในด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพธรรมชาติ รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษารือต่ำกว่า ส่วนกลุ่มที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน จำแนกตามระดับการศึกษา

ความพึงพอใจ	S	df	SS	MS	F	P
ด้านกายภาพธรรมชาติ	BG	2	1.968	0.984	4.440	0.012*
	WG	397	88.000	0.222		
	T	399	89.968			
ด้านกายภาพมนุษย์สร้างขึ้น	BG	2	1.139	0.509	1.981	0.139
	WG	397	101.847	0.257		
	T	399	102.986			
รวมทุกด้าน	BG	2	1.265	0.628	3.300	0.038*
	WG	397	75.500	0.190		
	T	399	76.765			

จากตารางที่ 17 ผลการศึกษาแสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ในภาพรวมและสภาพแวดล้อมกายภาพธรรมชาติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 4 ที่ว่า นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาแตกต่างกันจะมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพแตกต่างกัน นั่นคือ ระดับการศึกษานี้ผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน แต่เมื่อพิจารณาด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มนุษย์สร้างขึ้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มนุษย์สร้างขึ้นบริเวณชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน จำแนกตามอาชีพ

ความพึงพอใจ	S	df	SS	MS	F	P
ด้านกายภาพธรรมชาติ	BG	7	1.352	0.193	0.855	0.543
	WG	392	88.616	0.226		
	T	399	89.968			
ด้านกายภาพมนุษย์สร้างขึ้น	BG	7	2.114	0.302	1.173	0.317
	WG	392	100.872	0.257		
	T	399	102.986			
รวมทุกด้าน	BG	7	1.201	0.172	0.890	0.515
	WG	392	75.564	0.193		
	T	399	76.765			

จากตารางที่ 18 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ทั้งในภาพรวมและในด้านสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและสภาพแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 5 ที่ว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันจะมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพแตกต่างกัน นั่นคือ อาชีพไม่มีผลต่อกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน

ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน จำแนกตามรายได้

ความพึงพอใจ	S	df	SS	MS	F	P
ด้านกายภาพธรรมชาติ	BG	7	1.757	0.251	1.115	0.352
	WG	392	88.211	0.225		
	T	399	89.968			
ด้านกายภาพมนุษย์สร้างรื้น	BG	7	3.523	0.503	1.984	0.056
	WG	392	99.463	0.254		
	T	399	102.980			
รวมทุกด้าน	BG	7	2.149	0.307	1.613	0.130
	WG	392	74.616	0.190		
	T	399	76.765			

จากตารางที่ 19 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ทั้งในภาพรวมและในด้านสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและสภาพแวดล้อมที่มนุษย์สร้างรื้น ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 6 ที่ว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้แตกต่างกันจะมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพแตกต่างกัน นั่นคือ รายได้ไม่มีผลต่อกำลังพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน

ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน จำแนกตามที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน

ความพึงพอใจ	S	df	SS	MS	F	P
ด้านกายภาพธรรมชาติ	BG	5	1.491	0.298	1.328	0.251
	WG	394	88.478	0.225		
	T	399	89.968			
ด้านกายภาพมนุษย์สร้างขึ้น	BG	5	1.660	0.332	1.291	0.267
	WG	394	101.326	0.257		
	T	399	102.986			
รวมทุกด้าน	BG	5	0.954	0.191	0.992	0.422
	WG	394	75.811	0.192		
	T	399	76.765			

จากตารางที่ 20 แสดงว่ากบุรุษด้วยวัยที่มีที่อยู่อาศัยในปัจจุบันแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ทั้งในภาพรวมและในด้านสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและสภาพแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 7 ที่ว่า นักท่องเที่ยวที่มีที่อยู่อาศัยในปัจจุบันแตกต่างกันจะมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพแตกต่างกัน นั่นคือ ที่อยู่อาศัยในปัจจุบันไม่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน

4.6 การอภิปรายผล

จากการศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ บริเวณชายหาดบางแสนซึ่งอยู่ในระดับปานกลางทั้งในภาพรวมและในรายด้าน กล่าวคือ ด้านกายภาพธรรมชาติและในด้านกายภาพที่มนุษย์สร้างขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพาะสภาพทางกายภาพธรรมชาติ และกระบวนการจัดการเรื่องการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวมีน้ำ เทคนิคเมืองแสนสุขซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบได้ดำเนินการจัดการและพัฒนา รวมทั้งออกกฎหมายเพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องปฏิบัติจริงทำให้สภาพแวดล้อมทั้งทางกายภาพธรรมชาติและสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นอยู่ในระดับปานกลาง โดยในด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มนุษย์สร้างขึ้นมีนักท่องเที่ยวพอใจในเรื่องความหนาแน่นของผู้คนที่บริเวณชายหาด และไม่พอใจในเรื่องความสะอาดของห้องน้ำบริการนักท่องเที่ยว

นอกจากนี้ ผลการวิจัยมีบางหัวข้อที่สอดคล้องและบางหัวข้อที่ไม่สอดคล้องกับภารณกรรมที่เกี่ยวข้อง จากการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ผลการวิจัยที่สอดคล้องและไม่สอดคล้องกับภารณกรรมที่เกี่ยวข้องมีดังนี้

ประการแรก จากการศึกษาเกี่ยวกับเพศ จะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยวทั้งเพศชายและเพศหญิง มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมบริเวณชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของสาวนิธิ ตั้งตะกรุด (2533 : บทคัดย่อ) ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ต่อสภาพแวดล้อม ทางกายภาพบริเวณชายหาดหัวหิน พบว่าพบว่า นักท่องเที่ยวที่มี เพศ ชาย การศึกษา สถานภาพสมรส อารมณ์ ที่อยู่อาศัย และประสบการณ์การท่องเที่ยวรายทะเลต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมบริเวณชายหาดหัวหินไม่แตกต่างกัน และ มัลลิกา เกื้อปัญญา (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความคาดหวัง และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดสภาพแวดล้อม แหล่งท่องเที่ยว หมู่บ้านชาวเขาผ่านมือ ผลการศึกษาพบว่า เพศที่มีความแตกต่างกันมีความคาดหวังต่อการจัดสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว หมู่บ้านชาวเขาผ่านมือ ไม่แตกต่างกัน

ประการที่สอง จากการศึกษาเกี่ยวกับอายุ จะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยวส่วนมากมีอายุต่ำกว่า 25 ปี และนักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกันมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมบริเวณชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของสิติกฤติ์ เตียวตะกรุด (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา

เรื่องปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว : ศึกษากรณีนักท่องเที่ยวเมืองพัทยา พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุน้อยมีความพึงพอใจในเรื่องดังกล่าวมาก ซึ่งตรงกันข้าม กับผู้ที่สูงอายุมาก ดังนั้นนักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมบริเวณหาดเมืองพัทยาต่างกัน และ **มัลลิกา เกื้อปัญญา (2542 : บหคดยอ)** ได้ศึกษาเรื่องความคาดหวัง และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดสภาพแวดล้อม แห่งท่องเที่ยว หมู่บ้านชาวเขาเผ่ามัง ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยส่วนบุคคล ของนักท่องเที่ยวในด้าน อายุ อาชีพ และภูมิลำเนา ที่มีความแตกต่างกันมีความพึงพอใจ ต่อการจัดสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว หมู่บ้านชาวเขาเผ่ามัง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลงานวิจัยนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุคมศักดิ์ แนวจิตรา (2539 : บหคดยอ) ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับความคาดหวัง และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ต่อการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : กรณีอุทยานแห่งชาติแม่ริม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีความพึงพอใจต่อการจัดสภาพแวดล้อมอุทยานฯ และปัจจัยส่วนบุคคล ให้แก่อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ภูมิลำเนา ไม่มีผลแต่อย่างใด ต่อความคาดหวัง และความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง ต่อการจัดสภาพแวดล้อมฯ

ประการที่สาม จากการศึกษาเกี่ยวกับสถานภาพสมรส จะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยวทั้งที่เป็นโสดและสมรสแล้ว มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมบริเวณชายหาดบางแสนนิ่มแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสาวนิติ ตั้งตะกรุด (2533 : บหคดยอ) ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อม ทางกายภาพบริเวณชายหาดหัวหิน พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมบริเวณชายหาดหัวหินไม่แตกต่างกัน

และผลงานวิจัยครั้นนี้ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวของสลักษณ์ ฤทธิ์ เตียะตะกรุด (2539 : บหคดยอ) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว : ศึกษากรณีนักท่องเที่ยวเมืองพัทยา ผลการศึกษาสภาพการสมรส ต่างกัน นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจ ต่อสภาพแวดล้อมบริเวณหาดเมืองพัทยาแตกต่างกัน และ **มัลลิกา เกื้อปัญญา (2542 : บหคดยอ)** ได้ศึกษาเรื่องความคาดหวัง และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดสภาพแวดล้อม แห่งท่องเที่ยว หมู่บ้านชาวเขาเผ่ามัง ผลการศึกษาพบว่า

ปัจจัยส่วนบุคคล ของนักท่องเที่ยวในด้าน อายุ อารีพ และภูมิลำเนา ที่มีความแตกต่างกันมีความพึงพอใจ ต่อการจัดสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว หน่วยบ้านชาวเขาเผ่านั้น แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ประการที่สี่ จากการศึกษาเกี่ยวกับระดับการศึกษา จะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยวส่วนมากมีการศึกษาอยู่ในระดับอนุปริญญาหรือปริญญาตรี และนักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมบวิเวณชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของสลักษณ์ทัยเดียวตระกูล (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว: ศึกษากรณีนักท่องเที่ยวเมืองพัทยา พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาในระดับที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมบวิเวณหาดเมืองพัทยาต่างกัน และสาวนิด ตั้ง ตระกูล (2533, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อม ทางกายภาพบวิเวณชายหาดหัวหิน พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีที่อยู่อาศัยต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมบวิเวณชายหาดหัวหินต่างกัน

โดยผลงานงานวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของมัลลิกา เกื้อปัญญา (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความคาดหวัง และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดสภาพแวดล้อม แห่งท่องเที่ยว หน่วยบ้านชาวเขาเผ่านั้น ผลการศึกษาพบว่าการศึกษาที่มีความแตกต่างกันมีความคาดหวังต่อการจัดสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว หน่วยบ้านชาวเขาเผ่านั้น ไม่แตกต่างกัน

ประการที่ห้า จากการศึกษาเกี่ยวกับอาชีพ จะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยวส่วนมากมีอาชีพ พนักงานบริษัท/ร้านค้า และนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพต่างกันมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมบวิเวณชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวนิด ตั้งตระกูล (2533 : บทคัดย่อ) ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อม ทางกายภาพบวิเวณชายหาดหัวหิน พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมบวิเวณชายหาดหัวหินไม่แตกต่างกัน

และงานบริจัยยังสอดคล้องกับภารกิจภารกิจของมัลลิกา เกื้อปัญญา (2542 : บพคดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความคาดหวัง และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดสภาพแวดล้อม แห่งท่องเที่ยว หมู่บ้านชาวเขาผ่านมั่ง ผลการศึกษาพบว่าอาชีพที่มีความแตกต่างกันมีความคาดหวังต่อการจัดสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว หมู่บ้านชาวเขาผ่านมั่ง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ประการที่หก จากการศึกษาเกี่ยวกับรายได้ พบร้า นักท่องเที่ยวส่วนมากมีรายได้ต่อเดือน ระหว่าง 20,001 - 25,000 บาท และนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมบริเวณชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานบริจัยของ เสาวณิต ตั้ง วงศุต (2533 : บพคดย่อ) ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อม ทางกายภาพบริเวณชายหาดหัวหิน พบร้า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมบริเวณชายหาดหัวหินต่างกัน

ประการสุดท้าย จากการศึกษาเกี่ยวกับที่อยู่ป่าฯบันช่องนักท่องเที่ยว จะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยวส่วนมากมีที่พักอาศัยป่าฯบันอยู่ในกรุงเทพมหานคร และนักท่องเที่ยวที่มีที่อยู่อาศัยต่างกันมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมบริเวณชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานบริจัย ของสลักษณ์ เตียววงศุต (2539, บพคดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องป่าฯจัดด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว : ศึกษาระดับนักท่องเที่ยวเมืองพัทยา พบร้า นักท่องเที่ยวที่มีที่อยู่อาศัยป่าฯบันต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมบริเวณหาดเมืองพัทยาต่างกัน และ มัลลิกา เกื้อปัญญา (2542 : บพคดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความคาดหวัง และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดสภาพแวดล้อม แห่งท่องเที่ยว หมู่บ้านชาวเขาผ่านมั่ง ผลการศึกษาพบว่าป่าฯจัด สวนบุคคล ของนักท่องเที่ยวในด้าน อายุ อาชีพ และภูมิลำเนา ที่มีความแตกต่างกันมีความพึงพอใจ ต่อการจัดสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว หมู่บ้านชาวเขาผ่านมั่ง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสาวณิต ตั้งวงศุต (2533,บพคดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อม ทางกายภาพบริเวณชายหาดหัวหิน พบร้า นักท่องเที่ยวที่มีที่อยู่อาศัยต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมบริเวณชายหาดหัวหินต่างกัน

ผลของการวิจัยนอกจากปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวในด้าน เพศ อายุ สถานภาพ สมรส ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ รายได้ต่อเดือน และที่อยู่ปัจจัยแต่ก่อต่างกันจะมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกัน และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มาเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสนอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยดังต่อไปนี้

เมตตา เศวตเลข (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวประทับนันทนาการ : เอกสารนี้สวนสัตว์ดุสิต ผลการศึกษา พบว่า นักท่องเที่ยว มีความพึงพอใจต่อสวนสัตว์ดุสิต ในภาระดับปานกลาง นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อระยะห่างจากกลุ่มร้านค้าเดียวสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และสิ่งอำนวยความสะดวก ในระดับปานกลาง และเช่นเดียวกับนุชาธรรม (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมอนุรักษ์ สภาพแวดล้อม ของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวบริเวณ ชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่าผู้ประกอบการมีส่วนร่วมอนุรักษ์สภาพแวดล้อมในระดับปานกลางถึงสูง

ทฤษฎีความพึงพอใจกับงานวิจัย

ทฤษฎีลำดับความต้องการของ Maslow ที่มีความเชื่อว่าความต้องการของมนุษย์มีลำดับขั้นตอนที่แน่นอน รึว่าบุคคลมีความปราถนาที่สูงสุด แต่ในแต่ละขั้นนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่บุคคลจะต้องได้รับการตอบสนองความต้องการในระดับที่ต่ำกว่าเสียก่อนจึงเกิดความต้องการในระดับขั้นที่สูงขึ้นไปเรื่อง ความพึงพอใจในการสนองตอบความต้องการนั้นไม่ได้หมายความว่าจะต้องเกิดความพึงพอใจทั้งหมด รึผลจากการศึกษาของผู้วิจัย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ บริเวณชายหาดบางแสนในระดับปานกลาง (คะแนนระดับความพอใจ เท่ากับ 3) และ ส่วนรองลงมา คือ มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพของชายหาดบางแสนในระดับเพิ่มขึ้นไปอีกดีอีก ในระดับพอใจ (คะแนนระดับ ความพอใจ เท่ากับ 4) และกลุ่มตัวอย่างไม่ได้เกิดความพึงพอใจกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพทางธรรมชาติ และที่มีมนุษย์สร้างขึ้นบริเวณชายหาดบางแสนทั้งหมด โดยกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว มีความไม่พึงพอใจต่อความสะอาดของชายหาด ความใสสะอาดของน้ำทะเล และความสะอาดของห้องน้ำ

ทฤษฎีของ Shelly ว่าด้วยความพึงพอใจของมนุษย์มี 2 แบบด้วยกันคือความรู้สึกทางบวก และความรู้สึกทางลบ และความรู้สึกทางบวกสามารถเพิ่มขึ้นได้อีก ซึ่งผลการศึกษาของผู้วิจัยกลุ่มตัวอย่างของนักท่องเที่ยวมีความรู้สึกพึงพอใจ และไม่พึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน อีกทั้งระดับความพึงพอใจส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง และรองลงมาคือความรู้สึกพอใจที่มากที่สุด ซึ่งจะเห็นว่า ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างของนักท่องเที่ยวมีการพัฒนาขึ้นสูงขึ้นไปอีก

ทฤษฎีของ Newman ได้เสนอแนวคิดในเรื่องความพึงพอใจในสภาพแวดล้อมทางกายภาพให้ว่าสามารถแยกเป็นการตอบรับ (response) และปฏิกิริยา (reaction) ของมนุษย์ต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ซึ่งการตอบรับหมายถึงการรับรู้ทัศนคติที่แสดงออกเป็นการตอบรับทางสังคม จิตวิทยา และพฤติกรรม ส่วนปฏิกิริยาต่อสภาพแวดล้อม หมายถึงการเปลี่ยนแปลงทางชีวภาพ ทั้งสรีระ เรื่อง การเดินของหัวใจ อุณหภูมิของร่างกาย ฯลฯ และบุคคลจะรับสภาพแวดล้อมได้ ซึ่งอยู่กับลักษณะทางกายภาพ และมาตรฐานของบุคคลนั้น การประเมินผลความพึงพอใจในภายภาคของบุคคลเกิดตามมาจากการรับรู้พฤติกรรมการแสดงออกของบุคคล ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวช่วงที่พักผ่อนหย่อนใจ บริเวณชายหาดบางแสน โดยใช้แบบสอบถาม และสังเกตการณ์ ว่ามีผลต่อการแสดงออกถึงความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน โดยกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวได้แสดงทัศนคติ และความคิดเห็น โดยการตอบแบบสอบถาม การแสดงทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสนขึ้นอยู่กับลักษณะทางกายภาพ และมาตรฐานของบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้ เมื่อต้น ผลจากการศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกัน สรุว่าระดับการศึกษาของบุคคลมีผลทำให้ความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพฯ แตกต่างกัน

ทฤษฎีของ Heberlein ได้กล่าวไว้ว่าความพึงพอใจเป็นพื้นฐานในการรองรับทางสังคมทางจิตวิทยา หมายถึงนักท่องเที่ยวได้รับความพึงพอใจในสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว มากที่สุด โดยนำระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวหลากหลายคนรวมถึง ความพึงพอใจที่เพิ่มขึ้น และลดลง โดยศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมนั้นสามารถนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพของสภาพแวด

ล้อมให้ตรงต่อความพึงพอใจของผู้ใช้สภาคแวดล้อม อย่างมีระบบที่ดีจะได้มาริ่งข้อมูลที่น่าสนใจในการตัดสินใจร่างนโยบายแผนงานเพื่อการพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการ ซึ่งจากการศึกษาผู้วิจัยทราบระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาคแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน และได้วางรวมเข้าเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อเสนอเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพของสภาคแวดล้อมให้เป็นไปตามความต้องการของนักท่องเที่ยว

ทฤษฎีของ Roseberg และ Novland กล่าวไว้ว่าลักษณะความรู้สึกหรือ อารมณ์ของบุคคล มี 2 ลักษณะ คือความรู้สึกทางบวกได้แก่ ชอบ พ้อใจ และความรู้สึกทางลบได้แก่ ไม่ชอบ ไม่พอกใจ โดยบุคคลสามารถนำเอาคุณค่าทางสังคมที่ได้รับการอบรมสั่งสอน และถ่ายทอดมาใช้ในการวิเคราะห์ พิจารณาประกอบเหตุผลที่ตนเองจะประเมินสิ่งใดได้แก่ องค์ประกอบด้านพฤติกรรม การกระทำเมื่อมีสิ่งเร้ามากจะต้น การประเมินเป็นลักษณะทางบวกหรือทางลบ หรือไม่มีปฏิกริยา ต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้น และผลจากการศึกษากลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต่อสภาคแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน ซึ่งนักท่องเที่ยวได้แสดงความรู้สึกทั้งทางบวก และลบ คือความพึงพอใจ และไม่พึงพอใจ ต่อสภาคแวดล้อมทางกายภาพดังกล่าว

สรุปเหตุผลและข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสน
ซึ่งสามารถนำมาพิจารณาในการพัฒนาปรับปรุงสภาคแวดล้อมบริเวณชายหาดบางแสน ทั้งนี้เพื่อเป็นการยกระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวให้สูงขึ้นกว่าเดิม

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่ตอบว่าจะมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสนอีกโดยให้เหตุผลดังนี้

1. ชอบบรรยากาศของชายหาดบางแสน
2. ชอบทิวทัศน์ชายทะเลของชายหาดบางแสน
3. บริเวณชายหาดบางแสนร่มรื่น
4. ชายหาดบางแสนอยู่ใกล้กับกรุงเทพฯ
5. ชายหาดบางแสน เป็นสถานที่ท่องเที่ยวชายทะเลที่อยู่ใกล้กับดินทื้อญี่ปุ่นมากที่สุด
6. ค่าใช้จ่ายของภาระท่องเที่ยวชายหาดบางแสนไม่แพง
7. อาหารบริเวณชายหาดบางแสนอร่อย

8. บริเวณขายหาดบางแสนมีกิจกรรมมากมายสำหรับนักท่องเที่ยว
9. ได้รับความสนุกสนาน และเพลิดเพลินเมื่อมาเที่ยวชายหาดบางแสน
10. ขอบชายทะเลของชายหาดบางแสนในช่วงตอนเย็น เพาะะมีบรรยากาศดี เงียบสงบ
11. บริเวณชายหาดบางแสนมีการพัฒนาและปรับปรุงดีขึ้น
12. มาเพื่อติดต่อธุระ แข่งขันกีฬา ติดต่อราชการ เจรจาสัมมนาบ่อย ๆ
13. มีญาติ และเพื่อนอาศัยอยู่ในบางแสน
14. บริเวณชายหาดบางแสนไม่มีสุนัขราชจัต

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่ตอบว่าจะไม่นำท่องเที่ยวชายหาดบางแสนในครั้งต่อไปอีก โดยให้เหตุผลดังนี้

1. เป้าหมายมาเที่ยวชายหาดบางแสน เพาะะมาบ่อยมาก
2. นาน้อยอยากเปลี่ยนไปเที่ยวที่อื่นบ้าง
3. บริเวณชายหาดมีขยะเยอะ
4. บริเวณชายหาดสกปรก
5. น้ำทะเลเสียด้วย
6. สถานที่ไม่เป็นธรรมชาติ
7. ทัศนียภาพไม่ค่อยดี
8. สิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดบางแสนไม่ดี
9. อาหารแพง
10. อาหารไม่สะอาด
11. ห้องน้ำสกปรก
12. น้ำในห้องน้ำที่ใช้อบายน้ำซื้า
13. ค่าที่พักแพง

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวบอกถึงปัญหาของสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาด
บางแสนดังนี้

1. ทะเลไม่สะอาด สีน้ำทะเลไม่สวย ทำให้น้ำทะเลไม่น่าเล่น

2. เวลาเล่นน้ำทะลบริเวณชายหาดบางแสนถ้ารู้สึกคันตัว
3. น้ำทะลบริมสหาร่ายເຍະມາກ
4. ทรายบริเวณชายหาดบางแสนไม่สะอาด มีขยะปน
5. บนชายหาดบางแสนมีขยะເຍະ
6. เวลาเล่นน้ำทะล ມີຂະລອຍມາ ສິ່ງອາຈາເກີດອັນຫຍາຍຕ່ອນນັກທ່ອງເຖິງໄດ້
7. ອິວ ແລະ ຖົກຄົນ ບຣິວັນຊາຍຫາດບາງແສນໄຟ່ສ່ວຍ ໄນເໜີມາກັບກາຮັດຢູ່ງປະກາດ
8. ທ້ອນນໍ້າ ແລະ ທ້ອນອານັ້ນມີຈຳນວນໄຟ່ເພື່ອກັບຈຳນວນນັກທ່ອງເຖິງ
9. ທ້ອນອານັ້ນໄຟ່ສະຫຼຸດ
10. ທ້ອນນໍ້າໄຟ່ສະຫຼຸດ
11. ຂາຫາແພັງ
12. ທີ່ຈອດຄົດໄຟ່ເພື່ອພອໂດຍເຂົພາະໃນຂ່າວງເທັກກາລ
13. ຮ້ານຄ້າເກະກະຫຼຸດໄຟ່ເປັນຮະເນີນ
14. ຂາຫາທີ່ບໍລິການບຣິວັນຊາຍຫາດມີມາກເກີນໄປ
15. ສັດຖິກັນທີ່ພັກ ທີ່ຕັ້ງອູ່ບຣິວັນຊາຍຫາດບາງແສນໄຟ່ເພື່ອກັບຈຳນວນນັກທ່ອງເຖິງໂດຍເຂົພາະໃນຂ່າວງເທັກກາລ
16. ທີ່ພັກໄຟ່ເຕີ
17. ຄ່າເຊົ່າ ເຄື່ອງເລີ່ມທາງນໍ້າແພັງ
18. ບຣິວັນຊາຍຫາດມີເສື່ອງຕັ້ງຫນາກຫຼຸດ ແລະ ຢັບກວນ
19. ບຣິວັນຊາຍຫາດມີຄົນແຍະຂະໄໝມີຄວາມເປັນສ່ວນຕົວ
20. ບຣິວັນຊາຍຫາດ ພ່ອຄ້າ ແມ່ຄ້າ ມີຈຳນວນມາກເກີນໄປ

ຂໍ້ແນະນຳຂອງກຸ່ມຕົວອ່າງເຖິງກັບສກາຫວັດຄ້ອມທາງກາຍກາພບຣິວັນຊາຍຫາດບາງແສນ

ກາຮັກໝາຄວາມສະຫຼຸດບຣິວັນຊາຍຫາດ

- ກວມົນກາຮັກໝາຄວາມສະຫຼຸດບຣິວັນຊາຍຫາດບາງແສນໃຫ້ມາກກວ່ານີ້
- ມາຫາງລດປຽນມານຂະຍະ ບຣິວັນຊາຍຫາດ
- ວັນຈີໃຫ້ນັກທ່ອງເຖິງທີ່ຂະຍະລົງໃນດັ່ງຮະຍະທີ່ກ່າວເທັກກາລຈັດເຕີຍມໄວ້ໃຫ້

- ให้ดูแลความสะอาดของพื้นทราย
- ให้เข้มงวดเกี่ยวกับการดูแลสภาพแวดล้อม
- ควรจัดเจ้าหน้าที่คอยดูแลเรื่องความสะอาดบริเวณชายหาด
- ให้เข้มงวดกับนักท่องเที่ยวในเรื่องการรักษาความสะอาดบริเวณชายหาดบางแสน

การันตีนาการ และค่าบริการ

- ควรจัดระบบการให้บริการ และราคาค่าบริการของร้านอาหาร และเก้าอี้ผ้าใบ บริเวณชายหาดให้เหมาะสม และมีระเบียบมากกว่านี้

- ค่าบริการเร้าเตียงผ้าใบแพง ควรปรับจากค่าเช่าใหม่
- ควรลดราคาค่าเช่าเครื่องเล่นทางน้ำลง เนื่องจากค่าบริการแพง
- ควรลดจำนวนเก้าอี้ผ้าใบบริเวณชายหาดให้น้อยลง เพื่อจะทำให้พื้นที่บริเวณชายหาดดู

แม่น

- ให้มีเก้าอี้นั่งพักผ่อนสาธารณะบริเวณชายหาดมากกว่านี้
- ควรควบคุม และดูแล เรื่องความสะอาดของอาหารที่บริการแก่นักท่องเที่ยวให้ถูกอนามัย
- ควรลดราคาอาหารบริเวณชายหาดลง
- ควรปรับปูน้ำความสะอาดของห้องน้ำ และห้องอาบน้ำบริเวณชายหาดบางแสน
- ควรให้มีกiosกันน้ำบริเวณชายหาด

ความปลอดภัย

- ควรแบ่งบริเวณที่เล่นน้ำทะเล และที่เล่นเครื่องเล่นทางน้ำ เนื่องจากถ้าให้บริเวณเดียวกันนักท่องเที่ยวอาจได้รับอันตรายจากเครื่องเล่นทางน้ำดังกล่าวได้
- ควรจัดเจ้าหน้าที่คอยดูแลความปลอดภัย แก่นักท่องเที่ยวบริเวณชายหาด

สถานที่จอดรถ

- ควรจัดระบบการจอดรถบริเวณชายหาดให้มีระเบียบมากกว่านี้

อีนๆ

- ควรพัฒนาบริเวณชายหาดบางแสนอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้ดูสวยงามดึงดูดนักท่องเที่ยว
- ควรปลูกต้นไม้บริเวณชายหาดบางแสนให้มากจะได้สวยงาม และร่มรื่น
- ควรส่งเสริม และประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสนให้มากกว่านี้ โดยจัดงานเทศการ การแสดง และนิทรรศการเป็นต้น

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

ในการศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงสถานภาพปัจจุบันของสภาพ แวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจ และระดับความพึงพอใจ ของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ บริเวณชายหาดบางแสน ตลอดจน ข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยว ผลที่ได้จากการศึกษาวิจัย เพื่อสามารถนำมาใช้ประโยชน์เป็นแนวทางในการจัดการ ดำเนินงาน พัฒนาและปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางกายภาพ บริเวณชายหาดบางแสน ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว และให้เกิดความพึงพอใจต่อนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสน เพื่อให้การท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสนเป็นไปอย่างยั่งยืนในการศึกษาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบสอบถาม มีคำถามทั้งปลายปิดและปลายเปิดตามความเหมาะสม เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการท่องเที่ยว ความพึงพอใจต่อสภาพ แวดล้อมทางกายภาพทางธรรมชาติ และที่นุชช์ยสร้างขึ้น รวมถึงข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยว

กลุ่มประชากรในการศึกษาเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย ผู้เดินทางมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสน จำนวน 400 คน เป็นหญิง 174 คน และชาย 226 คน ได้จากการสุ่มตัวอย่าง โดยวิธีแบบบังเอิญ (accidental sampling) การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการใช้แบบสอบถามเพื่อให้นักท่องเที่ยวตอบ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS เพื่อหาค่าตอบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวว่าอยู่ในระดับใด โดยใช้ค่าเฉลี่ยแล้วเบรี่ยนเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวกับตัวแปรต่าง ๆ ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ โดยใช้ ค่าสถิติ t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกทางเดียว (one way analysis of variance) สามารถสรุปผลการวิจัยที่สำคัญได้ดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพปัจจุบันของสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน

จากการศึกษาสภาพแวดล้อมทางกายภาพ บริเวณชายหาดบางแสนตลอดแนว ชายหาดประมาณ 2 กิโลเมตร และที่ดินบริเวณระหว่างถนนสายปะตานและสายหลัก มีองค์ประกอบของสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน โดยผู้วิจัยได้แบ่งพื้นที่ศึกษาตามทิศต่าง ๆ ได้แก่ ด้านพื้นที่ดินที่ดี

พิศตะวันออก และพิศตะวันตก โดยมีรายละเอียดของการศึกษาสภาพแวดล้อมทาง กายภาพของพื้นที่ดังกล่าวต่อไปนี้

ด้านพิศเหนือ บริเวณแหลมแท่น เป็นบริเวณที่ตั้งของโรงแรน ที่อยู่อาศัย และที่ตั้งของร้านค้าต่าง ๆ รวมทั้งร้านอาหารทะเล และบริเวณชายหาดทะเลเป็นศala เอกิมพะเกียรติฯ ถูกสร้างขึ้นให้เป็นสถานที่สำหรับนักท่องเที่ยวได้เพลิดเพลินกับธรรมชาติ และบรรยากาศที่สวยงามของชายทะเล บางแสน นักท่องเที่ยวนิยมเดินทางมาเป็นกลุ่มจากจังหวัดชลบุรีและจังหวัดใกล้เคียง โดยนั่งพักผ่อนรับประทานอาหารแบบปิกนิกบริเวณชายทะเล ทางด้านพิศเหนือของศala เอกิมพะเกียรติฯ ขึ้นไปทางเรามามุข เป็นสถานที่ท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว และสถานที่สำคัญทางการท่องเที่ยวทางด้านพิศเหนือของชายหาดบางแสน จากบริเวณแหลมแท่นได้แก่ เขารามมุข เป็นพื้นที่อนุรักษ์และพื้นที่ส่วนมีศาลาเจ้าแม่สามมุขตั้งอยู่บริเวณหน้าผาในริมทะเล

ด้านพิศใต้ ของชายหาดบางแสนเป็นหาดโคน้ำ เป็นที่ดินแยกชน เป็นที่ตั้งของ โรงแรนที่พัก ร้านค้า ร้านอาหารและที่อยู่อาศัย มีถนนเลียบชายหาดยาวประมาณ 2 กิโลเมตร บริเวณหาดโคน้ำมีความสงบเงียบมากกว่าบริเวณ ชายหาดบางแสนมีการตั้งเก้าอี้ผ้าใบและร่มชายหาด ตอนหนึ่งของชายหาดที่ติดกับชายหาดบางแสนนักท่องเที่ยวไม่นิยมเล่นน้ำทะเลในบริเวณนี้ นักท่องเที่ยวส่วนมากนิยมนั่งเล่นและเดินเล่นบริเวณ ชายหาด บริเวณหาดโคน้ำมีความเข้มงวดในเรื่องการรักษาความสะอาด โดยมีป้ายบังเตือนประชาชนและนักท่องเที่ยวให้ทิ้งขยะลงในถังขยะ และป้ายไม่อนุญาตให้นำสุนัขเข้ามาในบริเวณหาดโคน้ำ ผู้ฝ่าฝืนจะได้รับโทษปรับเงิน ทั้งนี้เพื่อให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่พัฒนาและปรับปรุงใหม่ และสามารถจัดการควบคุมความเรียบร้อย และความสะอาดบริเวณชายหาดได้

ด้านพิศตะวันออกของชายหาดบางแสนเป็นบริเวณพื้นที่พัฒนาที่มีถนนเลียบหาด ได้แก่ ถนนสายปะราน (ถนนสาย ที่ 1) และถนนสายหลัก (ถนนสายที่ 2) และมีถนนตัดเชื่อมระหว่างถนนสายปะราน และถนนสายหลัก เรียกว่า ซอย มีตั้งแต่ซอย 1 ถึงซอย 5 (เริ่มจากทางด้านใต้ของหาดบางแสน) พื้นที่ดินเป็นที่ตั้งของโรงแรนที่พัก บังกะโล ห้องน้ำ สถานที่อาบน้ำจีด ร้านค้า ร้านอาหาร ที่จอดรถ สถานที่เช่ารถจักรยาน สถานที่ราชการที่สำคัญ ได้แก่เทศบาลเมืองแสนสุร สถาบันฝึกอบรมวิชาการโรงแรนและกิจกรรมทางการท่องเที่ยว สถานีตำรวจนครบาลตำบลแสนสุร (สภต. แสนสุร)

ทางด้านพิศตะวันตกของพื้นที่ศึกษาถึงบริเวณชายหาดบางแสนที่มีแนวยาวตลอดจากบริเวณแหลมแท่นถึงหาดโคน้ำ ประมาณ 2 กิโลเมตร บริเวณชายหาดมีการจัดระเบียบการให้

บริการต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยว เช่น เก้าอี้ผ้าใบ ร่มชายหาด ห่วงยางให้เช่า เรือกล้วย สกู๊ตเตอร์ รถเข็น หานเร่ขายอาหารและของที่ระลึก โดยทางเทศบาลเมืองแสนสุขได้จัดแบ่งพื้นที่ให้ผู้ประกอบการ เช่า แต่ละล็อกจะต้องดูแลรักษารความสะอาดในพื้นที่เช่าของตน โดยเฉพาะเรื่องรักษาริมทางเทศบาลฯ ได้จัดตั้งดังรายนามด้านในญี่โวตลดแผนวิชาชัยหาด อีกทั้งเทศบาลฯ ยังจัดตั้งดังรายนามด้านในญี่เป็นรายๆ ลดแผนวิชาชัยหาดทั้งสองด้านของถนนสายประisan และบนทางเท้าของถนน ตั้งแต่ช่อง 1 ถึงช่อง 5

การบริการบริเวณชายหาดบางแสนมีร้านขายอาหาร หาบเร่ รถเข็น จำนวนมากมายเมื่อเปรียบเทียบกับหาดอื่น ๆ ซึ่งไม่สามารถตอบบริมาณลงได้ เนื่องจากมีการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวมาเป็นเวลานาน แต่ปัจจุบันยังอยู่ในชั้นไม่ก่อให้เกิดความรำคาญ หรือทำลายบะรยากาศในการพักผ่อนของนักท่องเที่ยว โดยอยู่ในกรอบความคุ้มครองจากทางเทศบาลฯ ความสะอาดในการเข้าถึงบริเวณชายหาดมีความดีมาก เนื่องจากสามารถเข้าได้สองทาง จากถนนสุขุมวิทเข้าสู่ด้านใต้ของหาด และจากชั่งคลาเรียสู่ด้านเหนือของหาด ในน้ำทะเลห่างจากฝั่งประมาณ 200 เมตร ทางเทศบาลฯ ได้จัดวางطاช่ายพร้อมทุ่น畳อยู่จากหาดตอนกลางถึงแหลมแท่น ยาวประมาณ 5215 เมตร กว้าง 3 เมตร เพื่อป้องกันชัยที่จะถอยเข้ามาในบริเวณชายหาดบางแสน ด้านทิศเหนือของบริเวณชายหาดบางแสนจะมีป้ายรณรงค์ให้ช่วยกันรักษาความสะอาด และป้ายบอกจุดน้ำดื่ม คุณภาพของน้ำทะเลบริเวณชายหาดบางแสน เมื่อเปรียบเทียบกับมาตรฐาน พบร่วมกับที่ไม่ก่อให้เกิดปัญหามาก ภาวะ แต่ต้องมีการดูแลควบคุมและรักษาที่ดี

จากการศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน สามารถสรุปสถานภาพทางสภาพแวดล้อมบริเวณชายหาดบางแสนในปัจจุบันได้ว่า โดยทั่วไปนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในระดับปานกลางต่อสภาพแวดล้อมทางกายธรรมชาติ และสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มนุษย์สร้างขึ้น และนักท่องเที่ยวไม่พอใจต่อความสะอาดของชายหาดบางแสน ความใสสะอาดของน้ำทะเล ไม่พอใจต่อการบริการได้แก่ จำนวนห้องน้ำและห้องอาบน้ำจีด ไม่เพียงพอ เนื่องจากมีการยืนรอคิวน้ำห้องน้ำ และในช่วงวันหยุดหรือช่วงเทศกาล จำนวนนักท่องเที่ยวที่รอใช้บริการจะล้นอกมาจากสถานบริการห้องน้ำและห้องอาบน้ำจีด และนักท่องเที่ยวไม่พอใจต่อความสะอาดของน้ำและห้องอาบน้ำจีด

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน

1. ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว

ผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่างที่ปั้นนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสน พบร่วมเป็นพื้นที่ มากกว่าเพศหญิงมีอายุโดยเฉลี่ยต่ำกว่า 25 ปี สถานภาพสมรส ร้อยละ 53.5 โสด

ร้อยละ 46.5 มีระดับการศึกษาสูงสุดคืออนุปริญญา หรือปริญญาตรีร้อยละ 47.0 อาชีพส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัท หรือร้านค้า ร้อยละ 26.0 รายได้ต่อเดือนระหว่าง 20,001 – 25,000 บาท ร้อยละ 24.0 ที่อยู่ปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 25.5 (ดูตารางที่ 8 ประกอบ)

2. ข้อมูลที่นำไปเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสน

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสนโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อท่องเที่ยว / พักผ่อน สิ่งจูงใจในการเดินทางมาบริเวณชายหาดบางแสนโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อท่องเที่ยว / พักผ่อน สิ่งจูงใจในการเดินทางมาบริเวณชายหาดบางแสนโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อท่องเที่ยว / พักผ่อน สิ่งจูงใจในการเดินทางมาบริเวณชายหาดบางแสน เพื่อน / ญาติช่วนมา นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาโดยรถส่วนตัว สภาพของการเดินทาง มากับกลุ่มเพื่อน และกิจกรรมที่ทำขณะอยู่ที่ชายหาด บางแสน เล่นน้ำ เดินเล่นชายหาด นั่ง – นอนพักบริเวณชายหาด ปิกนิก / รับประทานอาหาร นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีประสบการณ์การเดินทางท่องเที่ยวชายทะเลและชายหาดที่อื่นมาก่อน และส่วนใหญ่เคยมาเที่ยวชายหาดบางแสน มากกว่า 5 ครั้ง

3. ความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพตามธรรมชาติ

การศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่พึงพอใจในระดับปานกลางต่อสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติของชายหาดบางแสนในเรื่องความร่มรื่นของต้นไม้ ความกว้างของชายหาด ความตื้นลึกของน้ำทะเล ปริมาณแสงแดดบริเวณชายหาดบางแสน ความปลอดภัยในการเล่นเครื่องเล่นทางน้ำ และความปลอดภัยในการเล่นน้ำทะเล

4. ความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มนุษย์สร้างขึ้น

จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่พึงพอใจในระดับปานกลาง ต่อการคูดแลเรื่องขยะมูลฝอย จำนวนของถังขยะ ความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว การปล่อยน้ำเสียและผู้ประกอบการร้านอาหาร ปริมาณรถรับจ้างที่บริการนักท่องเที่ยว ความพอเพียงของสาธารณูปโภค การกระจายเสียงร้อนมูดและการท่องเที่ยว ความพอเพียงของสถานที่จอดรถ การตั้งรถเข็นขายอาหารและของที่ระลึก ความพอเพียงของห้องน้ำและห้องอาบน้ำจีดบริการแก่นักท่องเที่ยว ความสะอาดของห้องน้ำและห้องอาบน้ำจีด การตั้งรั่มและเก้าอี้ผ้าใบบริเวณชายหาด การวางห่วงยางให้เช่า จำนวนป้ายรถรับใช้ความสะอาด ความหนาแน่นของผู้คนบริเวณชายหาด ความรู้สึกรำคาญต่อกิจกรรมของกลุ่มซึ่งกางเตียง ความพึงใจในสภาพแวดล้อมโดยรวม

5. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ต่อสภาพแวดล้อมบริเวณชายหาดบางแสนในปัจจุบัน

การศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในสภาพแวดล้อมปัจจุบันของชายหาดบางแสน

ตอนที่ 3 การทดสอบการสมมติฐาน

ตามที่ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัยไว้ และผลการศึกษาวิจัยมีดังต่อไปนี้

เพศ

จากการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งเพศหญิงและเพศชาย มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1 ที่ว่า "นักท่องเที่ยวที่มีเพศที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสนแตกต่างกัน" นั่นคือ เพศไม่ผลต่อความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างทั้งนี้ อาจเป็นเพราะทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความต้องการในการพักผ่อนและการท่องเที่ยวพอๆ กัน จึงทำให้เพศไม่มีผลต่อความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน

อายุ

พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ทั้งในภาพรวมและในด้านสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและสภาพแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกันจะมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพไม่แตกต่างกัน นั่นคือ อายุไม่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ในมนุษย์ทุกวัยย่อมมีความต้องการในการมาท่องเที่ยวพักผ่อนและบริเวณชายหาดบางแสนก็จะมีความคล้ายคลึงกับชายหาดที่อื่น ๆ ดังนี้ ผู้ที่มีอายุไม่ว่าวัยใดก็จะมีความพึงพอใจในสภาพแวดล้อมคล้าย ๆ กัน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้อายุไม่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน

สถานภาพสมรส

จากการวิเคราะห์พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งที่เป็นโสดและสมรสแล้ว มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3 ที่ว่า "นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรสที่แตกต่างกันมีความพึง

พอยใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสนแตกต่างกัน ” นั้นคือ สถานภาพสมรสไม่ผลต่อความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างทั้งนี้ อาจเป็นเพราะทั้งกลุ่มที่เป็นผลและกลุ่มที่สมรสแล้วมีความมีความพึงพอใจในการมาท่องเที่ยวไม่แตกต่างกันนักและการมาโดยการมาท่องเที่ยวจะมาเป็นครอบครัวหรือมาห้องเที่ยวเป็นคู่รึในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะเป็นลักษณะของคู่รักและยังไม่ได้สมรสกัน จึงทำให้สถานภาพสมรสไม่มีผลต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน

ระดับการศึกษา

พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ในภาพรวมและสภาพแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 4 ที่ว่า นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาแตกต่างกันจะมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพไม่แตกต่างกัน นั้นคือ ระดับการศึกษาไม่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน แต่เมื่อพิจารณาด้านสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็น เพราะ ในกลุ่มตัวอย่างของนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาสูงจะเห็นความสำคัญของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ จึงเป็นเหตุให้ความพึงพอใจในสภาพแวดล้อมทางกายภาพธรรมชาติแตกต่างกัน

อาชีพ

พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ทั้งในภาพรวมและในด้านสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและสภาพแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 5 ที่ว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันจะมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพไม่แตกต่างกัน นั้นคือ อาชีพไม่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน ทั้งนี้อาจเป็น เพราะ ทุก ๆ อาชีพย่อมต้องการทรัพยากร่องแม่น้ำขึ้นกัน ดังนั้นการมีกิจกรรมการท่องเที่ยวอยู่มีเกิดขึ้นในทุก ๆ อาชีพ จึงเป็นเหตุให้อาชีพไม่มีผลต่อการท่องเที่ยว แต่อย่างใด

รายได้

พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ทั้งในภาพรวมและในด้านสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและสภาพแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 6

ที่ว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้แตกต่างกันจะมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพไม่แตกต่างกัน นั่นคือ รายได้ไม่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ในการไปท่องเที่ยวแม้ว่าจะต้องมีค่าใช้จ่ายในการมาท่องเที่ยว แต่ นักท่องเที่ยวจะต้องรู้ค่าใช้จ่ายโดยประมาณที่ตนเองจะต้องใช้จ่ายในการท่องเที่ยว อีกทั้งการเดินทางมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสนย่อมจะต้องประมาณการค่าใช้จ่ายที่จะใช้ในการท่องเที่ยวได้ ประกอบกับในความมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสนจะเสียค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวไม่นักนัก จึง เป็นเหตุทำให้ รายได้ไม่มีผลต่อความพึงพอใจในการมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสน

ที่อยู่ปัจจุบัน

พบว่าก่อสูมตัวอย่างที่มีที่พักอาศัยแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ทั้งในภาพรวมและ ในด้านสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและสภาพแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 7 ที่ว่า นักท่องเที่ยวที่มีที่พักอาศัยแตกต่างกันจะมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพไม่ แตกต่างกัน นั่นคือ ที่พักอาศัยไม่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกาย ภาพบริเวณชายหาดบางแสน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ในการไปท่องเที่ยวนั้นจะมีสภาพแวดล้อมที่แตกต่าง ไปจากเดิม ซึ่งการมีที่พักอาศัยในแต่ละภาครองประเทศย่อมไม่มีผลต่อการท่องเที่ยวบริเวณชายหาด บางแสนแต่อย่างใด เพราะนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสนย่อมมีจุดมุ่งหมายโดย เอกพำนิการมาท่องเที่ยวที่บริเวณชายหาดบางแสน ดังนั้น ที่พักอาศัยจึงไม่มีผลต่อความพึงพอใจใน ความมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสน

ตอนที่ 4 แนวทางในการดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาชายหาดบางแสน

จากผลการศึกษานักท่องเที่ยวได้ให้ข้อเสนอแนะ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุง สภาพแวดล้อมทางกายภาพ บริเวณชายหาดบางแสนให้สูงขึ้นที่อีกการยกระดับความพึงพอใจของ นักท่องเที่ยว โดยสรุปได้ดังนี้

1. ให้มีการรักษาความสะอาดบริเวณชายหาด

1) ให้มีความรู้และสร้างจิตสำนึกรักภายนอกประชาชนในท้องถิ่น และผู้ประกอบการให้รักษา สถานที่ท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่ในท้องถิ่นรองตน ให้ช่วยกันดูแลและรักษาความสะอาด ไม่ทำลายสภาพ แวดล้อม อีกทั้งควรแนะนำ กติกาตักเตือนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสน

ให้ช่วยกันรักษาความสะอาดบริเวณชายหาด โดยไม่ให้ทิ้งขยะเรี่ยวราดไม่เป็นที่เป็นทาง ให้ช่วยกันทิ้งขยะลงในถังขยะที่ทางเทศบาลจัดวางไว้ให้

2) รณรงค์ให้นักท่องเที่ยวช่วยกันรักษาความสะอาดบริเวณชายหาดบางแสน โดยไม่ให้ทิ้งขยะลงบนพื้นหาดทราย และในน้ำทะเล

3) ให้ความรู้และสร้างจิตสำนึกรักการท่องเที่ยวให้เป็นนักท่องเที่ยวที่ดี ไม่ทำสกปรกที่ห้องน้ำสกปรก และไม่ทำลายสภาพแวดล้อมของสถานที่ท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสน

4) เริ่มงวดกับประชาชน ผู้ประกอบการในห้องถ่ายและนักท่องเที่ยวกับการรักษาความสะอาดบริเวณชายหาดบางแสน ให้มีบังโคลงโดยการปรับเงิน หากผู้ใดฝ่าฝืนทิ้งขยะไม่เป็นที่ในบริเวณชายหาดบางแสน

5) ประชาสัมพันธ์เพื่อบอกนักท่องเที่ยวถึงโทษปรับเงินในการทิ้งขยะไม่เป็นที่

6) จัดให้มีเจ้าหน้าที่ดูแลเรื่องความสะอาด อยู่เก็บขยะในบริเวณชายหาดบางแสน

7) ให้มีเจ้าหน้าที่แนะนำ ตักเตือน ให้นักท่องเที่ยวทิ้งขยะลงในถังขยะ และลงโทษปรับหากมีการฝ่าฝืน

8) จัดถังขยะให้เพียงพอต่อปริมาณขยะ และให้มือถือทั้งหมดบริเวณชายหาดบางแสน โดยถังขยะแยกตามประเภทของขยะ

2. ปรับปรุงห้องน้ำและห้องอาบน้ำ

1) เพิ่มจำนวนห้องน้ำและห้องอาบน้ำให้เพียงพอต่อปริมาณของนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการ

2) ปรับปรุงเรื่องความสะอาดของห้องน้ำให้สะอาดเรื่ินกว่าเดิม และให้ถูกสุขาลักษณะ

3) ปรับราคาค่าใช้บริการห้องน้ำและห้องอาบน้ำไม่ให้แพงเกินไปสำหรับนักท่องเที่ยว

4) ปรับปรุงห้องอาบน้ำให้ดีเรื่ัน

3. จัดแบ่งพื้นที่สำหรับการทำกิจกรรมของนักท่องเที่ยว

ควรจัดแบ่งพื้นที่ให้เหมาะสมต่อการทำกิจกรรมต่าง ๆ โดยเฉพาะพื้นที่สำหรับการทำกิจกรรมของนักท่องเที่ยว ได้แก่พื้นที่ในน้ำทะเลเพื่อว่ายน้ำ เล่นน้ำทะเล และเพื่อกีฬาทางน้ำ เช่น การเล่นเรือกล้วย วินเชิฟ สเก็ตเตอร์ เพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวที่กำลังเล่นน้ำ

4. ทำความสะอาดหาดทราย

โดยแยกขยะที่ปนอยู่ในทรายออก และทำความสะอาดหาดทรายให้สะอาด โดยใช้เครื่องทำความสะอาด

5. จัดให้มีเก้าอี้นั่งพักผ่อนสำหรับบริเวณชายหาด

ควรจัดเก้าอี้เพื่อนั่งพักผ่อนให้แก่นักท่องเที่ยว ในบริเวณชายหาดบางแสนให้มากที่สุด

6. ปลูกต้นไม้และดอกไม้ ให้ทั่วบริเวณชายหาด

เพื่อให้ดูสวยงามและร่มรื่น แนะนำแก่การพักผ่อนหย่อนใจของนักท่องเที่ยวอย่างแท้จริง

7. ควบคุมและปรับราคาค่าบริการต่าง ๆ บริเวณชายหาดบางแสนให้เหมาะสม

ควรควบคุม และปรับปรุงราคาค่าบริการต่าง ๆ ให้เหมาะสมเนื่องจากคำแนะนำของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับค่าบริการต่าง ๆ บริเวณชายหาดบางแสน เช่น ค่าอาหาร ค่าเช่าเครื่องเล่นทางน้ำ ได้แก่ เรือกล้วย และสกูตเตอร์ เพื่อให้เป็นที่พอใจของนักท่องเที่ยวควรอย่าให้ราคายังคงเดิม จะได้กลับมาใช้บริการอีกต่อไป

8. จัดหาเจ้าหน้าที่เพื่อคอยดูแลความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว บริเวณชายหาดบางแสน

9. จัดสถานที่จอดรถให้เพียงพอต่อปริมาณรถยนต์ของนักท่องเที่ยว

10. ควบคุมจำนวนเก้าอี้ผ้าใบ ให้พอดีกับจำนวนของนักท่องเที่ยวผู้ใช้บริการ

เพราะถ้าให้มีจำนวนของเก้าอี้มากเกินไปจะทำให้พื้นที่ทำการกิจกรรมและพักผ่อนของนักท่องเที่ยวบริเวณชายหาดลดลง และยังบดบังทัศนียภาพที่สวยงามของชายทะเลบริเวณชายหาดบางแสน

11. ควบคุมปริมาณของหาดเร่ แผงขาย รถเข็นขายอาหารและของที่ระลึก บริเวณชายหาด

หากปล่อยให้มีจำนวนเก้าอี้มากจนเกินไป จะทำให้พื้นที่ของชายหาดแน่นจนไม่สามารถรับจำนวนนักท่องเที่ยวได้

12. ตรวจสอบต้นไม้ให้มีการเพิ่มทุกเกี่ยว กับสถานที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสน

เพื่อให้จำนวนที่พักเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะในช่วงฤดูท่องเที่ยว

13. ถนนเลียบชายหาดสำหรับวิ่งออกกำลังกายและถีบจักรยาน

พื้นที่สำหรับการวิ่งออกกำลังกาย และถีบจักรยานไม่ควรเป็นพื้นเรียบ และมัน เมื่อเปียกน้ำ โดยเฉพาะเวลาฝนตกจะลื่น และอาจเกิดอันตรายแก่นักท่องเที่ยวได้

14. จัดการราชบุรีเวนชายหาดบางแสน และรอบๆ บริเวณชายหาดบางแสนให้มีระเบียบเรียบ

5.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวที่ได้จากการวิจัย ได้นำมาสรุปเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาชายหาดบางแสน ดังได้กล่าวมาแล้ว ร่องอาจจะเป็นปะยอมต่อทางเทศบาลเมืองแสนสุข และหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการนำมาริบฐานา และใช้เป็นแนวทางในการวางแผน การจัดการ ปรับปรุง สภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน ให้เกิดความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยวเพื่อให้เป็นการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

1. ควรทำการศึกษาถึงความต้องการ และความพึงพอใจของประชาชนในท้องถิ่น และผู้ประกอบการ ต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน เพื่อทราบความต้องการ และความพึงพอใจของเจ้าของท้องที่ เพื่อการพัฒนาและปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาดบางแสน จะได้สอดคล้องตามความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

2. ควรมีการศึกษาถึงความพึงพอใจต่อสภาพทางกายภาพ ของบริเวณชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวเป็นระยะ ๆ ในปีต่อ ๆ ไป เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาและปรับปรุงสภาพแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง และให้สอดคล้องกับความต้องการและเกิดความพึงพอใจต่อนักท่องเที่ยว

3. ควรมีการศึกษาถึงรือความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว บริเวณชายหาดบางแสน เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

ภาพที่ 1 ความรุนแรงของต้นไม้บริเวณชายหาดบางแสน.

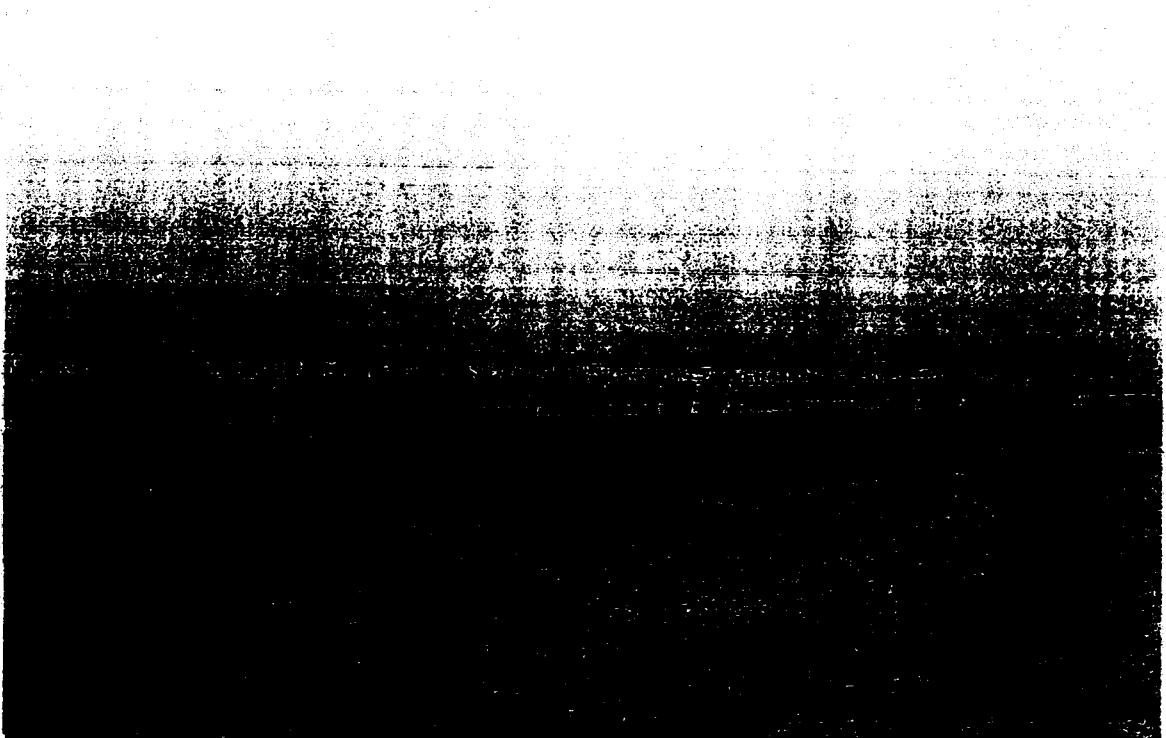
ภาพที่ 2 พื้นที่ว่างสำหรับให้นักท่องเที่ยวทำกิจกรรมบนชายหาดบางแสน.

ภาพที่ 3 นักท่องเที่ยวกับกิจกรรมต่างๆบนชายหาด

ภาพที่ 4 ชายหาดบางแสนช่วงน้ำลง

ภาพที่ 5 ผู้เชี่ยนกับการสำรวจกิจกรรมต่างๆบนชายหาดบางแสน.

ภาพที่ 6 ผู้เชี่ยนกับการสำรวจการขยายบ้านบนบกีวนชายหาดบางแสนในช่วง
เทศบาลสงกรานต์.

ภาพที่ 7 ถนนทางเข้าชายหาดบางแสนในช่วงเทศบาลตุขจีน

ภาพที่ 8 ถนนเข้าสู่บริเวณชายหาดบางแสนจากถนนสุขุมวิท

ภาพที่ 9 รถโดยสารแบบเรือสำเภาขนาดใหญ่ท่องเที่ยวเดินทางเข้าสู่ชายหาดบางแสน

ภาพที่ 10 บริเวณชายหาดบางแสนในช่วงเทศกาลสงกรานต์.

ภาพที่ 11 พื้นที่ดินเนื่อยขยายหาดบางแสน หลังจากถูกขยายให้กว้างขึ้น

ภาพที่ 12 ถนนในซอยสามารถจอดรถได้

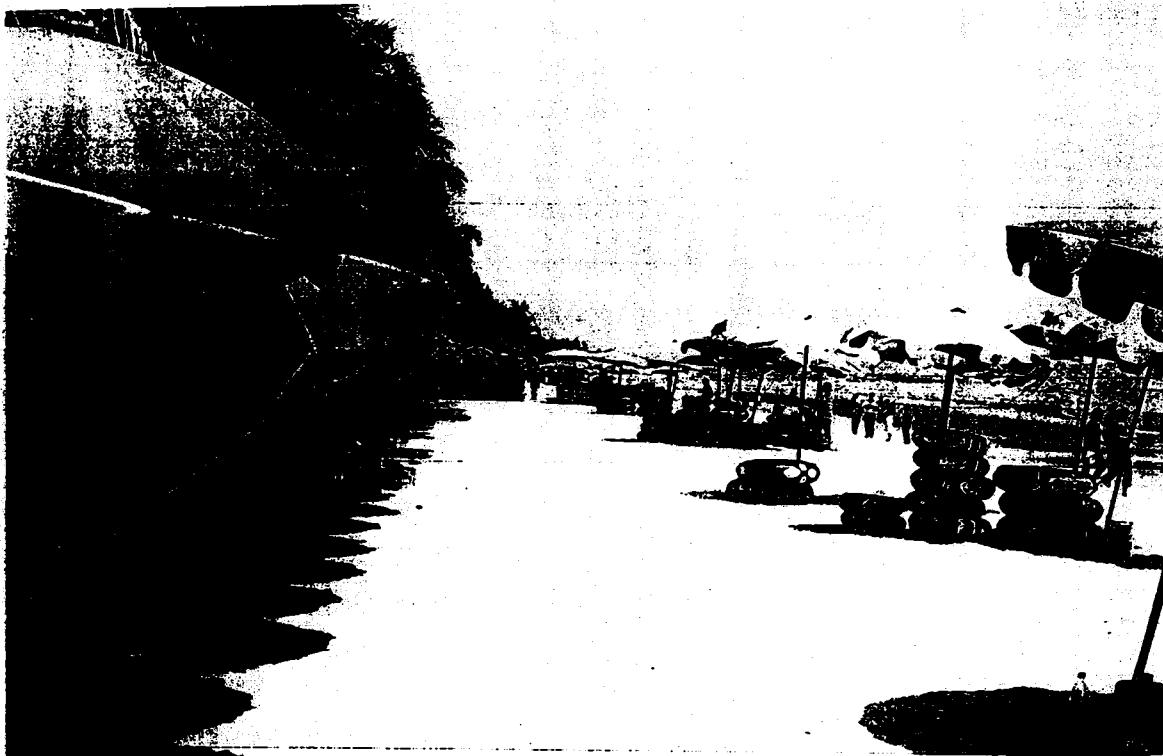
ภาพที่ 13 ทางเข้าบริเวณที่จอดรถของเอกสารน

ภาพที่ 14 บริเวณสนามฟุตบอลสามารถใช้เป็นที่จอดรถได้

ภาพที่ 15 เขตดังเก้าอี้ผ้าใบและร่มชายหาด

ภาพที่ 16 พื้นที่ตั้งกองห่วงยางให้เช่า บริเวณชายหาดบางแสน

ภาพที่ 17 การปรับปรุงทางสำหรับวิ่ง และถีบจักรยาน บริเวณชายหาดบางแสน.

ภาพที่ 18 พื้นที่ว่างบริเวณชายหาด อยู่ระหว่างพื้นที่ตั้งเก้าอี้ผ้าใบและทางสำหรับถีบจักรยาน

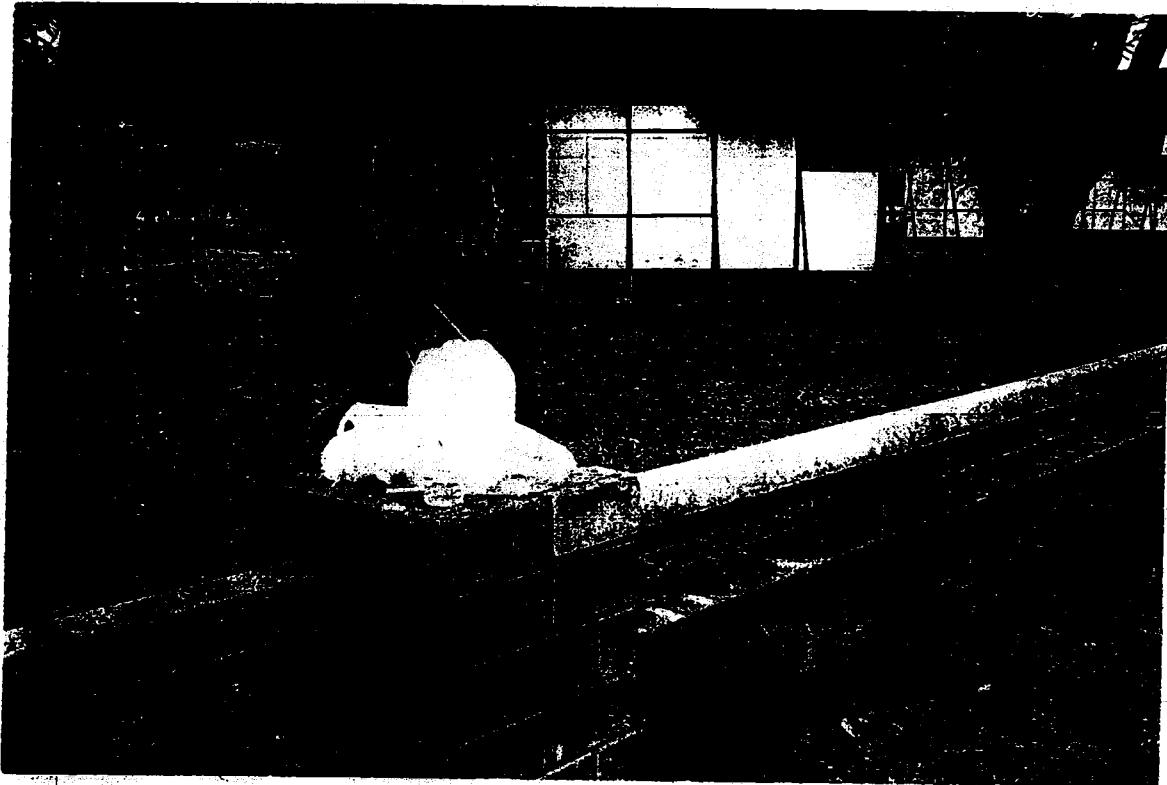
ภาพที่ 19 พื้นที่ดังรถเข็นขายอาหารและชายชองที่ระลึก

ภาพที่ 20 พื้นที่ว่างระหว่างที่จอดรถและที่ชายชองที่ระลึก.

ภาพที่ 21 นักท่องเที่ยวทิ้งขยะไม่เป็นที่.

ภาพที่ 22 บริเวณที่ตั้งหนาขายอาหารบนชายหาดบางแสน

ภาพที่ 23 ถังขยะที่ทางเทศบาลเมืองแสนสุขจัดตั้งไว้บริเวณชายหาดบางแสน.

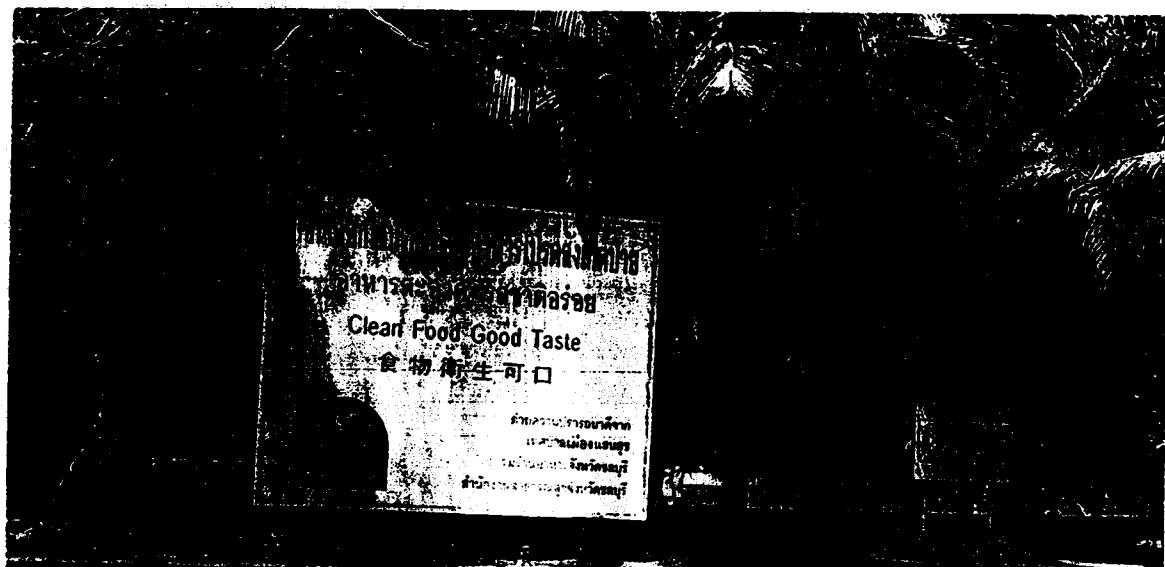
ภาพที่ 24 ถังขยะที่จัดตั้งไว้ไม่เพียงพอต่อปริมาณของขยะ

ภาพที่ 25 ตัวร้ายติดทุ่นลอยน้ำในทะเล ล้อมรอบหาดเพื่อกันขยะจากที่อื่นลอยเข้ามา
บริเวณชายหาดบางแสน

ภาพที่ 26 ป้ายประชาสัมพันธ์อันก่อภัยท่องเที่ยวในการเลือกใช้บริการร้านอาหาร

ภาพที่ 27 ห้องน้ำ

ภาพที่ 28 ห้องอาบน้ำจีด

ภาพที่ 29 สถานที่นักผ่อนสำหรับนักท่องเที่ยวทางด้านเหนือของชายหาดบางแสน.

ภาพที่ 30 นักท่องเที่ยวกับกิจกรรมตกปลาทางด้านเหนือของชายหาดบางแสน

ภาพที่ 31 นักท่องเที่ยวตอบแบบสอบถามตามและให้ข้อเสนอแนะ

ภาพที่ 32 ผู้เขียนกับการใช้แบบสอบถามนักท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสน

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
ข้อมูลและแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ
บริเวณชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี
จังหวัดชลบุรี

THE SATISFACTION OF TOURISTS TOWARDS
PHYSICAL ENVIRONMENT OF
BANGSANN BEACH
CHONBURI PROVINCE

วิจัยโดย

กิตติวรรณ จันทร์

นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชานโยบายและ การจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกริก

แบบสอบถาม

คำชี้แจง

แบบสอบถามประกอบการสัมภาษณ์บุคคลนี้ จัดทำขึ้นเพื่อให้ในการเก็บข้อมูล ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดบางแสน ตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาญี่นาวะและการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกริก ในกรณีผู้วิจัยได้รับความอนุญาตจากผู้ท่านได้โปรดตอบคำถามทุกข้อของแบบสอบถามตามความเป็นจริง เพราะ คำตอบของผู้ท่านทุกข้อมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการวิจัย และต่อแนวทางการจัดการเที่ยวท่องเที่ยวชายหาดบางแสน เพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจ

ดังนั้น จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงจะได้รับความร่วมมือจากผู้ท่านด้วยดี และขอบคุณอย่างสูง มาก ณ ที่นี้ด้วย.

ขอแสดงความนับถือ

(กิตติวรรณ จันทร)

นักศึกษาสาขาวิชาญี่นาวะและการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกริก

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว

ส่วนที่ 3 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสิ่งแวดล้อมบริเวณชาย
หาดบางแสน

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

กรุณาตอบแบบสอบถามให้ตรงกับความเป็นจริง และให้ครบถ้วนชัดโดยใส่เครื่องหมาย / ลง
ใน ()

แบบสอบถามนี้ได้จัดทำขึ้น เพื่อเป็นการศึกษาถึงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสิ่ง
แวดล้อมบริเวณชายหาดบางแสนท่านนั้น มิได้มีการนำข้อมูลเหล่านี้ไปใช้ในทางอื่นๆ ที่จะก่อให้เกิด^{ก่อให้เกิด}
ความเสียหายแก่ตัวผู้ตอบแบบสอบถามในทางใดๆ ก็ได้.

หัวข้อวิทยานิพนธ์
“ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ
บริเวณชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี”
แบบสอบถามนักท่องเที่ยวชาวไทยบริเวณชายหาดบางแสน

เลขที่แบบสอบถาม
วันที่สัมภาษณ์ เดือน..... พ.ศ. 2545
ชื่อ-สกุลผู้สัมภาษณ์

คำอธิบาย แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

1. ข้อมูลที่นำไปเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว
2. ข้อมูลที่นำไปเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสน
3. ข้อมูลความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณชายหาด
บางแสน
 - ก. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพทางธรรมชาติ
บริเวณชายหาดบางแสน
 - ข. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มนุษย์ที่สร้างขึ้น
บริเวณชายหาดบางแสน
4. ข้อมูลอื่นๆ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลที่นำไปของนักท่องเที่ยว

1. เพศ ชาย หญิง

2. อายุ (.....) ปี

☐ ต่ำกว่า 25 ปี	☐ 25 - 34 ปี	☐ 35 - 44 ปี
☐ 45 - 54 ปี	☐ 55 ปีขึ้นไป	

3. สถานภาพสมรส

() โสด (อายุตามลำพัง)

() สมรส (ใช้ชีวิตคู่)

4. ระดับการศึกษาสูงสุด

() ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า

() มัธยมศึกษาตอนต้นหรือตอนปลาย

() อุดมศึกษานิเทศก์

() สูงกว่าป्रิญญาตรี

() อื่นๆ (ระบุ)

5. อาชีพ

() ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว

() รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ

() พนักงานบริษัท, ร้านค้า

() ผู้ใช้แรงงาน / ผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน

() อาชีพอิสระ

() นักศึกษา / นักเรียน

() แม่บ้าน

() อื่นๆ (ระบุ)

6. รายได้

() ต่ำกว่า 5,000 บาท

() ระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท

() ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท

() ระหว่าง 15,001 – 20,000 บาท

() ระหว่าง 20,001 – 25,001 บาท

() ระหว่าง 25,001 – 30,000 บาท

() มากกว่า 30,001 บาท

() อื่นๆ (ระบุ)

7. ที่อยู่ปัจจุบันของท่าน

() กทม.

() ภาคกลาง (ที่ไม่ใช่ กทม.)

() ภาคตะวันออก

() ภาคเหนือ

() ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

() ภาคใต้

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสน

1. วัตถุประสงค์ของการเดินทาง

() ท่องเที่ยว / พักผ่อน	() มาเยี่ยมญาติหรือเยี่ยมเพื่อน
() ประชุม/สัมมนา-ราชการ	() ติดต่อธุรกิจ
() แข่งขันกีฬา	() ท่องศึกษา
() อื่นๆ.....	

2. สิ่งจูงใจที่ให้น้ำเตี้ยบริเวณชายหาดบางแสน

() ชายหาด / ทะเลอยู่ใกล้ที่พัก
() บรรยากาศทั่วๆ ไปร่มรื่น
() การเดินทางสะดวก
() สถานที่พักไม่แพง
() อาหารราคาถูก
() สถานบันเทิงเหมาะสม
() อื่นๆ

3. อะไรที่รักจูงให้ท่านมาชายหาดบางแสน

() ตัดสินใจมาเอง
() เพื่อน / ญาติ รักช่วนมา
() ครอบครัว (บิดา , มารดา , บุตร , สามี , ภรรยา) รักช่วนมา
() มาติดต่อธุรกิจและแวะมาเที่ยว
() ประชุมสัมมนาและแวะมาเที่ยว
() อื่นๆ

4. พาหนะในการเดินทาง

() รถยนต์ส่วนตัว	() รถโดยสารประจำทาง
() รถบัสจ้าง	() รถมอเตอร์ไซด์
() อื่นๆ.....	

5. ลักษณะของการมาเที่ยว

- () มาคนเดียว
- () มากับกลุ่มเพื่อน
- () มากับครอบครัว
- () อื่นๆ.....

6. จำนวนครั้งที่มาเที่ยวชายหาดบางแสน..... ครั้ง

- () มาครั้งแรก
- () มา 2 - 5 ครั้ง
- () มามากกว่า 5 ครั้ง

7. กิจกรรมที่ทำขณะที่อยู่ที่ชายหาดบางแสน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() เล่นน้ำทะเล	() เดินเล่นชายหาด
() นั่ง-นอนพักบริเวณชายหาด	() เล่นบนบันไดไม้ / สเก็ตเตอร์/วินเชิร์ฟ
() ปิกนิค / รับประทานอาหาร	() ตกปลา
() เล่นเกมส์/ร้องเพลง/สังสรรค์	() ช้อปของที่ระลึก
() อื่นๆ.....	

8. ทำงานเกย์เท่องเที่ยวชายหาด / ชายหาดที่อื่นๆมาก่อนหรือไม่

- () เกย
- () ไม่เกย

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณช่ายนาคบ้างแสน

โปรดกา เครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความต้องการของท่าน

ก. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพทางธรรมชาติบริเวณช่ายนาคบ้างแสน

1. ท่านพอใจกับความร่มรื่นของต้นไม้บริเวณช่ายนาคบ้างแสนหรือไม่
 พอใจมาก พอใจ ปานกลาง ไม่พอใจ ไม่พอใจอย่างยิ่ง

2. ท่านพอใจกับความกว้างของช่ายนาคบ้างแสนหรือไม่
 พอใจมาก พอใจ ปานกลาง ไม่พอใจ ไม่พอใจอย่างยิ่ง

3. ท่านพอใจกับความสะอาดของหาดทรายหรือไม่
 พอใจมาก พอใจ ปานกลาง ไม่พอใจ ไม่พอใจอย่างยิ่ง

4. ท่านพอใจกับความใสสะอาดของน้ำทะเลหรือไม่
 พอใจมาก พอใจ ปานกลาง ไม่พอใจ ไม่พอใจอย่างยิ่ง

5. ท่านพอใจกับความดีด-ลิกของน้ำทะเลเหมาะสมสมกับการเล่นน้ำหรือไม่
 พอใจมาก พอใจ ปานกลาง ไม่พอใจ ไม่พอใจอย่างยิ่ง

6. ท่านพอใจกับปริมาณของแสงแดดในขณะที่อยู่ช่ายนาคบ้างแสนหรือไม่
 พอใจมาก พอใจ ปานกลาง ไม่พอใจ ไม่พอใจอย่างยิ่ง

7. ท่านพอใจกับความเงียบสงบบริเวณช่ายนาคบ้างแสนหรือไม่
 พอใจมาก พอใจ ปานกลาง ไม่พอใจ (มีเสียงรบกวนจากยานพาหนะฯลฯ)
 ไม่พอใจอย่างยิ่ง (มีเสียงรบกวนตลอดเวลา)

8. ทำนพอยกับความปดอคกัยในการเล่นนานานำบีต / สก็ตเตอร์ / วินเชิร์ฟหรือไม่
 () พอยามาก () พอยา () ปานกลาง () ไม่พอยา () ไม่พอยาอย่างยิ่ง

9. ทำนพอยกับความปดอคกัยในการเล่นน้ำทะเบียนชายหาดบางแสนหรือไม่
 () พอยามาก () พอยา () ปานกลาง () ไม่พอยา () ไม่พอยาอย่างยิ่ง

๒. ความพึงพอยกของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางการแพทย์ที่นบุญสร้างขึ้น
บริเวณชายหาดบางแสน

1. ทำนพอยกับการคุณเดื่องชยะบริเวณชายหาดบางแสนหรือไม่
 (ไม่เห็นชยะทั้งเกลื่อนกดความดัน ทางเท้า และชายหาด)
 () พอยามาก () พอยา () ปานกลาง () ไม่พอยา () ไม่พอยาอย่างยิ่ง

2. ทำนพอยกับจำนวนดังชยะที่มียกการให้นหรือไม่
 () พอยามาก () พอยา () ปานกลาง () ไม่พอยา () ไม่พอยาอย่างยิ่ง

3. ทำนพอยกับความปดอคกัยในชีวิตและทรัพย์สินของท่านเมื่อยู่ในบริเวณบริเวณชาย
หาดบางแสนหรือไม่
 () พอยามาก () พอยา () ปานกลาง () ไม่พอยา () ไม่พอยาอย่างยิ่ง

4. ทำนพอยกับการทำด้น้ำเสียงของมูญปะกอนการร้านอาหารบริเวณใกล้เคียงชายหาด
บางแสนหรือไม่
 () พอยามาก () พอยา () ปานกลาง () ไม่พอยา () ไม่พอยาอย่างยิ่ง

5. ทำนพอยกับจำนวนรถรับจ้างที่ให้บริการปานักท่องเที่ยวเข้าสู่บริเวณชายหาดบาง
แสนหรือไม่
 () พอยามาก () พอยา () ปานกลาง () ไม่พอยา () ไม่พอยาอย่างยิ่ง

6. ทำนพอยกับปริมาณพื้นที่ถนน แสงสว่างของไฟฟ้า ปริมาณน้ำประปา หรือไม่
 () พอยามาก () พอยา () ปานกลาง () ไม่พอยา () ไม่พอยาอย่างยิ่ง

7. ทำนพอใจกับข้อมูลที่มีสารที่กระเจาเสียงบริเวณชายหาดบางแสนหรือไม่
 พอใจมาก พอใจ ปานกลาง ไม่พอใจ ไม่พอใจอย่างยิ่ง
8. ทำนพอใจกับจำนวนพื้นที่ที่ใช้ในการจอดรถหรือไม่
 พอใจมาก พอใจ ปานกลาง ไม่พอใจ ไม่พอใจอย่างยิ่ง
9. ทำนพอใจกับการจัดระเบียบรถเข็นขายอาหาร / ชาช่องที่ระลึก / หรือไม่
 พอใจมาก พอใจ ปานกลาง ไม่พอใจ ไม่พอใจอย่างยิ่ง
10. ทำนพอใจกับจำนวนห้องน้ำที่ให้บริการหรือไม่
 พอใจมาก พอใจ ปานกลาง ไม่พอใจ ไม่พอใจอย่างยิ่ง
11. ทำนพอใจกับจำนวนห้องอาบน้ำจิดหรือไม่
 พอใจมาก พอใจ ปานกลาง ไม่พอใจ ไม่พอใจอย่างยิ่ง
12. ทำนพอใจกับความสะอาดของห้องน้ำหรือไม่
 พอใจมาก พอใจ ปานกลาง ไม่พอใจ ไม่พอใจอย่างยิ่ง
13. ทำนพอใจกับความสะอาดของห้องอาบน้ำจิดหรือไม่
 พอใจมาก พอใจ ปานกลาง ไม่พอใจ ไม่พอใจอย่างยิ่ง
14. ทำนพอใจกับแนวการตั้งร่มและเก้าอี้ผ้าใบบริเวณชายหาดบางแสนหรือไม่
 พอใจมาก พอใจ ปานกลาง
 ไม่พอใจ (เพาะบังทิวทัศน์บางส่วน) ไม่พอใจอย่างยิ่ง (เพาะบังทิวทัศน์ทั้งหมด)
15. ทำนพอใจกับการวางกองห่วงยางให้เช่าหรือไม่
 พอใจมาก พอใจ ปานกลาง ไม่พอใจ ไม่พอใจอย่างยิ่ง
16. ทำนพอใจกับจำนวนแผ่นป้ายและสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการรณรงค์รักษาความ
 พอใจมาก พอใจ ปานกลาง ไม่พอใจ ไม่พอใจอย่างยิ่ง

17. ท่านพ่อใจกับจำนวนผู้คนที่เข้ามาท่องเที่ยวพักผ่อนบริเวณชายหาดนางแสงนรีไว้

- () พอยใจมาก (คนไม่เย่อร) () พอยใจ (คนพอสุมควร) () ปานกลาง
() ไม่พอยใจ (คนแน่น) () ไม่พอยใจอย่างยิ่ง (คนแน่นมาก)

18. ทำนபอยใจกันกิจกรรมของนักท่องเที่ยวกลุ่มช้างเคียงหรือไม่

- (+) พอดีมาก (0) พอดี (0) ปานกลาง (0) ไม่พอดี (0) ไม่พอดีอย่างยิ่ง

19. ท่านพ่อใจกับโดยรวมแล้วท่านมีความพ่อใจในสภาพแวดล้อมบริเวณช้ายหาดบางแสน
หรือไม่

- (๑) พอกใจมาก (๒) พอกใจ (๓) ปานกลาง (๔) ไม่พอกใจ (๕) ไม่พอกใจอย่างถึง

20. ท่านคิดว่าจะกลับมาชายหาดบางแสนอีกหรือไม่

- (+) มาเพราะ.....
.....
.....
(-) ไม่มาเพราะ

សំណើ 4 ឱកាសនរណ៍

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับช้ายหาดทางแสง

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

บรรณานุกรม

หนังสือและบทความในหนังสือ

ฯรรชา สุวรรณชัต. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมชาติวิทยา, 2528.

วิมลสิทธิ์ นรยางกูร. พฤติกรรมของมนุษย์กับสภาพแวดล้อม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

ศูนย์บริการวิชาการฯ ฝ่ายวิชาการฯ ฝ่ายวิชาการฯ ลงกรณ์มหาวิทยาลัย. โครงการศึกษาและวิเคราะห์โครงการลงทุนในพื้นที่บางแสน. รายงานฉบับสมบูรณ์, 2540.

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. การศึกษากำหนดแนวทางการควบคุมพัฒนาการท่องเที่ยวเกาะเต่า และเกาะนางยวน จังหวัดธัญญารักษ์. กรุงเทพมหานคร, 2537.

สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ สถาบันวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. แนวทางการปรับปรุงคุณภาพสิ่งแวดล้อมบางแสน. กรุงเทพมหานคร, 2540.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. สมุดรายงานสถิติจังหวัด (Statistical Reports of Changwat). กรุงเทพมหานคร, 2542.

หลยส์ จำกัด. จิตวิทยาการจูงใจ. กรุงเทพมหานคร : บริษัทสารัมคีสาส์นจำกัด, 2533.

เอกสารอื่น ๆ

กองวิชาการและแผน เทศบาลเมืองแสนสุข. "แผนพัฒนาเทศบาลตำบลแสนสุข ระยะ 5 ปี." เล่ม 1, 2540. (อัตถะเนา)

กองวิชาการและแผน เทศบาลเมืองแสนสุข. "แผนพัฒนาเทศบาลตำบลแสนสุข ระยะ 5 ปี." เล่ม 2,

2840. (อัดสำเนา)

กองวิชาการและแผน เทศบาลเมืองแสนสุข. "แผนพัฒนาเทศบาลตำบลแสนสุข ระยะ เวลา 5ปี." "

เล่ม 1. 2539. (อัดสำเนา)

กองวิชาการและแผน เทศบาลเมืองแสนสุข. "แผนพัฒนาเทศบาลตำบลแสนสุข ระยะ เวลา 5ปี." "

เล่ม 2. 2540. (อัดสำเนา)

กองวิชาการและแผน เทศบาลเมืองแสนสุข. "ข้อมูลทั่วไปของเทศบาลตำบลแสนสุข. " 2540.

กองวิชาการและแผน เทศบาลเมืองแสนสุข. "แผนปฏิบัติการสิ่งแวดล้อมเมืองของเทศบาลตำบล
แสนสุข พ.ศ. 2540-2544. " 2540. (อัดสำเนา)

กองวิชาการและแผน เทศบาลเมืองแสนสุข. " ประกาศจัดตั้งเทศบาลเมืองแสนสุข." 2544.

กองสถิติและวิจัย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. "สถิติการท่องเที่ยวภายในประเทศ ภาคตะวันออก. " 2542.

กองสถิติและวิจัย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. "สถิติการท่องเที่ยวภายในประเทศ ภาคตะวันออก. " 2544.

เกษม จันทร์แก้ว. "การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม. " เอกสารรวมความคิดรวบยอด
กรุงเทพมหานคร : สาขาวิชยศาสตร์สิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
2538.

รื่นไใจ บุชาธรรม. "การมีส่วนร่วมอนุรักษ์สภาพแวดล้อมของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว บริเวณ
ชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี." วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2542.

ป้องศักดิ์ ทองเนื้อแข็ง. "ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการเที่ยวชมบ้านความไทย". วิทยานิพนธ์
ปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุดหนุนรวมท่องเที่ยว บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2542.

ปัญญาโซนกม. "แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายหาดบางแสน". วิทยานิพนธ์ปริญญาการวางแผนภาค และเมืองมหาบันทิต ภาควิชาการวางแผนภาค และเมือง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

ภณิตา ชัยปัญญา. "ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อกิจกรรมในการสร้างสวนผสมภายใต้โครงการปรับโครงสร้างและระบบการผลิตการเกษตรของจังหวัดเชียงราย." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาส่งเสริมการเกษตรฯ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2542.

มัลลิกา เกื้อปัญญา. "ความคาดหวัง และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านชาวเขาผ้ามัง". การค้นคว้าแบบอิสระศิลปศาสตร์มหาบันทิต สาขาการจัดการมนุษย์กับลิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2542.

เมตตา เศรษฐ. "ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวประเภทนันทนาการ : เอกภัณฑ์สวนสัตว์ตุลสิต". วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตร์มหาบันทิต(สิ่งแวดล้อม) คณะสังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2540.

เรืองฤทธิ์ กิตติวิทยาพงศ์. "ความคิดเห็นของชุมชนรายฝั่งทะเลหัวนินทีมีต่อคุณภาพลิ่งแวดล้อม". วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบันทิต สาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2538.

ศศิธร พูลสุข. "ความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบ และกระบวนการให้บริการของกรุงเทพมหานคร : ศึกษากรณีสำนักงานเขตพะนัง". วิทยานิพนธ์ปริญญาพัฒนบริหารศาสตร์มหาบันทิต บัณฑิตวิทยาลัย คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2538.

ศรีภานา จำรูญ และ กิริวัลย์ สุรินยา. " จิตวิทยาสิ่งแวดล้อม." เอกสารประกอบการบรรยายวิชาจิตวิทยาสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530.

ศรี ศิริผันแกล้ว. "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และทัศนคติต่อสถานที่ท่องเที่ยวที่บ้างແสน กับสภาพทางชีววิทยาของนักท่องเที่ยว."
กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาภูมิศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย บูรพา, 2533.

สลักษณ์ เตียะตะกูล. "ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว : ศึกษากรณีนักท่องเที่ยวเมืองพัทยา". วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา นโยบาย และการวางแผนวิทยาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกริก, 2540.

สิริวัตี อินทร์กำแหง ณ ราชสีมา. "ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติคนสีลมเพื่อเป็นทางเดิน เท้าในวันอาทิตย์". วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต(สิ่งแวดล้อม) บัณฑิต วิทยาลัย คณะสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2538.

สุนันทา สุวรรณโนมค. "สภาพปัจจุบันสิ่งแวดล้อมของชุมชนชายฝั่งทะเลบริเวณช่าราไวย์ตอนใน." เอกสารการประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ครั้งที่ 22 สาขาวิชานิพนธ์สิ่งแวดล้อม, กรุงเทพมหานคร : โครงการบัณฑิตศึกษา สาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2527.

เสาวนิต ตั้งตะกูล. "ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีผลต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ บริเวณ ชายหาดหัวหิน". วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2533.

อุดมศักดิ์ แนวจิตรา. "ความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดสภาพแวดล้อม เพื่อ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ : กรณีอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน." วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการรัฐธรรมนูญยังกับสิ่งแวดล้อม บัณฑิตศึกษาสถาน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2544.

BOOKS

Cronbach, L.J. Essentials of Phychological Testing. New York : Harper and Bros, 1970.

H. Robinson. A Geography of Tourism. London : McDonald and Evans, 1976.

Mitchel, B. Geography and Resource Analysis. (London : Longman, 1979)

Robert W. Mc Intosh, Charles R. Goeldner. Tourism : Principle, practice, Philosophies. New York : John Wiley and Sons, 1980.

Shelly, Maynard W. Responding to Social Change. Pennsylvania : Dowden, Hutchison Press, Inc., 1975.

Tiffin, Joshep and Mc Cormic, Esnear J. Industrial Psychology. Englewood Cliffs : N.J. Preutice Hall, 1965.

Wallestein, Harry. A Dictionary of Psychology. Maryland : Penguin Books, 1971.

W.H. Vroom. Work and Motivation. New York : John Wiley and Sons, Inc., 1964.

Wolman, Benjamin B. Dictionary of Behavioral Science. Van Nostrand : Reinhold Company, 1973.

ประวัติการศึกษา(และการทำงาน)ของผู้เขียน

ชื่อ-สกุล

นางกิตติวรรณ จันทร์

วัน เดือน ปีเกิด^{ที่เกิด}

20 พฤษภาคม 2502
กรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

ปีการศึกษา 2517

สำเร็จการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
จากโรงเรียนดอนเมืองหารอากาศบ่ำรุ่ง

ปีการศึกษา 2524

สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตรี สาขาวิชาธุรกิจศิลป์
วิชาเอกความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

ปีการศึกษา 2540

จากมหาวิทยาลัยราชภัฏแห่งนี้

ปีการศึกษา 2541

สำเร็จการศึกษา ระดับประกาศนียบัตร

หลักสูตร การบริหารธุรกิจ จากมหาวิทยาลัยรังสิต

สำเร็จการศึกษา ระดับประกาศนียบัตร

หลักสูตร การบริหารธุรกิจโรงแรม จากมหาวิทยาลัยรังสิต

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2524 – 2528

ผู้ช่วยผู้จัดการประจำท่าอากาศยานกรุงเทพฯ
สมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยว (Association of Thai Travel Agents)

พ.ศ. 2528 – 2529

พนักงานแผนก Visitando IL Mondo และ Royal Orchid Holidays บริษัท Turismo Thai Ltd.

พ.ศ. 2529 – 2533

วิทยากรแผนกการท่องเที่ยว

สถาบันฝึกอบรมวิชาการโรงแรม และการท่องเที่ยว
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

พ.ศ. 2533 – 2534

ผู้ช่วยหัวหน้าแผนกการท่องเที่ยว

อาจารย์ประจำแผนกการท่องเที่ยว
โรงเรียนการจัดการโรงแรม และการท่องเที่ยวนานาชาติ
(International Hotel and Tourism Management School)

พ.ศ. 2534 – 2535	ผู้จัดการทั่วไป และผู้จัดการแผนกทั่วทั้งประเทศไทย บริษัทรัชพงษ์ทัวร์
พ.ศ. 2535 – 2541	กรรมการผู้จัดการ บริษัท แพทริโอต แอนด์ เคิร์คกรุ๊ป (ประเทศไทย)จำกัด
พ.ศ. 2536 – 2537	ผู้จัดการแผนกบริการส่วนหน้า กระบวนการสร้างสรรค์
พ.ศ. 2537 – 2540	ผู้จัดการฝ่ายขาย และการตลาด กระบวนการสร้างสรรค์
พ.ศ. 2541 – 2543	ผู้เชี่ยวชาญด้านการขาย และการตลาด ด้านการท่องเที่ยว และการโรงรวม ของโครงการลงทุน เพื่อสังคม (Social Investment Project (SIP)) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
พ.ศ. 2536 – 2544	อาจารย์ประจำภาควิชาการท่องเที่ยว คณะอุตสาหกรรมการบริการ มหาวิทยาลัยรังสิต
พ.ศ. 2545 – ปัจจุบัน	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายการโรงรวมและการท่องเที่ยว รักษาการหัวหน้าภาควิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อาจารย์ประจำ สถาบันสันติราษฎร์บริหารธุรกิจ